

4 ARALIK

DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

www.maden.org.tr

SAYI: 56 YIL: 2022

MADEN MÜHENDİSLERİNİN VE TÜM MADENCİLERİN, DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ'NÜ KUTLARIZ

Mehmet ÖZYURT

DÜZENLEME KOMİTESİ BAŞKANI

Aramasında, üretiminde, zenginleştirmesinde, Pazarlamasında, madencilik mesleğinin diğer alanlarında çalışma sürdüren ve bu çalışmalarını tamamlayıp emekli olan tüm maden emekçilerine sağlıklı ve mutlu günler dilerim; madenciler gününü kutlarım.

Ayhan YÜKSEL

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU BAŞKANI

Madencilüğümüz, 60, 50 ve 40 yıl hizmet veren meslektaşlarımızın, tüm maden mühendislerinin ve madencilerimizin 'Dünya Madenciler Günü'nü kutluyorum.

4 ARALIK 2022
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

MADENCİLİK BÜLTENİ
ÖZEL SAYISI

TMMOB
Maden Mühendisleri Odası

Sahibi:
Ayhan Yüksel

Yazı İşleri Müdürü
M. Erşat Akyazılı

Yönetim Kurulu:
Ayhan Yüksel
Veyis Sır
M. Erşat Akyazılı
Mehmet Zaman
Hakan Baran Kıрмаç
Cem Lafcı
Gözde Dalak

Yayın Kurulu:
Velat Alabaş
Elif Torun Bilgiç
Gözde Dalak
Turhan Demirbaş
Tayfun Özuslu
Ragıp Varol
Necdet Yalçınkaya
Mutlu Yakıcı İçli
Nazmiye Yılmaz

Yayın Türü:
Madencilik Bülteni
Özel Sayısı

Yönetim Adresi:
Yüksel Caddesi No:40 Kızılay
06420 ANKARA
Tel: 0312 425 10 80 - 418 36 57
Fax: 417 52 90
E-posta: bilgi@maden.org.tr

Baskı Yeri:
Matbaa bilgileri

Baskı Tarihi ve Saati:
29.11.2022 - 09:00

Baskı Adeti: 500

Sayı: 56

Yıl: 2022
İmzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

4 ARALIK DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ MESAJI

Saygıdeğer Meslektaşlarımız,

Santa Barbara'nın biz madencilere armağan ettiği ve bir gelenek haline gelen 4 Aralık "Dünya Madenciler Günü" müzü tüm içtenliğimizle kutluyoruz.

4 Aralık Dünya Madenciler gününün yıldönümü vesilesiyle hazırlanan bu özel sayıda büyük ölçüde buruk ama, her şeye rağmen umutlu ve aydınlık bir geleceğe dair tükenmeyen inancımızla karşınızdayız.

14 Ekim 2022 günü Bartın'ın Amasra ilçesinde bulunan, TTK ya bağlı Amasra Taşkömürü İşletmesi Müessesine (ATİM) ait maden ocağında meydana gelen grizu patlaması sonucunda kaybettiğimiz 42 maden emekçisini bir kez daha saygıyla anıyor, yakınlarına ve halkımıza sabır, yaralılara da acil şifalar diliyoruz.

2019 yılı Aralık ayında başlayan ve tüm dünyaya yayılan küresel salgın nedeniyle iki senedir gerçekleştirmediğimiz 4 Aralık Dünya Madenciler Günü kutlamalarını bu sene de, Amasra Faciasının acısının taze olması vesilesi ile gerçekleştirilmemesi kararı aldık. Bu minval üzere 4 Aralık Dünya Madenciler Gününde, Oda Genel Merkez Binamızda 40 yıl, 50 yıl ve 60 yıl başarıyla maden mühendisliği mesleğini icra eden meslek duayenlerimize ödülleri takdim edeceğimiz ve ardından gazeteci-yazar Ümit Kıvanç'la söyleşi gerçekleştireceğimiz mütevazı bir etkinlikte bir araya geliyoruz.

Değerli Meslek Duayenlerimiz; 4 Aralık Dünya Madenciler Günü, mitolojik olarak madencilere miras kalmış güzel bir anlatıdır. Zor durumda kalan Santa Barbara kaçarak madencilere sığınmış, madencilerin dayanışması ile bu zor durumdan kurtulabilmiştir. Mitolojik bir anlatıda bile bu kadar özel görünen madencilik mesleğini siz değerli üyelerimiz 40 yıl, 50 yıl, 60 yıl başarıyla yürüttünüz. Şimdi bu onurlu görevi genç meslektaşlarımıza devrediyorsunuz. Bu yeni süreçte elde ettiğiniz mesleki ve toplumsal deneyimlerinizi genç mühendislerle paylaşmanız yeni kuşakların önünü açacak, onlar için çok değerli bilgiler sağlayacaktır. Bunun için Odamızın sizlere her türlü desteği sağlamaktan geri durmayacağının bilinmesini isteriz.

Sevgili Genç Meslektaşlarımız,

Sizler de Santa Barbara'nın yardım istediği ve karşılığını bulduğu bu onurlu mesleğe hoş geldiniz. Öğrencilik döneminde "Genç Madenci" kimliğiniz ile kurduğumuz, kurmaya çalıştığımız ilişkilerimiz bundan sonra artarak devam edecektir. Bu mesleğin başarıyla yürütülmesinde artık sizlerin de sorumluluğu olacaktır. Bu sorumluluğun layıkıyla yerine getirilebilmesi için insani bir meslek yaptığımızın, toplum için ürettiğimizizin, ülkemizin doğal zenginliklerinin toplumun hizmetine sunmak üzere bizlere emanet edildiğinin, binlerce işçinin yaşamlarından sorumlu olduğumuzun bir an olsun akıldan çıkarılmaması gerekmektedir. İnsan ve meslek onuru her koşulda yüceltmeye çalışılmalıdır. Bu anlamda bilimin ve teknolojinin gerekleri yerine getirilip, geçmiş deneyimlerden yararlanılırken, mesleğimizin ilkesi olan insanın mutluluğunun ve halkın refahının üst düzeyde tutulması için elimizden gelen yapılmalıdır.

Değerli Meslektaşlarımız,

Güzel ülkemiz, 100 yıllık Cumhuriyet tarihinde hiç olmadığı kadar zor günlerden geçmektedir. 2022 senesinin sonuna yaklaştığımız bu günler ekonomik, sosyal ve kültürel bakımlardan halklarımızı ciddi bir biçimde geriye götürmüştür. İktidar bloğu çevresinde kümelenen bir avuç asalağın, her türlü kamu imkanını arkaladığı; yaratılan bu yağmaya itiraz edenlerin ise terörist ve vatan haini ilan edildiği bir dönemden geçmekteyiz.

Milyonlarca emekçinin ürettiği katma değer adil bölüşülmemesi; dahası, kimi çevrelerin bu pastadan aldığı payı kirli ilişkilerle artırmaya çalışması, iktidar bloğunu gün geçtikçe daha da yalnızlaştırmaktadır. Ülkenin yetişmiş/kalifiye genç iş gücünün bir bölümü ülkeyi terk etmiştir. Ülke gençliği büyük yığınlar halinde 2023 senesinin getireceği siyasi, ekonomik ve sosyal/ kültürel gelişmeleri beklemektedir. Gelinek noktada, halk yığınlarının yaşadığı sosyal ve kültürel bunalım, ekonomik anlamda paylaşım sürecinde ortaya çıkan büyük eşitsizlikler bu çürümüş düzenin devamlılığı mümkün kılmaktadır.

Gerek ülkemizin, gerek toplumumuzun ve onun bir parçası olan biz maden mühendislerinin özlemi, barış içerisinde yaşayabileceğimiz, evrensel hukuk normlarını ilke edinmiş, insan haklarına ve hukuka saygılı mutlu demokratik bir ülkedir.

Bu özlemler;

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak bağımsızlığı, özgürlüğü, eşitliği, demokrasiyi, gerçek laikliği ve cumhuriyeti savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak, bilimden, emekten ve halktan yana olmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak, mesleğimize, emeğimize, ekmeğimize sahip çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB ve Odalarına karşı yürütülen sistemli baskılara karşı çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak mücadeleye devam edeceğiz.

Her yerde, her zaman söyledik ve söylemeye devam edeceğiz çünkü bizler "...yüreğimizdeki insan sevgisi ve yurtseverliği baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde bilim ve teknoloji emperyalizminin ve sömürgelerin değil emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirme ve sürdürme yolunda inançlıyız, kararlıyız..."

Bu özlemin gerçekleşmesini diliyor, tüm meslektaşlarımızın 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü kutluyoruz.

Saygılarımızla;

TMMOB Maden Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu
04 Aralık 2022

4 ARALIK DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ MESAJI

Saygıdeğer Meslektaşlarım;

Bilindiği üzere; Her yıl 4 Aralık “Dünya Madenciler Günü” olarak kutlanmaktadır. Bugün, dünyanın en zor mesleklerinden birini icra eden madencilerin bir araya geldiği ve geleneksel olarak kutladığı bir gündür.

İnsanlık tarihi incelendiğinde madenciliğin insanlık tarihi kadar eski olduğu görülecektir. Tarihte madenlerin bulunması ve insanlar tarafından kullanılması yaşamlarında büyük değişiklikler yaratmış ve yaşadıkları çağa damga vurarak bakır devri, tunç devri ve demir devri şeklinde isimlendirilmiştir.

İnsan toplulukları yaşamlarını idame ettirmek daha modern bir hayat sürdürebilmek gayesiyle üretmek, doğal olarıktan kendisine kaynak (toprak, maden, su vb) imkanını sunan doğayı kullanmak zorundadır. Özellikle madenlerin milyonlarca yılda oluştuğu ve yenilenemez kaynaklar olduğu düşünüldüğünde kamu yararı gözetilerek kullanılması tercih değil zorunluluktur.

Tarihsel sürece bakıldığında; bugün gelişmiş ülke olarak tanımlanan İngiltere, Almanya, ABD, Fransa gibi ülkeler kendilerinin ve sömürge ülkelerinin hammadde kaynaklarını ülkelerinde kurulu bütünleşmiş sanayi dallarında kullanıp ek katma değer yaratarak ekonomik anlamda refah düzeyine ulaşmışlardır.

Dünyada gelişmekte olan ve/veya fakir ülkelere bakıldığında ise ülke hammadde kaynakları işlenmeden, dolayısıyla ek bir katma değer yaratmadan yurtdışına satış yaptıkları ve bunun doğal sonucu olarak ta elindeki kaynağı kullan(dırıl)mayan ülke halklarının fakirleştiği görülecektir.

Ülke olarak yapmamız gereken, özellikle madencilik alanında olmak üzere her alanda uç ürüne yönelmek, ülke kaynaklarının mevcut kurulu ve/veya yeni kurulacak bütünleşmiş sanayi tesislerinin hammadde ihtiyacının karşılanmasına yönelik politikalar geliştirilmesi olmalıdır. Bu konuda özellikle uç ürüne yönelik tesisler ile bütünleşmiş sanayi tesislerinin kurulması teşvik edilmeli, her bir projeye sağlanacak imkanlar ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Bunun başarılması halinde madenciliğin önemi dahada çok anlaşılacaktır.

18. yüzyılda İngiltere’de sanayi devrimi ile büyük bir ivme yakalayan üretim büyük ölçekli olarak madenlerin kullanımına da-

yanır. Bilinçsiz üretime koşut olarak hızla gelişen ve güçlenen Ülkeler üzerinde emanetçi olduğumuz doğanın dengesini hızla bozmaya başladı. Hava ve toprak kirliliğinin artması, denizlerin kirlenmesi beraberinde türlerin azalmasına, küresel ısınmaya ve tüm dünyayı etkileyen bulaşıcı hastalıkların artmasına neden oldu. İşte o hastalıklardan biri olan Covid-19 Salgını da insanın doğaya müdahalesi sonucu gelişmiş, milyonlarca insanın hastalanması ve ölümüne neden olmuştur. Buna bağlı olarak tüm ülke ekonomilerini altüst etmiş, üretimin azalmasına, sosyal alışkanlıkların ertelenmesine/değiştirilmesine sebep olmuştur. 20. Yüzyılın ikinci yarısında başlayan ve son yıllarda gittikçe artan çevre bilinci, Covid 19 salgını ile beraber geniş kitlelere ulaşmıştır. İçinde bulunduğumuz çağda ekolojik dengeyi gözeterek sürdürülebilir madencilik teknolojik gelişmelerle mümkündür. Bize düşen bu enstrümanları geliştirme gayreti içerisinde ısrarlı bir şekilde kullanmaktır.

Kimi zaman yeraltı işletmelerinde kimi zaman açık işletmelerde ailesinden uzakta, her türlü tehlike ve zorluğa karşı doğayla mücadele ederek, aramasından, üretimine, zenginleştirmesinden, nakliyesine kadar yeraltı zenginliklerimizi üretip, insanlığın hizmetine sunan, dünyanın en zor mesleğini icra eden ve bu cefakâr görevi yürüten mühendis ve maden emekçisiyle beraber onlardan uzakta yaşamlarına rağmen her daim onların yanında olan ailelerine de en derin sevgi saygılarımı iletıyorum.

Son olarak; Zonguldak-Amasra ile Zonguldak-Kilimli’de yaşanan ve 42 maden emekçimizin ölümü ve 14 maden emekçimizin yaralanmasıyla sonuçlanan iş kazalarının derin üzüntüsü içindeyim. Temennim önlemlerin alınması ve bir daha yaşanmamasıdır.

Dünya Madenciler Günü dolayısıyla sözlerimi tamamlarken, aramasından, üretimine, zenginleştirmesinden, pazarlamasına madencilik mesleğine değerli katkılarda bulunmuş idari ve teknik kademelerde çalışmış personeli, mühendislerimizi, yöneticilerimizi ve şimdi hayatta bulunmayan madencilerimizi, rahmet ve saygı ile anıyorum.

Düzenleme Komitesi Başkanı
Mehmet Özyurt

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
792	EYYÜB SABRİ CANDAN	848	MURAT TURAN
794	ENVER BOSTANCI	849	OSMAN SULAR
803	BİLAL DOĞAN	851	AHMET KEMAL GÖK
806	MUSTAFA AKÇAKIR	855	NİYAZİ DÖNGEL
808	ERTAN KARAHAN	858	ADNAN GÜMÜŞTAŞ
810	ZÜLKİF TANSUĞ	860	NECATİ GÜMÜŞ
813	ERDEN YÜKSEL	865	EDİP GÜMÜŞTAŞ
815	RASİM KILINÇ	866	MÜŞTAK ERŞAHİN
818	ZEKAİ AKCAN	872	FAZIL AHMET PAPİLA
823	MUSTAFA ALTINKAYNAK	877	ESAT CAN
824	ERGÜN TUNCER	901	FUAT ÜÇÜNCÜ
825	ALİ TUFAN ÜLBEYİ	949	AKIN YILMAZ
827	AYDIN KESKİN	950	HAYDAR ALİ SANDIKÇI
828	OKTAY KORA	955	TALAT KARADOĞAN
831	RİFAT KONT	957	İBRAHİM YILPAR KAYNAK
832	ERGÜN SOĞLALI	969	YAVUZ COŞAN
835	TUNÇER MEHMET TAN	983	ALİ NAFİZ FIRAT
838	MUHAMMET TURGUT	1006	ALİ FUAT ÇAKIR
841	AHMET DÜNDAR	1021	HALİT ERSOY
842	METİN ÇOBANOĞLU	1101	OLCAY GÖKSU
843	NURİ SEZER DİKMEN	1112	ÖMER OSMAN ERTEKİN
844	H.TAMER UYKAL	1153	RUHİ RÜŞTÜ BERENT

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
1738	ATİLA AKSOY	1822	BAHTİYAR TEKİN
1744	BEKİR ULVİ ZEYNELOĞLU	1823	AHMET KORAY TÜZÜNER
1763	BUĞRA BERKÜN	1824	SABRİ ERKİN NASUF
1783	SEFER ÇİL	1827	ÖMER IŞIK ECE
1784	CAVİT ELMACI	1830	KADİR GÖRÜCÜ
1785	ŞEFİK AKKOYUNLU	1832	TAYYİP ERİŞEN
1793	ALİ KURŞUN	1834	MEHMET CANBAZOĞLU
1796	FAHRİ ÖNER	1836	AHMET DAĞASLAN
1799	NECMETTİN MİNDEK	1837	YAVUZ ÖZGÜR
1809	ASIM İBRAHİM İZMİROĞULLARI	1838	SÜREYYA ŞENER
1812	HASAN ALİ AKSEKÜ	1840	ZUHAL DELER
1813	KASIM SAMİH ÖZGEN	1841	ABDULLAH KAYRAK
1814	MEHMET ALİ TÜRKOĞLU	1842	NECMETTİN ERMİŞOĞLU
1815	HAKKI DAŞKAN	1843	NURİ ÇERÇİ
1816	MUSTAFA AKDOĞAN	1844	MUSTAFA FEHMİ YILDIRIM
1818	KEMAL ERKİN KARAÖZBEK	1845	MESUT ÖZTÜRK

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

1846	MEHMET SELİM İNSEL	1961	ALİ FEVZİ ÇAKMAK
1848	CEMALETTİN SARI	1972	TURGUT YALÇIN
1849	ALİ YORULMAZ	2051	HULUSİ TAÇAY
1853	ŞEVKET DERMAN	2062	ALİ HAYRİ GÜVENÇ
1855	MUSTAFA USTAOĞLU	2214	RAMAZAN SELÇUK ÜNSAL
1857	MEHMET GÜRHAN TÜKER	2309	LÜTFİYE NEVAL AYDIN
1860	ERKUT YENEN	2322	HÜSEYİN ÖZFİDAN
1862	ALİ SERDAR BOLAT	2580	MÜRSEL AĞAÇ
1863	BAHATTİN SARAÇ	2600	MUSTAFA TEFEK
1866	CEMAL APELİĞAN	3496	OSMAN UNUTULMAZ
1898	M.KAMİL AKIN	3680	CEMİL ÖZEN
1909	NECMİ AY	3816	ABDURRAHMAN KARAMANLIOĞLU

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
3119	OSMAN BAHADIR	3373	AKİF ÖZTÜRK
3317	İSMAİL BURHANETTİN VURAL	3374	HALİM ALKILIÇ
3321	ÜNAL AKKAYA	3382	MURAT ÇAYLI
3323	ÖZCAN YALÇINKAYA	3385	CENGİZ KUZU
3324	ALİ İHSAN BÖYÜKKOÇ	3387	MUSTAFA KEMAL KAYNAR
3325	HAYRİ HAKAN İÇTEN	3389	MUSTAFA SERİN
3332	FAZİL ŞOLPAN	3390	AYŞEGÜL CEYLAN
3334	MUSTAFA ERDURSUN	3391	MÜCAHİT ARIKAN
3337	MÜMİN GÜLER	3393	AYHAN HAKCA
3338	ÖZHAN ÖZTÜRK	3394	MESUT ALPER DEMİRBUGAN
3341	HÜSEYİN ZÜMBÜLOVA	3396	ERDOĞAN AKALIN
3344	ALİ RIZA ÇAKMAK	3397	İMAM OTURAN
3345	ARİF DEMİRALP	3401	HÜLYA SUGEÇ
3347	KEMAL CANPOLAT	3402	İBRAHİM AKTAN
3350	YAŞAR YAKAN	3404	ALİ MÜRSEL DURLU
3352	FEYYAZ ERSOY	3405	MEHMET ARITKAN
3353	ALİ KARTAL	3408	MEHMET SERDAR TÜRKÜÇAR
3354	HASAN MURAT ÖVEN	3412	OSMAN ŞAN
3357	ZEKİ KESKİN	3413	NEVZAT KUTLUCAN
3359	HÜSEYİN TURHAN ALTINDAĞ	3414	HASAN KAYA SÜMER
3360	ALİ EMİROĞLU	3415	MUSTAFA ÇETİN ÖZMEN
3361	ALİ YILMAZ BAYEZİT	3417	TUNCER AKINCIOĞLU
3362	SÜHEYLA KEVENK	3419	SALİH KIROĞLU
3363	SAİM KESKİN	3420	EROL KAMALAK
3364	METİN YONARSOY	3421	HİLMİ UYGUN
3365	AHMET BAŞ	3423	GÜLSİ YILMAZ
3370	VİLDAN YAZICI	3424	AYHAN İVRİN YILMAZ
3371	METİN KONAK	3426	BEHÇET AKYOL

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
3430	NİLGÜN EDAR ULUIŞIK	3493	MÜRSEL ARSLAN
3431	MUSTAFA CAHİT YÜKSEL	3494	FADLI ÖZTÜRK
3433	ÜNSAL ERDEM	3495	YAKUP DEMİROL
3434	CUMALİ TAŞTEKİN	3497	CEMİL TİRYAKİOĞLU
3435	HÜSEYİN OZAN	3498	ALİ ÖZCAN
3436	AHMET ATALAY	3499	HÜSEYİN HİLMİ ÇETİNKAYA
3439	DOĞAN ÖZUSLU	3501	MEHMET MURAT HANLIOĞLU
3440	ERGÜÇ YOLDAŞ	3503	MUHARREM TORALIOĞLU
3442	TUĞRUL KOÇULU	3504	METİN ZORA
3443	MAHMUT ÖZDEMİR	3505	ENVER NİHAT TEZEL
3447	RIZA AKIN ÇAVDAR	3506	CANİP DEMİREL
3449	SÜLEYMAN TÜRKOĞLU	3507	MEHMET KÖROĞLU
3450	SEDAT TORUN	3508	BÜLENT YÜCEDAĞ
3451	LEVENT USMAN	3509	NEDRET DURUKAN
3452	ERHAN ÖZTAŞ	3510	EYUP KARAÇALIK
3453	OSMAN KUTU	3511	RECEP BAKKALOĞLU
3454	ADNAN ÇETİN	3512	HAYRULLAH ÇAKMAK
3455	MEHMET CAN	3513	ALİ KEMAL BARIŞ
3456	MUSTAFA KOÇ COŞKUN	3514	ÖMER OLGUN
3458	FARUK TURAN	3516	MEHMET ÇELİK
3459	HALDUN KENAN LUTFULLAHOĞLU	3517	EKREM DEMİR
3460	ŞAHANE SILAY	3518	ABDULLAH ERHAN TERCAN
3461	SELİM ALTUN	3519	MEHMET LÜTFİ SAKARYA
3463	AHMET ALSAÇ	3520	MEHMET AKİF ÖCÜK
3464	ORHAN BORAN	3522	NİHAT TÜFENKÇİ
3466	DOĞAN YILDIRAN	3523	SEDAT ÜMİT FAYDALI
3467	OKTAY ÇETİN	3524	ERTUĞRUL EYÜBOĞLU
3468	ALİ ÇETİNKAYA	3526	HALİS ÖNAY
3470	HASAN YAVUZ	3527	ABUZER EREN
3471	SELAMİ GÖÇMEZ	3528	ENVER NUHOĞLU
3472	FATİH SULTAN KÜÇÜKİSLAMOĞLU	3530	HÜSEYİN TETİK
3474	NUSRET ÇOBAN	3532	HAKAN BİRKAN
3476	İLHAN AKSU	3533	MUSTAFA ÖZDİNGİŞ
3477	ALİ YEŞİLTAŞ	3534	HÜSEYİN NURHAN TINAL
3479	METİN AKGÜN	3535	SALİH VAROL DÜGENCİLİ
3480	SEDAT BİLGİN	3536	MURTAZA ATEŞ
3481	ERNAİL AKIN YÜCEL	3537	A.ZEKİ ALÇİÇEK
3482	HALİM DEMİRKAN	3538	FİKRİ BAYRAM
3484	MUSTAFA TOY	3539	MURAT AYDIN
3487	NACİ KAYABÖLEN	3540	YÜCEL ULUER
3489	NAİL YAPA	3541	OKTAY SAĞTEKİN
3490	ÖKKEŞ ÇAMDALI	3543	MEHMET MUZAFFER CANDAN KUTLUBAY
3491	LÜTFİ İHSAN DAĞ	3544	AYKUT ÜNVER
3492	ALAADDİN ALKAN	3546	BAHRİ ÖTEYAKA

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

3547	MEHMET TAŞKIN	3898	TURGAY URHAN
3550	ALİ YÜCEL TUNÇ	3900	SEVGİ KAHYAOĞLU(YAMALI)
3552	KAMİL YARAŞ	3901	RAĞİP FEVZİ GÜREŞ
3553	CUMA AYKIR	3902	FUAT ŞENOL
3554	ÖNER FİKRİ TOPÇUOĞLU	3921	ZEKERİYA ÖZCAN
3555	ERCAN AKTAŞ	3928	OSMAN AYAZ
3556	ABDURRAHMAN GÜNEY	3956	YAKUP DEMİRER
3557	ŞÜKRÜ UĞUZ	3958	CENGİZ UÇKUN
3558	HİKMET KAVAZ	3968	İLHAN ÖĞRENCİ
3559	SELAHATTİN SAYGÜN MUSAOĞLU	3969	MEHMET CAN ÇELİKSIRT
3560	MEHMET SADIK KAFADAR	3975	SEDAT ÜNAL
3562	AHMET DİLAVER	3978	FEHMİ ÜNLÜ
3563	HAKKI AYNUR	3983	MUZAFFER PEKER
3566	SERHAN SÜLEYMAN YILMAZ	4028	ERGİN KAYA
3568	ZEYNEL ABİDİN ZEYNELOĞLU	4031	BİROL YÜCELAND
3570	FİKRİ KÜÇÜKYILDIZ	4046	SAMET DEMİRAY
3577	MÜNEVVER SIRLI	4060	ERTUĞRUL YILDIZ
3584	NURETTİN HAMİTOĞLU	4092	HÜSEYİN YÖRÜK
3593	HAKKI KARTOĞLU	4100	HÜSEYİN GÜRBÜZ
3602	GÜLAYŞİM ŞERBETÇİ	4118	MUZAFFER ULAŞ
3623	SÜLEYMAN ÇOLAK	4119	ÖMER TORUN
3629	HALUK DUMAN	4130	MEHMET GÜNDOĞDU
3631	ABDULLAH SÖNMEZ	4133	İMİRAN BAŞODA
3648	MERAL PEHLİVAN	4142	BİLAL KUL
3671	ABDULLAH YURT	4197	ALİ ARAT
3676	SOBUTAY SEL	4342	BAHRİ YILDIRIM
3742	ALİ KARA	4378	SEFER BARDIZ
3752	AHMET CELAL KÖSE	4447	NEJAT KALELİ
3774	ALİ HAYDAR GÜLTEKİN	4482	MERAL ÖZBUDAK
3789	ERKAN KÖKSAL	4559	İSMAİL GÜNER
3809	MEHMET KEMAL BAYRAK	4562	CUMHUR AVSAL
3839	SABAHATDİN SAKATOĞLU	4602	OSMAN CEYLAN
3857	MEHMET CİHANGİR DARENDE	4618	AYDIN TUTUMLU
3859	İBRAHİM KONUK	4940	GÖKSEL YAVUZ
3868	İSMAİL CELAL ERGÜVEN	5291	YUSUF ARIKAN
3875	MUSTAFA BİLGİN	5517	ALİM GÜL
3879	SERHAT EGE	6884	KERİM CAFERZAT
3882	MEHMET KIRCI	10600	İLHAM HACİZADE
		14321	ORHAN GAZİ UYSAL

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Ergün Tuncer
Oda Sicil No: 824

Rifat Kont
Oda Sicil No: 831

ÖZGEÇMİŞ

1939'da Ankara'da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Ankara'da tamamladım. 1962 yılı Haziran döneminde İTÜ'den Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Aynı yıl Etibank Küre Bakırlı Pirit İşletmesi Müessesinde göreve başladım. 1967-1969 yılları arasında askerlik görevimi tamamladıktan sonra, 1969-1971 yıllarında Kömür İşletmeleri A.Ş.'nin Gediz Kömür İşletmesinde Maden Mühendisi, 1971-1979 yılları arasında Çinkur Çinko-Kurşun Metal Sanayi A.Ş.'de Maden İşleri Grup Müdürü, 1979-1983 yılları arasında Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları A.Ş.'de Hammaddeler Dairesi Başkanı, daha sonra aynı kuruluşta 1983-1985 yıllarında Araştırma Kurulu Üyeliği görevlerinde bulundum.

1985-1987 yılları arasında TDÇİ Divriği Madenleri Müessesesinde, konsantre ve peletleme tesislerinin işletmeye alınması aşamasında Müessese Müdürü olarak görev yaptım. 1987 yılından 2017 yılı Haziran ayı sonuna kadar Bilfer Madencilik ve Turizm A.Ş.'de çalıştım.

Asli görevlerimin yanında D.P.T. Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı Madencilik Özel İhtisas Komisyonu Metal Madenleri Alt komisyonu Demir Çalışma Grubu Başkanlığı yaptım. 2006-2016 yılları arasında TOBB Türkiye Madencilik Meclisi Başkan Yardımcılığı görevi ile 2010-2016 yılları arasında Dünya Madencilik Kongresi Türkiye Milli Komitesi Yönetim Kurulu Üyeliğinde bulundum. Teknik ve ekonomik dergilere zaman zaman makaleler yazdım.

Halen Güllük'de oturmaktayım. 1964 yılından beri evliyim ve üç çocuk babası ve beş torun dedesiyim.

ÖZGEÇMİŞ

1939 Mersin doğumludur. 1962 İTÜ Maden bölümü mezunudur. 1961-1962 Almanya'da düşük evsafı Linyit Kömürlerinin "Bağlama Maddesiz Briketlenmesi" konusunda diploma tezi çalışması yapmıştır. 1962-1966 Elazığ'da Etibank Guleman Şark Kromları Müessesesinde arama ve üretim Mühendisi, 1966-1970 Etibank Seydişehir Alüminyum şantiyesinde arama mühendisi, başmühendis ve şantiye şefi, 1970-1975 Etibank Milas Boksit İşletmesi kurucusu ve Müdürü, 1975-1978 ETİBANK Fethiye Üçköprü Krom İşletmelerinde Müessese Müdürü, 1978-1980 Etibank Antalya Ferrokrom ve Karpit Fabrikaları Genel Müdürü, 1980-1987 Etibank Seydişehir Alüminyum Tesisleri Genel Müdürü, 1987-2003 Karadeniz Bakır İşletmeleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Başkanı, görevlerinde bulunmuştur. 2003 yılında emekli olmuştur.

1971-1972 yıllarında bir süre Almanya Essen'de Ruhrkohle GmbH Firmasına ait "Zeche Zollverein" Taşkömürü Maden işletmesinde Üretim Mühendisi olarak çalışmıştır.

1973-1974 ve 1975 yıllarında "Ege Bölgesi Sanayi Odası" Milas Şube Başkanlığını yapmıştır. İyi derecede Almanca ve yeterli derecede İngilizce lisanına sahiptir.

Halen; Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı Daimi Mütevelli üyesidir. Dünya Madencilik Kongresi Türk Milli Komitesi (WMC) Başkanı ve Uluslararası Organizasyon Komitesi (IOC) Türkiye Daimi Delegatesidir.

ANI

1) Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nin kuruluş maliyetine katkıda bulunmak amacı ile 1970 yılında Milas Damlıboğaz köyü hudutları içinde MTA kayıtlarında alüminyum olarak belirtilen diyasporit cevheri varlığını, rezerv miktarını, cevherin tenör durumunu tespit etmek ve işletmeye alabilmek için araştırma yapmak üzere bir şantiye kurmak istemiştik. Ancak madenin bulunduğu yere gidecek bir yol yoktu. Sa-

dece Damlıboğaz Köyü içindeki evlerin arasından yaya ve hayvanlarını geçebileceği bir patika yol mevcuttu. Üstelik evlerin arasında bu patika yolda büyük bir kaya vardı. Çok sert bir yapıda kalker görünümlü silisyum miktarı çok yüksek kuvarsitten oluşan bu kayayı parçalamak için kullandığımız aletler ve kompresörle temin edilen basınçla çalışan martopikörler de işe yaramamıştı. Köyün içinde olduğu için patlayıcı madde de kullanamıyorduk. Çaresiz kalmıştık. Kayayı nasıl ortadan kaldıracığımızı düşünürken, işçi başı olarak çalışan, okuma yazması olmayan Hasan çavuş bana gelerek “Beyim bu işi ben hallederim, bana yarın öğleye kadar zaman ver sonra cipini al gel buradan geç” dedi. Şaşırmıştık, yap bakalım dedik ve oradan ayrıldık.

Ertesi günü öğleden sonra köye gittik, kaya yerinde yoktu. Jeep geçecek kadar da yol açılmıştı. İşçi başı olarak çalışan Hasan çavuş, köylülerin de yardımı ile getirdiği kalın odunları ve tahtaları kayanın etrafına dizip, birkaç defa yakıp üzerine soğuk su dökerek kayayı parçalamıştı. Köylüler ve biz çok sevinmiştik, işimize rahat gidip gelerek çalışmalarımızı yaptık. Şimdi hayatta olmayan Hasan çavuşu çalışkanlığı ve pratik zekâsı ile hep saygı ile anarım.

Seydişehir Alüminyum Tesislerini Sovyetler birliğinin Swetmetpromexport firması kurmuştu. Milastaki Savran, Damlıboğaz, Kurudere, Küçükçamlitepe, Armutlugöl, Kayaderesi, Bencik ve Çultutmaz ocaklarından çıkarılan diyasporitler o zamanki Sovyetler Birliği'nin Zaporozhye'deki alüminyum fabrikasına ihraç edilmiş, tesislerde izabe edilerek, Etibank Seydişehir Alüminyum Tesislerinin bir kısım anapara ve faizlerini ödemiştir.

2)-Etibank Milas Boksit İşletmesinde çalışırken 1970 yılında elemanlarımızdan Mehmet Kisirli'nin affedilmeyecek bir kusurundan dolayı iş akdini, iş kanunu gereğince feshetmek durumunda kalmıştım. Aradan bir yıl geçmişti, bir akşam evimizin kapı zili çaldı, kapıyı açtık.

Mehmet Kisirli ve eşi omuzunda bir halı ile kapıda duruyordu. İyi akşamlar dedikten sonra “efendim bir çocuğunuz olmuş sizlere hayır dilemek için geldik” dedi. Ben de Mehmet sağ ol ama ben seni işten atmamış mıydım dedim. “Evet efendim ama siz haklıydınız” dedi.

Mehmet de hayatta değil ama bir maden işçisinin insanlığı, akıl ve düşünce kalitesi, adalete bakışı, hukuk anlayışı beni hep etkilemiştir.

Ben madencilik mesleğini severek yaptım, çok iyi ve kaliteli amirlerle, yukarıda örnekleri olan işçi ve elamanlarla çalıştığım için kendimi şanslı görüyorum. Bir daha hayata gelmek mümkün olsa yine maden mühendisi olurum.

Saygılarımla...

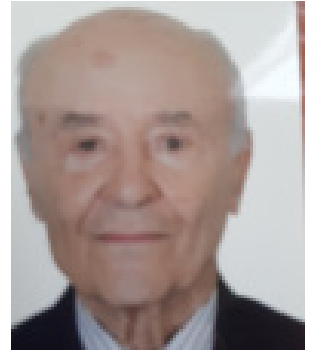

Ergün Soğlalı
Oda Sicil No: 832

ÖZGEÇMİŞ

Ergün Soğlalı 26 Aralık 1937 doğumlu. Joshep Fransız Koleji mezunu. İTÜ'den sonra sırasıyla görev yaptığı kurumlar MTA, EKİ, Seydişehir Alüminyum Tesisleri başkan yardımcılığı, Marmara Adası Mermer Tesisleri ve Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nda baş denetçi olarak çalıştı. Emekli, bir kızı ve iki torunu var.

Ahmet Dündar
Oda Sicil No: 841

ÖZGEÇMİŞ

1962 yılı mezunuyum. Burslu okuduğum için Etibank'ın birçok işletme ve müessesesinde mühendis, başmühendis, müdür yardımcısı ve müessese müdürü olarak görev yaptım. Merkez teşkilatında, İşletmeler ve Yatırımlar Dairesi Başkanı olarak çalıştım. Son olarak Karadeniz Bakır İşletmelerinde Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulundum ve emekli oldum.

Murat Turan
Oda Sicil No: 848

ANI

Meslekte 60 yıl çok uzun bir süre. Acı tatlı anılarla geçen bu

yıllar için geriye dönüp bakmak ve yaşananları anımsamak oldukça zor. Bir başkası için yazabilmek ne kadar kolaysa, insanın kendisi için yazması o kadar zor.

Kendim için 60 yılı ikiye ayrı bölümde anlatmam daha doğru olacak. Ağırıklı olarak bu yıllarda mesleğimin yanı sıra sosyal sorumluluk gereği birçok çalışmanın içinde yer aldım. Mesleki çalışmalarımı Devlet Su İşleri, Etibank ve Karadeniz Bakır İşletmeleri gibi kurumlarda sürdürdüm.

Daha doğrusu kamu ağırlıklı bir çalışmaydı benim mesleki yaşamım. İlk önce Etibank'taki çalışmalardan söz etmek isterim. Nedense Etibank beni, ben de Etibank'ı benimseyemedik. Etibank beni hep sakıncalı kişi olarak gördü. Bu yıllarda disiplin kovuşturmaları, cezalar, ekonomik yaptırımlar, derece tenzili gibi birçok uygulamalarla karşılaştım. Bunun nedeni 70'li yılların siyasi atmosferiydi.

Maden Mühendisleri Odası Başkanı olarak ortaya koyduğumuz her icraat, sarf ettiğimiz her söz, girdiğimiz her eylem o dönemin siyasilerince kabul edilemezdi. Bu nedenle sicilim aldığım disiplin cezalarıyla doluydu. Öğrencilik yıllarımda talebe cemiyeti başkanırken de bu tip uygulamalara hedef olmuştum. (1960 yılında Türkiye Milli Talebe Federasyonu (TMTF) genel seçimlerinde uzayan kongre yüzünden devamsızlıktan sınıfta kalmıştım.)

Mesleki hayatım kamu ağırlıklıydı dedim. Pekiyi kamu yararına neler yaptık, hatırladıklarımı şöyle sıralayabilirim;

- 1.Devletçe işletilecek Madenler Hakkında Kanun çalışmaları.
- 2.Milli Eğitim ve Enerji Bakanlığının oluşturduğu Muadelet (denklik) Komisyonu çalışmaları.
3. Dört dönem üst üste seçildiğim Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı ve bu sırada yönetim kurulu üyelerimize yapılan silahlı saldırı.
4. Maden Mühendisleri Odası Başkanırken tarafıma yapılan saldırılar.

Devletçe işletilecek Madenler Hakkında Kanun çalışmaları konusuna girmeden önce Bor minerallerinin özelden devlete geçişi sırasında, 1970-71 Maden Mühendisleri Odasının yönetiminin devletleştirme lehine gayretlerini anmamak olmaz. Bugün hayatta olmaya Kadri Yersel, Tuğrul Erkin, Atilla Yalçın, Ragıp Güngören ile bugün onurlu yaşamlarına devam eden Vural Sezer, Medet Ablak, Sezer Dikmen, Tahsin Yalabık'a şükranlarımı sunarım. Onlarla yönetimlerde görev yapmış olmanın kıvancını taşıyorum. Devletçe işletilecek Madenler Hakkında Kanun hazırlanırken Enerji Bakanlığının talebi üzerine, 7 üyesinden biri olduğum bir komisyon kurulmuştu. Prof. Dr. Muammer Aksoy, Prof. Dr. Hikmet Sami Türk, Emin Değer, Öcal Benningtan, Tahsin Yalabık, CHP Milletvekili Nizamettin Çoban.

Bu komisyonun çalışmaya başlaması duyulunca, 48-54 dolara satılan bor minerali, önce 120, ardından 200 dolara fırlamıştı. Tasarı yasalaşınca ise 280 dolara ulaştı. Türk

borları özel işletmeler elindeyken aralarında yaşanan kırıcı rekabet yüzünden değer kaybetmişti. Devletleştirmeden sonra rekabet ortadan kalkınca ülkemiz borda dünya lideri oldu ve bu sayede kazançlı çıktı.

Yıllar sonra bir toplantıda bor özel sektör temsilcilerine borun üretim maliyetini sormuştum. Özel sektör temsilcisi 19 dolar demişti. Bugün maliyetiniz 30 dolar olsa, 60 dolara satar mıydınız diye sorduğumda, elbette satarız demişlerdi. Bunun üzerine ben de borun devlet eline geçmesinin ne kadar isabetli bir karar olduğuna bundan iyi karşılık verilemezdi demiştim.

Muadelet (denklik) Komisyonu, Milli Eğitim ve Enerji bakanlıklarının ortak çalışmasıydı. Komisyonun amacı dış ülkelere alınan diplomaların ülkemizde denkliğini sağlamaktı. Değişik ülkelere alınan bazı belgelerin geçerliliği tartışma konusu oluyordu. Komisyon bu soruna çözüm bulmakla görevlendirilmişti. Enerji Bakanlığı müsteşarı, Milli Eğitim Bakanlığı müsteşarı, yükseköğrenim genel müdürü, İTÜ'den Turgut Cengiz, ODTÜ'den Tacettin Ataman ve TMMOB Başkanı olarak bendeniz çalışmaya başladık.

Bir mühendis başvurusu ilgi çekiciydi. Arkadaş İngiltere'de mühendislik tahsil etmiş, daha sonra yüksek lisans yapmış, bu çalışmasını doktora tezine dönüştürmüştü. Doktor derecesini alıp yurda dönmüştü. Ancak 657 sayılı yasa öne sürülerek intibakı hak etmediği dereceden yapmışlar. Master kabul edilmemiş. Milli Eğitimciler, bu arkadaş doktor ama yüksek mühendis değil diyorlardı. Sonuçta Tacettin Ataman ayağa fırlayıp cebinden 50 lira çıkarıp, ben size 50 lira gösteriyorum, siz bana 10 liran var mı diyorsunuz diye bağırдыğını unutamam.

Buna benzer bir uygulamanın da Zonguldak Kozlu'da yaşandığı anlatırlardı. Mahkemede bir arkadaş savcının okuryazar mısın sorusuna, ben üniversite mezunuyum karşılığını vermiş. Savcı cevabı beğenmemiş, aynı soruyu tekrarlamış ve aynı cevabı alınca arkadaşını tutuklamış. Bunlar hep aynı kafa.

Maden Mühendisleri Odası yönetim kurulu üyelerimizden Çetin Uygur, Yalçın Çilingir, Tayfun Özusu'ya yapılan silahlı saldırıyı Ben Bir İnsanım kitabında detay ile anlattığım için burada tekrarlamayacağım. Bu olayın acı ve üzüntüleri hala içimde yaşıyor. Aramızdan çok erken ayrılan Yalçın Çilingir'e rahmet diliyorum.

Bana da saldırdılar. Şikâyetçi bile olmadım, çünkü soruşturulmadan kovuşturulmadan dosyanın kapatılacağını biliyordum. Bu olay üzerine İçişleri Bakanı evime gelerek geçmiş olsun dedi ve neden şikâyetçi olmadığımı sordu, sizin polisimize güvenmiyorum dedim.

İkinci saldırı, Zonguldak Maden-İş Sendikası ile Maden Mühendisleri Odasının ortaklaşa düzenlediği "işçi sorunları ve çözüm önerileri" konulu toplantıda (bu toplantıyı ben yönetiyordum), toplantıyı bitirirken işçi sınıfını eskiden devlet, daha sonra da sermaye şimdi de sendika ağaları

sömürüyor demiştim.

Zonguldak'ta bir yerel gazete beni manşet yapmış, tam dört sayfa hakkımda yalan yanlış iftiralarda bulunmuştu. İftiralar arasında, benim bir işçinin eşiyle ilişkim olduğu ve hatta bu yüzden mahkemelik olduğum ve mahkûm olup kamu haklarımın elimden alındığı bile iddia ediliyordu. Sonradan bu rezaletin arkasında bazı Zonguldak milletvekilleri ile o sıra meclis başkanı olan Zonguldaklı bir parlamenterin olduğu meydana çıktı.

Bugün meslekte 60 yılını idrak etmiş biri olarak, geleceğin madencilerine bizim yaşadıklarımızı yaşamamalarını temenni ediyorum. Saygılarımı sunarken tüm meslektaşlarıma nice 60 yıllar diliyorum.

Niyazi Döngel
Oda Sicil No: 855

Niyazi DÖNGEL

ÖZGEÇMİŞ

1936 yılında Zonguldak'ın Devrek İlçesi Yılanlıca köyünde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Zonguldak'ta bitiren Niyazi DÖNGEL, üniversite eğitimini de Zonguldak Maden Teknik Okulunda tamamladı.

Eylül 1961-Eylül 1962 arası son sınıf stajında 1 yıl Almanya'da kaldı. Bu tarihte 1962'de Okulunun İTÜ Maçka Teknik Okulu Maden Mühendisliği bölümüne bağlanması nedeniyle Kasım 1962'de Maçka Teknik Okulu Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

Kasım 1962'de EKİ Üzülmaz Bölgesinde ocak mühendisi olarak işe başladı. Askerlikten sonra tekrar Nisan 1965'te görevine başladı.

1965-1971 arası Ocak Mühendisi,

1971-1980 arası Nakliyat, İstihsal ve İş Güvenliği Başmühendisi,

1980-1985 arası TTK Üzülmaz Müessese Müdür Yardımcısı,

1985-1991 arası TTK Amasra Müessese Müdür Yardımcısı,

1992-1999 arası TTK Üzülmaz Müessese Müdürü,

1999-2001 arası TTK Genel Müdür Müşaviri olarak çalıştı, Mart 2001'de emekli oldu.

ANI

Ocaklarda meydana gelen arıza ve kazalar dolayısıyla sık sık geceleri ve toplantılardan çağrılırdık. Eşimi orada bırakıp toplantıdan ayrılıp işe gitmek zorunda kalırdım.

15-16 sene önce yine böyle bir Madencilik Günü gecesinde kaza dolayısıyla çağrıldım. Uzun seneler görmediğim arkadaşlarım da geceye gelmişlerdi. İki gün ocakta kalarak kazazedeleri kurtardık. Ona çok sevindim. Arkadaşlarımla doğru dürüst görüşmeden ayrıldığıma da çok üzülmüştüm.

Adnan Gümüştas
Oda Sicil No: 858

ÖZGEÇMİŞ

Mersin'de, 1938 yılının ilkbaharında, imkânların çok kısıtlı, bağların ise güçlü olduğu bir ailenin ferdi olarak dış sofa-lı, tek odalı bir evde doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimini Mersin'de Cumhuriyet okullarında gördüm. Sanat Enstitüsü mezunu olarak başladığım yükseköğrenim hayatım, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Mühendisliğiyle devam edecekti; 1962 yılında Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığında (TPAO) Sondaj Mühendisi olarak çalışmaya başladım, 1964 yılında sınava girerek "Devlet Bursu" almaya hak kazanarak Amerika Birleşik Devletleri'ne (ABD) gittim, 1968 yılında ABD'de Tulsa Üniversitesi Petrol Mühendisliği Bölümünden Yüksek Lisansı (Master of Science) başarıyla tamamladım. İngilizce, Almanca ve Arapça yabancı dillerine olan hakimiyetim, disiplinli çalışmalarım nedeniyle ABD'de kazandığım burs ve yeni fırsatlara karşın yurduma dönmeyi kendime görev addettim. Yurda dönünce iki yıllık askerlik hizmetim oldu, ardından yeniden TPAO'da çalışmaya başladım; Sondaj ve Üretim gruplarında çeşitli kademelerinde görevler yaptım. 1971'de dört mevsim yanımda olan biricik eşimle evlendim ve üç çocuğum oldu. 1974-1976 yılları arası Diyarbakır Dicle Üniversitesine bağlı Batman Meslek Yüksekokulunda Petrol Jeolojisi konusunda dersler verdim. 1980'de Birleşmiş Milletler Burs Programıyla TPAO adına ABD'deki petrol ve doğalgaz sahalarında görevlendirildim. 1985 yılında kendi kurduğum bir ekip ile TPAO adına Libya'daki petrol ve doğalgaz sahalarında araştırma çalışmalarında görevlendirildim. 1985-1994 yılları arası TPAO Ankara Genel Müdürlüğü Üretim Grubu Başkanlığı Yardımcısı olarak görev yaptım. Aynı

yıllarda, rahmetli Prof. Dr. Aydin Göktekin hocanın bölüm başkanı olduğu dönemlerde, şu anki adıyla İTÜ Petrol ve Doğal Gaz Mühendisliği Bölümü'nde son sınıftaki mühendisleri yetiştirmek amacıyla Doğal Gaz Mühendisliği konusunda dersler verdim. 1994 yılında TPAO'dan kendi isteğimle emekli oldum.

ANI

1976'da TPAO Batman Bölge Müdürlüğü'nde çalıştığım yıllarda, Dodan-Batı Raman projesi için gelen ABD'li mühendisin de bulunduğu aracımız Magrip Garzan arası yolda terör saldırısına maruz kalmıştı, tüm tehlikeye karşın araçta bulunan telsizle, teröristlere fark ettirmeden Batman Bölge Müdürlüğüne durumu bildirebilmişim ve yol devriyesinde görevli jandarmaların ulaşması ile silahlı çatışma yaşanmıştı, ekibimiz soyguna uğramakla birlikte can kaybı olmadan kurtulabilmişti, yanı sıra TPAO tarafından ABD'li mühendisin zararı da karşılanmıştı. Aynı yıllardaki diğer bir anım ise TPAO'nun Nusaybin'deki sondaj kulelerinde sivil tankerlerle sağlanan motorin taşınması üzerinedir ki bu transfer esnasında 1120 litrelik motorinin tanker içinde özel yapılan bölümlere aktarıldığını tespit ettirmemiz olmuştur. Dönemi için oldukça önemli bir vurgun açığa çıkarılmıştır ve çok sayıda kişiye yargı yolunun açılmış olması nedeniyle de uzun süre tehdit altında çalışmaya devam etmiş olmamız hatırlanmaya değerdir.

Halen devam eden yurtiçi ve yurtdışı danışmanlık hizmeti sağladığım günlere ait bir anım olarak Kazakistan'ın önceki başkenti olan Almatı'da petrol ve doğalgaz sahalarında çalışmalarda bulunurken, "Cambul" bölgesinde İbrahim Şakizade ve eşi Esengül hanımla tanışmam ve parçası olduğumuz kadim kültürümüzü yeniden fark etmek beni derinden etkilemiştir.

Meslek hayatım boyunca Maden Mühendisi ve Petrol Mühendisi olarak "kendi ülkeme" ve üniversitelerimize hizmet etmekten, yurt dışında ülkemizi temsil onuruna ulaşmaktan, Türk Petrol ve Madencilik camiasının bir neferi olduğum için bir kez daha gurur duyuyorum.

Edip Gümüştas
Oda Sicil No: 865

ÖZGEÇMİŞ

Mersin'de Mayıs 1935'te 7 çocuklu ev hanımı bir annenin ve

deniz adamı bir babanın 4. çocuğu olarak doğdum. İlk, orta ve lise hayatımı Mersin'de kısıtlı imkânlarla tamamladım. Zira II. Dünya Savaşı içinde karnelerle yiyeceklerin alındığı, belirsizliklerin olduğu bir dönemdi. İlkokulu bitirdikten sonra hastalıklarım ve bir yanık kazası ile mücadele ettiğimden ortaokula bir sene geç başladım. O dönemde hasta olmama rağmen çeşitli iş kollarında çıraklık yapıp, aileme katkıda bulundum. Bu sayede Endüstri Meslek Lisesinde başarılı bir öğrenci olarak okuyabildim ve hayatımın ilk önemli mesleki deneyimlerini kazandım.

Meslek Lisesinden mezun olduktan sonra Teknik Öğretmen Okulu, Yıldız Teknik Üniversitesi ve Zonguldak Maden Teknik Okulu sınavlarına girdim ve Zonguldak Maden Teknik Okulu'nun Mühendislik Bölümü'nü kazanıp, kayıt yaptırmak için elimde tahta valizimle Zonguldak'a geldim. Kömür tozu her yanı sarmış, şehrin ortasından kömür treninin geçtiği havanın adeta kömür dumanıyla üstüne örtü örttüğü bir şehirdi. Ben yaşamımın uzun bir döneminin burada geçeceğini henüz bilmiyordum. Başarılı bir öğrenci olmamın yanında sporla uğraşıyor, teknik okulun hem basketbol, voleybol ve futbol takımlarında oynuyordum. Yatılı öğrenci olarak, yemekhane işletme sorumluluğunu da yürütüyordum. Kardeşim Adnan GÜMÜŞTAŞ da aynı okulu 2 yıl sonra kazanmıştı ve teknik okulda okumaya kendi imkânlarımızla birlikte devam ettik.

Arapça dilini çocukluk çağından biliyordum, Almancayı da okulda öğrendim. Bu sayede son sınıfta IAESTE (Üniversite Talebe Mübadelesi) kanalıyla Almanya'ya mezuniyet tezi hazırlamaya gittim. İki seneye yakın Almanya' da kaldım. Rheinische Braunkahle İşletmesinde tezimi hazırladım. Bu önemli maden şirketinde büyük mesleki deneyimler kazandım. Ülkeme döndüğümde okulum İstanbul Teknik Üniversitesine bağlanmıştı. Tezimi İTÜ'ye sundum, kabul edildi ve 1962 senesinin Eylül ayında maden mühendisi olarak mezun oldum. Aynı sene nişanlı olduğum eşimle 14 Mart'ta evlendim. Tıp bayramında evlenme uğuru olsa gerek, oğlum tıp biyokimya profesörü, kızım da aile hekimi olarak görev yapmaktalar. 1962'de TTK Kozlu Bölgesinde maden mühendisi olarak göreve başladım ve 39 yıllık çalışma hayatından sonra 2001 yılında acı tatlı birçok anıyla emekli oldum.

ANI

26 yıl ağır yeraltı taş kömürü kartiye mühendisliği yaptığım dönemlerde çok sayıda grizu ve iş kazasına maruz kaldım veya yaşadım. 11.04.1983 tarihinde yeraltı yangını barajı kapatma esnasında Kozlu da grizu patladı, ofisimden kuyu başına gittim ve yeraltında çalışmalarını yöneten müdür muavini sınıf arkadaşımı, güvenlik başmühendisi ve diğer kazazedeleri karşıladım. Maalesef güvenlik başmühendisi arkadaşımızı kaybetmiştik, müdür muavini ve kartiye

mühendisi arkadaşlarım ağır yaralıydılar. Aynı ambulansa bindik, ben 15 dakika boyunca kanayan iki yaraya bastırdım ve onların acılarına şahit oldum. Çok şükür hastaneye vakitli yetişmiştik ve arkadaşlarımız kurtarıldılar. O anları hala unutamadım. Bu bağlamda tüm maden şehitlerimizi rahmetle anarım. Nurlar içinde yatsınlar.

Meslek hayatım boyunca görevlerimi vatanıma, milletime sadakatle ve aileme bağlılıkla yaptım. Eşim, iki çocuğum ve doktor damat, doktor gelinim ve üç torunla çok mutluyum. En büyük hazinemde onlardır. Mesleğimle ve ailemle her zaman gurur duydum. Yaşadığım müddetçe de gurur duymaya devam edeceğim. Sevgi ve saygılarımla...

Müştak Erşahin
Oda Sicil No:866

ÖZGEÇMİŞ

10.08.1941 Manisa doğumluyum. Meslek hayatıma burslusu olduğum Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Karabük fabrikasında 1962-1965 yılları arasında hizmet yaptım. 1965-1967 arasında yedek subaylık hizmeti sonrası tekrar Karabük'e döndüm ve 1969 Eylül ayından itibaren de ayrıldım.

1969-1982 yılları arasında Sümerbank Konya Krom Magnezit Tuğla Sanayi Müessesesi'nde sırasıyla: Planlama Müdürü ve Müessese Teknik Müdür Yardımcılığı görevlerine bulundum.

1982-1983 arasında Sümerbank Yarımca Seramik San. Müess. Teknik Md. Yard. görevinden sonra da, Sümerbank Filyos Ateş Tuğla Sanayi Müessese Müdürü olarak atandım ve 1987 Eylül ayında Genel Müdür olarak emekli oldum.

1987-1999 arasında Sörpa A.Ş de Koordinatör göreviyle çalıştım. Daha sonra da kendi şirketimi kurdum ve halen Garnet ithalatı ve yurtiçi satışı ile çalışma hayatıma devam ediyorum.

Talat Karadoğan
Oda Sicil No: 955

ÖZGEÇMİŞ

Sayın ve çok kıymetli meslektaşlarım.

Mesleğimizde 60 yılımlı sağlıklı doldurmanın büyük mutluluğu içerisindeyim. Memleketimizin zor koşulları altında ilk öğrenim dönemimi memleketim olan Dalaman'da, orta öğrenim dönemimi Muğla ve Aydın'da ve yüksek öğrenim dönemimi İstanbul (İTÜ) tamamlayarak 1962 yılında Maden müh. olarak mezun oldum. Askerliğimi Sarıkamış topçu birliğinde yedek subay olarak tamamlayarak, 1964 yılında terhis oldum ve aynı yıl Özel idareye ait, Çorum Alpagut kömür işletmesinde emniyet müh. olarak meslek hayatıma başladım. Buradan sırası ile 14 yıl süre ile Çanakkale'nin Çan ilçesinde bulunan, Tarko Maden Ltd. Şirketinde işletme müdürlüğü yaptım. Burada tanıştığım Artvin ili Şavşat ilçesi eşrafından meslektaşım Bekir Gün'ün kızı sevgili eşim Zişan ile evlendim, sağ olsun bana daima mutluluk ve huzur verdi. 1 oğlum, 1 kızım oldu, okudular oğlum makine mühendisi, kızım doktor oldu. Sonra 3 yıl Bursa'nın Orhaneli ilçesinde bulunan Mortaş Madencilik Ltd. Şti. kömür işletmesinde işletme mühendisliği, 4 yıl Kütahya'nın Tavşanlı ilçesinde bulunan Transtürk Holding A.Ş. Comak Continental Madencilik A.Ş. Magnezit işletmesinde işletme müdürlüğü yaptım ve bu süreler içerisinde kanunların müsaadesi nisbetinde birçok saygın firmada fenni nezaretçilik yaparak emekli oldum. 1987 yılında Aydın ili, Dalaman beldesinde kendi adıma aldığım maden kömürü ruhsatı ile özel maden işletmeciliğine başladım ve bu belde 10 yıl süre ile maden kömürü işletmeciliği yaptım. Bu süre içerisinde Aydın ili Sıralılar ve Şahin Ali köyleri civarında 100 yıla yakın zamandan beri varlığı bilinen kömür havzasında Aydın Linyit firmasına ait kömür sahaları mücavirinde mesleki bilgi ve tecrübelerim neticesi verdiğim kararlarıma dayalı yaptığım müracaatlarım neticesi aldığım maden arama ruhsatlarımı kurduğum aile şirketim Karadoğan Madencilik Ltd.Şti'm marifeti ile ülkemizde kömür işletmeciliğinde ehil, Ercan şirketler topluluğu sahibi Sayın Nurullah Ercan ile işbirliği yaparak, etüdlerini tamamlayıp rodövan sistemi ile işbirliği yaparak, çalışmaya başladık ve şükürler olsun ki halen çalışmaktayız.

Meslek hayatımın önemli bölümlerinden derlediğim bilgilerimi siz sayın meslektaşlarımla bilgilerinize iletiyorum, taniyan

tanımayan tüm meslektaşlarımı ve yakınlarını saygı ve sevgi ile selamlıyorum.

Olcay Göksu
Oda Sicil No:1101

ÖZGEÇMİŞ

1936 Diyarbakır doğumlu ve oradan 1954 Ziya Gökalp Lisesi mezunuyum. İTÜ ve yurtdışı sınavlarımı kazanınca, tercih edip gittiğim ABD'de, 1959 ve 1962 tarihli, lisans ve lisansüstü diplomalarımı, sırayla Wisconsin ve Arizona Üniversitelerinden aldım. Amerika'da öğrencilik yıllarımda başlayan çalışma hayatım, ülkeme dönmeye karar verdiğim 1962 yılında son buldu. Arizona ve New Mexico'daki tanınmış bakır madenlerinde çalıştım. Yurda döndüğümde kısa bir süre MTA'da çalıştıktan ve 2 yıllık askerlik görevimi tamamladıktan sonra, Ereğli Demir Çelik Hammaddeler Müdürlüğünde mesleki çalışmalarına başladım.

Türkiye'deki mesleki çalışma hayatımın 4 yılı Ereğli Demir Çelikte, 7 yılı Karadeniz Bakır İşletmelerinde, 5 yılı Tüstaş Mühendislik Şirketinde (Hasançelebi Demir, Çankırı tuz ve diğer projeler) ve 5 aylık bir Suudi Arabistan kesintisi dâhil, 4 yıl kadarda Bilfer Madencilik şirketinde geçti. Suudi Arabistan'da, 5 ay kadar bir inşaat Projesinin Müdürüydüm.

90'lı ve 2000'li yıllarımda, Diyarbakır'da aile mesleğim olan çiftçilikle uğraştım. Erken resmi emeklilik yıllarımı kapsayan ve terörün varlığı nedeniyle riskli de olan bu uğraşım, oradaki toprak varlığıma dayalı iyi bir geçim seviyesine ulaştım. 60'ıncı mesleki yaşım olan 2022 yılında da bu uğraşım kısmen devam etmektedir.

ANI

Odadan 60. Yıl jübilesi için bir anımı aktarmam istenmiş bulunuyor. Anılarım çok fazla... Meslek hayatımdaki en ilginçlerinden birinin Artvin Murgul Çakmakkaya'da geçtiğini söyleyebilirim. 1974 kısa yılbaşı tatilimde, Mersin'den Çakmakkaya'ya cefakâr Anadol arabamla, Ocak ayı başlarında dönerken, seyahatimin son bölümünde, virajlı dağ yolunda tipiye yakalandım. Murgul'daki yağmur, dağa tırmandıkça şiddetli kar tipisine dönüşmüştü. İğreti takabildiğim zincir parçalanarak kayboldu. Tam geceyi eşim ve 2 küçük çocuğumla dağ yolu kenarında arabada geçirme planları yaparken, arkamızdan gelen, işletmeden 5 genç delikanlının yardımıyla bu sıkıntıdan kurtulduk. Kendi donanımlı arabalarını bize veren gençler, benim külüstürü geniş bir viraja sürükle-

mişler, kendileri yürüyerek yakınına kadar gelmiş işletmeye çıkmışlardı. Ertesi sabah dozer operatörünün yanında yolu açmaya uğraşırken, 2 metreye yaklaşan kalın kar örtüsünün altında kalan Anadol'u görünür hale getirip kurtarmam zor olmuştu! 4 yılı aşkın Çakmakkaya işletme hayatımın, zaman zaman maceralı ama çok renkli geçtiğini söyleyebilirim.

Çalışma hayatım sırasında, maden arama ruhsatları alarak kendi adıma Bursa, Kırşehir ve Fatsa'da bakır, florit, kaolen maden araştırmaları yaptım. Bursa İnegöl'de bakır ararken wollastonite rastlayınca, bu konuda uzun yıllar çalıştım. Disemine metalik kirlenmesi olduğundan wollastoniti teknik olarak saflaştırıp pazarlayamayacağımı, tüm dünya pazarlarına wollastonit veren New York eyaletindeki maden sahasını ziyaret edince gördüm. Orası süt beyaz renkte, tertemiz saf ve geniş bir wollastonit yatağını barındırıyordu. Böyle bir kaynak varken, benim kirli wollastoniti iyileştirmek için yıllarca boşuna uğraşmıştım. Yıllarca, epey para ve emek harcadıktan sonra bu sevdadan vazgeçmek zorunda kaldım. Diğer ruhsatlarımdan da kısmen vazgeçip, kısmen de devrederek özel madencilik faaliyetlerimi pratik olarak, 1990'lara girerken bitirdim.

60'ıncı meslek yılım olan 2022 de, emekli ve sağlıklı sayılabileceğim, 86'ncı yaşımıdayım.

Ruhi Rüştü Berent
Oda Sicil No:1153

ÖZGEÇMİŞ

1940 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokulu Batman-Ramanda, lise ve üniversiteyi Robert Koleji'nde okudum. 1958'de Kimya Fen Bölümünden lisans derecesi ile mezun oldum. Daha sonra ABD University of Houston'da Petrol-Maden Mühendisliği dalında eğitimimi sürdürdüm ve 1961'de BS Petrol- Maden Mühendisi ve 1963' de MS - Petrol Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

Amerika'da muhtelif petrol şirketlerinde çalıştım ve Türkiye'ye dönüşümde Amerikan Interdrill Co. Inc. firması Türkiye Müdürü olarak muhtelif Nato ve özel sektör sondaj faaliyetlerini yürüttüm. Daha sonra POLAR Maden ve Sanayi Şirketinde muhtelif mevkiilerde çalıştım. POLAR şirketinin faaliyetleri arasında kömür, civa, barit madenciliği mevcut idi. Halen POLAR Şirketler Grubunun Yönetim Kurulu Başkanlığını yapmaktayım.

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Buğra Berkün
Oda Sicil No: 1763

ÖZGEÇMİŞ

14.02.1948 tarihinde doğdum. 1966 – 1972 yıllarında arasında ODTÜ Maden Mühendisliği eğitimimi tamamladım. 1974-9175 yılları arasında askerliğimi, Etimesgut Tank Okulu Eğitim, 3. Ordu Erzincan Genel Sekreterliği, Asteğmen olarak yaptım. İngilizce ve Almanca dillerini biliyorum.

İş deneyimlerim; Çelikler Holding, Afşin - Elbistan Kışlaköy Projesi Koordinatör Danışman (2018-2019), Erg – Verbund, Elbistan Kışlaköy Projesi Maden Grubu Başkanlığı (2015-2017), Abu Dhabi National Energy Company PJSC (TAQA) U.A.E. Maden Grubu Başkanlığı (2012 – 2014), Serbest Danışmanlık Hizmeti (2012), İnlice Madencilik Ticaret ve San. A.Ş. Genel Müdürlüğü (Stratex International Plc (U.K.) – NTF Ortaklığı (2010 – 2012), NTF İnşaat şirketi Maden Grubu Başkanlığı (2002 – 2010), Park Holding Maden Projeleri İş Geliştirme Grup Başkanlığı (1998 – 2002), Orta Anadolu Linyitleri (O.A.L.) Çayırhan Müessese Müdürlüğü (1996 – 1998), Güney Ege Linyitleri (G.E.L.İ.) Muğla Müessese Müdürlüğü (1990 – 1996), Afşin – Elbistan Linyitleri (A.E.L.) İşletmesi Müessese Müdürlüğü Vekili (1989 – 1990), Afşin – Elbistan Linyitleri (A.E.L.) İşletmesi Müessese Müdürlüğü Yardımcılığı İstihsal (1986 – 1989), Afşin – Elbistan Linyitleri (A.E.L.) İşletmesi Açık İşletme Şube Müdürlüğü (1983 – 1986), Afşin – Elbistan Linyitleri (A.E.L.) İşletmesi Jeoloji Şube Müdürlüğü (1979 – 1983), Marmara Linyitleri, Orhaneli Bölge Müdürlüğü Açık İşletme Baş Mühendisliği (1978 – 1979), Afşin – Elbistan Linyitleri (A.E.L.) İşletmesi Jeoloji Şube Baş Mühendisliği (1977 – 1978), RWE GmbH Rheinbraun Köln, Almanya Hidrojeoloji, Drenaj Mühendisliği Eğitimi (1976 – 1977), M.T.A. Enstitüsü Genel Direktörlüğü Sondaj Dairesi Başkanlığı Emrinde, Isparta-Yalvaç Boksit Sondaj Kamp Şefliği, Konya-Sarayönü Civa Sondaj Kamp Şefliği (1975 – 1976), M.T.A. Enstitüsü Genel

Direktörlüğü Sondaj Dairesi Başkanlığı Emrinde, Şırnak Asfaltit Sondaj Kamp Şefliği, Edirne-Demirhanlı-Süloğlu Kömür Sondaj Kamp Şefliği (1972 – 1974)

ANI

47 yıllık meslek hayatımda anı çok da, çoğu zülfüyâra dokunur. Bu nedenle, mesleğimin ilk yılına ait bir anıyı paylaşayım.

Zonguldak Kamp şefliğinde iki ay görev yaptıktan sonra Şırnak'a sondaj kamp şefi olarak görevlendirildim. Üç adet sondaj makinemiz vardı. Sondajlara suyu tankerle taşıyoruz, bir sürü sıkıntı, en iyisi birbirine yakın olan sondaj lokasyonlarına yakındaki dereye su pompalayalım dedik. Dere ile sondaj lokasyonları arasında baya bir kot farkı vardı ve dereyle lokasyonlar arası yaklaşık 700 metre civarındaydı. Gerekli olan 700 metre civarında 2 inçlik manşonlu boru ve pompa da Şırnak kampında yoktu. En yakın kamp olan Mazıdağı fosfat sondaj kampı büyük bir kamptı. Bir kamyon, 2 işçi ve benim ciple Mazıdağı'na gittik. Sınıf arkadaşım Özer Ölçer de Mazıdağı'nda kamp şefi yardımcısı. Derdimizi anlattık, o da ismini zikretmek istemediğim kamp şefine durumu anlattı. Fakat kamp şefi, olmaz demiş. Benim de canım sıkıldı. Şoförüm, “Sıkma canını şefim, hallederiz” dedi. “Nasıl olacak” dedim. “Kolay şefim” dedi. “Gel gidelim Diyarbakır'a, gerekli malzemeyi alalım” dedi, “Olur” dedim. Gittik Diyarbakır'a, rakı, kavun, beyaz peynir, domates, salatalık gibi mezeleri aldık, döndük Mazıdağı'na.

Akşam olunca ambarcı ile zula bir yerde oturduk muhabbete başladık, derdimizi anlattık. Ambarcı da “Olur şefim, sana can kurban” dedi. O gece yarısı, 700 metre 2 inçlik manşonlu boru, 2 pompayı kamyonu yükledik, gece yarısı Mazıdağı'ndan ayrılarak Şırnak'a geldik. Pompaları ve boruları monte ederek düzeni kurduk.

Üç hafta sonra Daire Başkanımız rahmetli Savcı Özbayoğlu Bey Şırnak'a geldi. Sondaj suyu için kurduğumuz sistemi gördü, “Aferin Buğra, iyi yapmışsın, bu boru hattı ile işi kolaylamışsın, boru ve pompayı nereden buldun, nasıl yaptın hesabını?” dedi. Boruları ve pompaları Mazıdağı'ndan nasıl aldığımızı olduğu gibi anlattım, hesaba gelince “Savcı Ağabey, bunun hesabı kitabı yok” dedim. “Akışkanlar mekaniği dersini ben üç defada verdim. Bu dersten dolayı da okulu bir sömestr uzatmak durumunda kaldım. Birinci pompayı dere kenarına kurduk, suyu bastık, su lokasyona kadar çıkmadı, manşonlardan sızan suyun en son noktasında bir havuz açıp ikinci pompayı

kurduk, sondaj lokasyonlarına kadar suyu basabildik” dedim. Güldü, “Çok iyi yapmışsın” dedi.

Zaman geldi geçti, Almanya’daki Hidrojeoloji ve Drenaj mühendisliği eğitimim ve Elbistan’da uzun yıllar drenaj işlerini yürütmem sayesinde akışkanlar mekaniğini bir nebze de olsa öğrenmiş olduk.

Şefik Akkoyunlu Oda Sicil No: 1785

ÖZGEÇMİŞ

1946 Hatay- Dörtyol’da doğdum. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Aynı bölümde Yüksek Lisans çalışmalarını tamamladım. Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu, Ereğli Kömür İşletmeleri Müessesesi, Karadon bölümünde iş hayatına başladım. Daha sonra TKİ Genel Müdürlüğü, Çayırhan İşletmelerinde görev aldım. Çayırhan İşletmesinin, modernizasyonu çalışmalarında Etüt- Proje Başmühendisi sıfatı ile sorumluluk aldım. Kurulacak Çayırhan Termik Santralinin ihtiyacı olan kömür üretiminin gerçekleştirilebilmesi için alt yapı çalışmalarında görev aldım. Çayırhan İşletmesi Teknik Müdür görevini sürdürürken, ayrılarak özel sektörde çalışmaya başladım.

Görevim ile ilgili yurtiçi ve yurtdışında maden işletmeleri ile lojistik destek veren çeşitli kuruluşlarda incelemelerde bulundum. Çeşitli meslek odalarında görev aldım. Demir cevheri üretiminde, 1977 yılından bu yana, Özkoyuncu Madencilik AŞ’de çalışmalarımı sürdürmekteyim. Evli ve üç çocuk babasıyım.

ANI

Gençlerimiz için şunu belirtmem gerek. Madencilik çok enteresan ve kendini veren için çok zevkli bir meslektir. Mesleğimizin bu özelliği unutulmamalıdır. Zaman içinde gelişen teknolojik imkânlar, mesleğimizde de doğal olarak hissediliyor ve zaman geçince çok farklı manzara da oluşuyor. Bunlardan biriside benim yaşadığım aşağıdaki enteresan, belki de gençlerin kavramakta zorlanacağı olay;

Olay, Kayseri ili Yahyalı ilçesi civarında yaşanıyor. Yıl sanıyorum 1978 idi. Özkoyuncu şirketinin, madenci tanımına en uygun ortağı, rahmetli Mustafa Koyuncu ile Karakız Tepesi diye adlandırılan yörede demir cevheri bakmaya gideceğiz. Koyuncu, maceracı kişiliği, iyi gün, kötü gün yaşamış, görmüş geçirmiş olması, etrafı ile kolay anlaşabilmesi, yaşlı olmasına rağmen yerinde duramaz, kıpır kıpır hali ile ve de madenci merakı ile geziyi ayarlamış. Hazırlıklar önceden yapıldı. Yöreyle bilen insanlar ayarlandı. Ve günlerden bir gün sabahleyin ciple yolun elverdiği ölçüde gittik ve köylülerle buluşma noktasına geldik.

Bu yıllarda yörede ulaşım imkânı gelişmemiş olduğu için, gidilecek yere kolaylıkla ulaşılamıyorduk. Yörede yol dâhil alt yapı imkânlarının hiçbirisi yoktu. İnsanlar bir yerden, bir yere ya yürüyerek veya katır sırtında giderlerdi. Bizde yanımıza yiyecek ve içeceklerimizi aldık. Ciple gidebildiğimiz kadar gittikten sonra, arabayı bırakarak, köylülerin getirdiği katırlarla yola devam etmeye başladık. Ancak, öyle görüldüğü gibi, katırla bir yere gitmek, kolay bir iş değil. Ben eğlence dışında ilk defa katıra binmiyordum. Katır gideceği yeri kendisi seçiyor. Siz ne kadar uğraşsanız uğraşın. Katır ille de kendi istediği yerden gidiyor. Yani boşuna, katır gibi inatçı denmemiş.

Köylülerin gözetiminde katırın sırtında giderken, Koyuncu çok rahat neşe içinde köylülerle sohbet ediyor, ancak ben katırın gittiği yerden hiç hoşnut değilim. Hayvan sürekli şev kenarından gidiyor ve ben hayvanın ayağı kayarda aşağı yuvarlanırsın diye korku içindeyim. Köylüler her ne kadar, beyim katır gideceği yeri bilir, sağlam basar, katırın kaydığı şimdiki kadar görülmemiştir, dese de, ben yine de korkuyordum. Koyuncu’nun neşesine katılamadığım bir diğer hususta, bacaklarım kasıklarım dan itibaren ağrımaya başlamıştı. Alışık olmayınca, eyer üzerinde bacaklarımın açık durması, kasığımda ağrı yapmaya başlamıştı. Ne kadar dişimi sıktığımı bilemiyorum. Ancak bir süre sonra pes ettim ve katırdan aşağı inerek, yola yayan devam ettim. Hayvandan indiğimdeki halime Koyuncu da ben de çok güldük. Çünkü bacaklarım kavuşmuyordu. Sanki sünnet çocuğu gibi bir süre ayrı bacakla yürümek zorunda kaldım.

Bu gezi sırasında köylülerin yorulmak bilmez halleri, Mustafa Koyuncu’nun nükteleri şen şakrak hali, katırın üstündeki rahatlığı ve “Mühendis Bey sadece teknik bilgi ile madenci olunmuyor, şartlara da alışmak lazım.” sözü, tertemiz hava ve katır sırtında acıkmak, su başında kuru katık yemek, uzun zaman sonra bugün bile unutamadığım, aradığım, özlediğim tatlardandır.

Fahri Öner
Oda Sicil No: 1796

ÖZGEÇMİŞ

1 Ekim 1947'de Muğla'nın Milas ilçesinde doğdum. İlk ve ortaokulu Milas'ta okudum. Lise öğrenimimi İstanbul Kabataş Erkek Lisesi'nde tamamladım. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden 1972 yılında mezun oldum. 1973 yılında Etibank Milas Boksit İşletmesinde mühendis olarak göreve başladım. 1974'de öğretmen İlknur Öner ile evlendim. 1983 yılında başmühendis görevindeyken Etibank'tan ayrılarak serbest ticarete atıldım. Halen ticaret ile uğraşmaktayım. Oğullarım da ODTÜ'de okudular. 1997 ODTÜ Endüstri Mühendisliği bölümü mezunu Mehmet Refik Öner ve 1999 ODTÜ İşletme bölümü mezunu olan Mukbil Tolga Öner, iş hayatlarına yurtdışında devam etmektedirler.

Doğduğum ve yaşadığım şehir Milas'a derin gönül bağıyla bağlıyım. ODTÜ yıllarında Milas Yüksek Öğrenim Derneğini kurarak gençlerin yetişmesine liderlik ettim. 1994 yılında Milas Atatürkçü Düşünce Derneğinin kurulmasında yer aldım. 4 yıl boyunca derneğin başkanlığını yaparak cumhuriyet değerlerimiz için uğraş verdim. Şu anda Milaslı Sevenler Derneğinin aktif üyesiyim. Toplumsal çalışmalara katkıda bulunmaktayım. Eşim ve ben, aynı zamanda Türk Sanat Müziği tutkunuyuz.

Kamil Görücü
Oda Sicil No: 1830

ÖZGEÇMİŞ

02.07.1951 yılında Lüleburgaz'da doğdum. Bir memur çocuğu olmam nedeniyle ilk ve orta öğrenimimi çeşit-

li yerlerde yaptım. 1968 yılında Konya Erkek Lisesinden mezun olup, aynı yıl İTÜ MMF Maden Bölümüne girdim. 1972 Eylül döneminde mezun oldum ve İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünde yüksek lisans eğitimine başlayıp, 1974 Eylül döneminde mezun oldum. 1973 yılı aralık ayında EKİ Karadon Bölgesi Karadon Bölümünde kartiye mühendisi olarak memuriyet hayatına başladım, 1975 yılında MTA'ya geçtim ve bu arada kısa dönem askerlik yaptım. 1975 yılında evlendim, biri kız 2 çocuğum var. Kesintisiz 33 yıl MTA ve DSİ'de mühendis ve başmühendis olarak çalışıp, 2006 Şubat'ında emekli oldum. Bu tarihten 2011 yılına kadar Kadıköy-Kartal metrosu inşaatında müşavir-kontrol mühendisi olarak çalıştım, 2014- 2015 yıllarında 3. Boğaz Köprüsü ve çevre yolları inşaatında tünel kontrol mühendisi olarak görev yaptım. Sonra 2018 yılına kadar Mecidiyeköy-İkitelli metro inşaatında müşavir olarak çalışıp iş hayatını sonlandırdım. Son söz olarak okula ve mesleğe beraber başladığımız, aramızdan ayrılmış bulunan sınıf arkadaşlarımı rahmetle anıyorum.

Saygılarımla...

Tayyip Erişen
Oda Sicil No: 1832

ÖZGEÇMİŞ

1972 yılında İTÜ MMF Maden Mühendisliği bölümünden, 1974 yılında ise Maden Fakültesinden mezun oldum. 1973-1974 yıllarında Zonguldak EKİ Kozlu Bölgesinde, 1974-1976 yıllarında TDÇİ Divriği Demir Madeni Müessesesinde, 1976-1999 yılları arasında ise MTA Genel Müdürlüğü Fizibilite Etüdüleri Dairesinde çeşitli birim ve kademelerde çalıştım. 2000 yılı başında emekliye ayrıldım ve bir süre madencilik sektörüne ilişkin konularda bilirkişilik yaptım.

Ayrıca çalışma hayatım süresince, odamızın yayın kurulu ve denetleme kurulu başta olmak üzere çeşitli etkinliklerinde görev aldım.

Mehmet Canbazoğlu
Oda Sicil No: 1834

ÖZGEÇMİŞ

23 Ekim 1948 yılında Bulgaristan'ın Şumnu iline bağlı Kocacıklar köyünde doğdum. 1950 yılında ailem ile Türkiye'ye göç ettim. İlkokulu 5 sınıf bir arada Beylikköprü ilkokulunda okudum. Ortaokulu Polatlı Ortaokulu'nda, liseyi İstanbul Haydarpaşa Lisesinde yatılı okudum. 1968 yılında İTÜ MMF Maden Mühendisliği Bölümüne kazandım, 1972 yılında mezun oldum. Milli Eğitim Bakanlığının kurumlar hesabına açmış olduğu Yurt Dışı Doktora Bursu sınavını kazandım. MTA adına Fransa'ya gittim. Doktoramı 'Institut National Polytechnique de Lorraine-Ecole National Superieur de Geologie, Nancy - France' da 1978 yılında tamamladım.

MTA Teknoloji Dairesi, Metalurji servisinde Başmühendis ve Servis Şefi olarak görev yaptım. 1986 yılında Doçent unvanını aldım. 1987 - 1989 yıllarında Etibank İşletmeler Dairesinde Müdür yardımcısı olarak görev yaptım. 1989 Mayıs ayında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne atandım. 1992 yılında Profesör oldum. Anabilim Dalı Başkanlığı, Bölüm başkanlığı, Dekan yardımcılığı ve 2 dönem Dekanlık yaptım. 22 yıl 4 aylık üniversite hayatını emekli olmak suretiyle, 16 Eylül 2010 yılında tamamladım.

Emekli olduktan sonra, aynı yıl özel sektörde danışman olarak görev aldım. Ar-Ge merkezi kurmak suretiyle birçok tesisin proses araştırmalarını yaptım. Halen Cengiz Holding Eti Bakır AŞ, Ar - Ge Müdürlüğü'nü yürütmekteyim.

Ahmet Dağaslan
Oda Sicil No:1836

ÖZGEÇMİŞ

1949 yılı Nisan ayında Nevşehir'de doğdum. İlk, orta ve lise tahsilimi Nevşehir'de tamamladım. İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesinden Maden Mühendisi olarak 1972 yılında mezun oldum. Aynı yıl Etimaden Genel Müdürlüğü Kütahya-Emet Müessese Müdürlüğünde mühendis olarak işe başladım. Aynı kurumda sırası ile Emet, Ergani Bakır, Küre Bakır, Kırka ve Kestelek Bor Müessese Müdürlüklerinde Başmühendis, Teknik Müdür, İşletme ve Müessese Müdürü olarak görev yaptım. Hatta Türkiye'nin en eski madenlerinden biri olan, nice madenciler yetiştiren Etimaden Ergani Bakır İşletmesinin bu göreve nail olan son müdürüyüm.

Bu görevlerde 30 sene hizmet verdikten sonra Genel Müdür Yardımcısı kadrosundan emekli oldum. Çalışma hayatımda unutulmayacak acı, tatlı birçok olayla karşılaştım.

49 yıllık evliyim. İki oğlum var, ikisi de evli olup büyük oğlumdan biri kız biri erkek, küçük oğlumdan bir kız olmak üzere 3 tatlı mı tatlı torunum var. Ne mutlu bana ki, büyük oğlum ve eşi de benim gibi maden mühendisi. Eşim, oğullarım, gelinlerim ve torunlarımda Ankarada yaşıyoruz.

Meslekte 50 yıl hizmet vermiş değerli meslektaşlarıma sağlık ve esenlikler diler, hayatını kaybeden arkadaşlarıma da Allah'tan rahmet dilerim.

Yavuz Özgür
Oda Sicil No: 1837

ÖZGEÇMİŞ

1950 yılında Kayseri-Pınarbaşı'nda doğdum, ilkokulu köyümde, ortaokul ve liseyi Kayseri'de bitirdikten sonra 1968 yılında girdiğim İTÜ Maden bölümünden 1972 yılında mezun oldum. 1973'te Etibank Şark Kromlarında işe başladım, ancak daha asaletim onanmadan istifa ederek özel sektöre geçtim, elli yıldan beri de özel sektördeyim. 1973-1976 yılları arasında Kayseri'de yeraltı metal ocağı, Kütahya-Gediz Kömür İşletmeleri A.Ş.'de işletme mühendisliklerinde bulundum. Dört aylık kısa dönem askerlik sonrası 1977-1988 arası Çinkur A.Ş.'de bölge başmühendisi olarak görev yaptıktan sonra, 1988-1995 yılları arasında Somaş Madencilik A.Ş.'de şirket ortağı ve işletme müdürü olarak devam ettim, 1995'te emekli oldum, 1993-1997 yılları arasında yine kendi adıma Artvin-Yusufeli'nde yeraltı kömür işletmeciliği yaptım, 1998 yılından itibaren de Aksu Madencilik A.Ş. Balıkesir Eğmir demir işletmesinde işletme müdürü olarak devam etmekteyim, eşimle birlikte yazları Burhaniye'de kışın Ankara'da ikamet etmekteyiz, evli ve iki çocuk, üç torun sahibiyim.

ANI

Artvin-Yusufeli civarında yeterli aramaları yapılmamış ama yüksek kalorili, ulaşım şartları çok zor olan kömür ocağını satın aldım, ulaşım ve mülkiyet sorunlarını halledip (kuş uçmaz yerler çok verimli yerler oluyor) üretim hazırlıklarına başladım, aynı zamanda Erzurum Şeker Fabrikasının kömür ihalesine girip o yılın en yüksek fiyatlı kömür ihalesini kazandım. 6000 kcal civarında olan kömür, fabrika laboratuvarında 3500-4000 kcal gelmeye başladı, ne yapacağımı düşünmeye başladım, bu arada fabrika ile ilişkileri göbekten bağlı olan bazı çıkar çevrelerinin takoz koyduklarını öğrendim, o yıllarda Karadeniz limanları eski Sovyetlerden gelen kullanımı yasak olmayan petrokoklar ile dolu olduğundan rekabet zorlaşıyordu.

Ben bu soruna çare ararken bir gün şiddetli bir yağmur ile desanreyi su basıyor, ocak çamurla dolup çalışamaz hale gelince çare olarak sözleşmedeki forsmajör maddeyi

gündeme getirip yüklü miktardaki teminatı kurtardıktan sonra malzemelerle birlikte sahayı terk edip, zaman ve maddi kayıp ile kurtulduğumu unutamıyorum.

Erkut Yenen
Oda Sicil No: 1860

ÖZGEÇMİŞ

1948 Bahçe-Osmaniye doğumluyum. 1972 ODTÜ'den mezun oldum. 1972 -1976 yılları arasında Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi (TKİ), 1976-1978 Maden Dairesi (Mad. İşleri Gn. Müd.), 1978-1983 Seyitömer Linyitleri İşletmeleri Müdürlüğü (GLİ), 1983-2007 Çimsa Çimento San. Tic. A.Ş. Mersin, 2007 yılında emekli oldum.

ANI

Büyüklerimizin 'bir lisan bir insan' özdeyişi zihnimde sevinçle adım attığım ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünde 1970 yılında 3. sınıfa geçmem sebebiyle ilkyaz stajımızı yapmam gerekiyordu.

Eğitim dili İngilizce. İlk defa karşılaşılan mesleki kavram ve tabirler sebebiyle işin başında diğer mühendislik dallarına göre konulara intibakta hayli zor bir eğitim süreci ve hocalarımızın izahlarına rağmen, bilhassa yeraltı çalışmalarını tahayyül etmede yaşanan güçlükler. Yabancı yayın ders kitaplarından ezberleyerek alınmaya çalışılan sınav geçme notları. Dersler ağırlıklı olarak mesleki konulara dayalı olduğundan 2. sınıf itibarıyla Türkiye'deki maden yatakları ve jeolojik yapıları ve yer aldığı mahallere dair bilgiler üzerinde yeteri kadar durulmayan bir eğitim dönemi.

Hocalarımızın mutlaka bir yeraltı kömür işletmesinde staj yapılması hususundaki hararetle tavsiyeleri sebebiyle müracaatım neticesi 1970 yılının yaz ayında Zonguldak'ta kömür ocaklarında staj yapma hakkını elde ettim. O zamanki adı Ereğli Kömür İşletmeleri olan Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumunun Zonguldak'taki staj mahalline gidebilmek için işletme idari kısmının Karadeniz Ereğli'sinde bulunacağını düşünerek, bir sınıf arkadaşım ile beraber zamanının gözde arabalarında 302 Mer-

cedes otobüsle Ankara'dan bir ikindi vakti hareket ettik.

Gün batımından hayli sonra Ereğli'de otobüs firmasının özel durağına vardığımızda kömür işletmesinin yerini sorduk. Ereğli'de böyle bir kömür işletmesi merkezi bulunmadığını ancak konuyu tarif ettikten sonra Zonguldak'a gitmemiz gerektiğini anladık. O gece saat 23'te İstanbul'dan gelen başka bir otobüsle gece yarısı Zonguldak'a vasıl olarak sabaha karşı kendimizi diğer stajyerlerinde kaldığı bol sivrisinekli İşçi Eğitim Merkezi yatakhanesinde bulduk.

Sene 1971, 3. sınıfta okurken 12 Mart muhtırası gerçekleşti ve tam da final imtihanlarına girerken Türkiye'de üniversitelerde eğitime ara verildi. Birkaç ay evde yatıktan sonra yaz dönemi yaklaşırken son stajımı yapma kararımı alıp, Ankara'da MTA Gen. Müdürlüğünden staj talebinde bulundum. Kabul gördü ve staj yerim Artvin-Murgul-Maden Köyü-Çakmakkaya kalkopirit (Cu-FeS₂) bakır cevheri sondaj mahalli olarak bildirildi.

Bir yıl sonra mezun olacaktım ve Murgul'u duymuştum ama ora neresiydi, nasıl ulaşılabilirdi? Maden ekonomisi derslerinde maden oluşumu ve yerlerine ait takip ettiğimiz yabancı kaynaklı kitaplarda maden sahaları hakkında dünyadan birçok örnek mevcuttu ancak onlardan sadece birinde İstanbul Sarıyer'de tespit edilmiş bir pirit cevherinin anomalisinden bahsediyordu.

MTA'da staj evraklarımı hazırlayan görevliyle beraber Murgul yerleşim yeri ve maden mahallini duvardaki 1/200000 ölçekli jeolojik haritada aramaya başladık. Bulamadık. Daha önce orada görev yapmış bir teknik eleman yardımıyla haritada sadece Murgul'u tespit ettik ve yol tavsiyesi olarak Hopa üzerinden köy minibüsleri vasıtasıyla yukarıya sondaj mahalline ulaşabileceğimi öğrendim. Nitekim böyle de oldu.

Öğrenciliğim dönemindeki maden eğitimi veren diğer üniversitelerdeki müfredatın detaylarını bilmemekle beraber şüphesiz yurt içinde maden cevheri kaynaklarımızın bulunduğu yerler, jeolojisi ve işletme şekilleri hakkındaki bilgilerin verilmesi hususunun dönemini yaşadığım bu hadiselerden sonra daha iyi anladım.

Bu mesleği yapacak genç mühendis adaylarına genel itibarıyla, dünyadaki mevcutların yanında öncelikli olarak Türkiye'de üretim yapılan maden işletmelerinin-geçmişte çalıştırılıp kapanmış olanlar da dahil- birer işletme modeli örneği olarak ekonomik jeolojileri ve üretim şekillerinin müfredata düşük kredili bir ders olarak alınıp okutulmasının faydalı olacağı kanaatindeyim.

Yetişmekte olan öğrencilerin ufuklarını açacak böyle bir teşebbüsün aradan geçen zaman içinde gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğini bilmemekle beraber konunun ne kadar önemli olduğunu izah bakımından bu yazı kaleme alınmıştır.

Bahattin Saraç
Oda Sicil No:1863

ÖZGEÇMİŞ

1949 yılında Şavşat-Artvin'de doğdum. İlk ve ortaokulu Artvin'de, liseyi Ankara'da okudum. Üniversite eğitimimi İTÜ Maden Fakültesinde yaptım. 1973 yılında Etibank'a çalışmaya başladım.

Sırasıyla; Milas Boksit İşletmesi, Mazıdağı Fosfat İşletmesi, Halıköy Maden İşletmesi, Keçiborlu Kükürt İşletmesi ve Etibank İşletmeleri Dairesi'nde görev yaptım. 1996 yılında emekli oldum. 2006 yılına kadar Dedeman Madencilikte Kayseri Pınarbaşı bölgesinde çalıştım. Evli ve iki çocuk babasıyım. Ankara'da oturuyorum.

Cemil Özen
Oda Sicil No:3680

ÖZGEÇMİŞ

07.07.1948'de doğduğum Zonguldak'ta ilk ve ortaokulu okudum. 1963 tarihinin Aralık ayında ebeveynlerimin rızasını alarak, Batı Almanya'nın Gelsenkirchen şehrine madenci çırağı olarak işçi pasaportu ile gittim.

Burada maden sanat okulunu üç sene okuyarak çıraklık eğitimini yerine getirdim. Kalfa ehliyetini aldım. Daha sonra usta kursuna giderek ustalık sertifikasını edindim. İşçi olarak yeraltında çalıştım.

Bütün bu normal çalışma akışında akşam lisesine giderek yedi s0mestr sonunda maden fak0ltesine girmeye hak kazandım. 1968-1972 yılları arasında Bochum şehrinde bulunan maden fak0ltesinde lisans ve y0ksek lisans eğitimimi tamamladım.

İş hayatına Gelsenkirchen'de RAG Consolidation İşletmesinde gece vardiyasından başlamak 0zere vardiya m0hendisi ve kartiye m0hendisi olarak devam ettim. 1983 yılında T.K.İ'nin E.K.İ M0essesesinde, Kozlu B0lgesi İncir Harmanı B0l0m0nde ocak m0hendisliği yaptım. 1989 yılının başında Kuyular Bakım Başm0hendisliğine atandım. 1994'ten 2002 yılına kadar kuyular bakım başm0hendisi olarak 0alıştım. Ardından Teknik Uzman olarak Kozlu M0essesesinde g0reve devam ettim. 2005 yılında TTK Genel M0d0r0 tarafından Amasra M0essesse M0d0rl0ę0 g0revine atandım.

Çok sevdiğim mesleğimden 2008 yılında emekli oldum. G0n0m0zde halen ailemle emekliliğin tadını 0ıkarıyorum.

T0m madenci arkadaşlarımaya kazasız belasız bir 0alışma hayatı ve sağlıklı bir yaşam diliyorum. şansları bol olsun.

ANI

3 Mart 1992'de TTK Kozlu M0essesesinde meydana gelen ve 263 madenci arkadaşımızı kaybettiğimiz b0y0k kazadan sonra alınan kararla, ilk 0nce yeraltındaki yangını s0nd0r0p ocakta kalan şehitlerimizi dışarıya 0ıkarıp sonra da yeniden 0retime geçmek için 0alışmalara başlanmıştı. Yangın, 30 no.lu Ali Soydaş kuyusundan verilen suyla -280 kotuna y0kseldikten sonra s0nm0ř-

t0r. Akabinde -200 katına 2 no.lu Uzun Mehmet kuyusunun içine Elbistan'dan temin edilen 0 adet K.S.B dalgıç pompalarından birisi yerleştirildi. Ayrıca buna paralel olarak yeni kuyu başına TTK Kurumu Karadon M0essesesinde daha 0nce Çatalağzı kuyusunda kullanılmış olan 0 b0y0k dalgıç pompalarından ilk 0nce bir tanesi tamir ve bakımı yapılarak kuruldu, su basılmaya başlandı.

Su boşaltma işi her g0n şamandıra ile ayrıca 2 no.lu kuyunun skip kafesi 0zerinden aşağıya inilerek tarafımdan 0l0lm0řt0r. 04.09.1992 tarihinde su, -300 katı tabanına kadar boşaltılmıştır. B0y0k merak ve heyecanla 1 no.lu Uzun Mehmet kuyu kafesi ile -300 katının 5 metre yakınına kadar inildi. -300 kuyu ağzı suyun akışının beraber getirdiği ağaç malzemelerle tıkalıydı. Hemen, ıslak ağaç malzemeleri çekmek için kancalar yapıldı ve kuyu dibi temizlendi. -300'e doğru 1 no.lu Uzun Mehmet kuyusu normal Şekilde 0alışmaya başladıktan sonra, ocak iinin umduğumuzdan iyi durumda olduğunu g0rmek bizi çok sevindirdi.

Mensubu olduğum TTK Kurumu ve Kozlu M0essesesinde 0alışan t0m birim ve elemanlarının gayretleri inanılmazdı. Bu inançla kısa bir s0rede -300 katına inilmesi, tulumba dairelerinin devreye alınması, kat tamiri takdire Őayandı. Aklıma geldikçe o g0n0n heyecanını hala yaşamaktayım.

B0t0n bu 0alışmalarda emeği geçen herkesi saygı, sevgi ve ř0kranlarımla anıyorum.

G0revli madenci arkadaşlarımaya kazasız belasız, sağlıklı 0alışmalar dilerim.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

4 ARALIK 2022
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

Fazıl Şolpan
Oda Sicil No: 3232

ÖZGEÇMİŞ

TMMOB Maden Mühendisleri Odası 3332 sicil nolu üyesiyim. 1956 yılında Eskişehir'de doğdum. İlk, orta ve lise tahsilimi Eskişehir'de tamamladım. Eskişehir DMMA Maden bölümünü Şubat 1982'de bitirdim. Yaklaşık 25 yıl Ercan Maden İşletmeleri gurubu Bolu Kuzey Anadolu Madencilikte işletme müdürü olarak görev yaptım. 2005 yılında A sınıfı İSG uzmanlığı belgesini alarak ve emeklilikle birlikte guruptan ayrıldım. Halen İSG Uzmanlığı yapmaktayım.

ANI

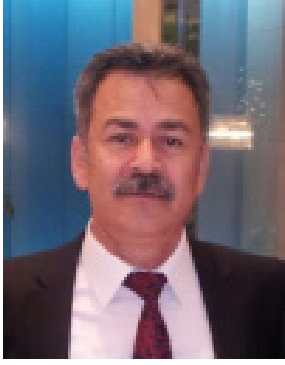
Bir tatil dönüşü çalıştığım ocağın ayağına girdiğim de ayak arkasının göçertilmediğini gördüm. Ayak meyli 45 derecedeydi. Ayak çalışanlarını çıkardıktan sonra arkacılar ile birlikte arkadaki direkleri kesmeye başladık. Oturması lazım olan arka oturmuyordu. Arka kesenleri yanıma domuz damı arasına çağırdım. Çalışanlar yanıma geldiği anda ayak bir anda karıştı. 8 m yukarıdaki klavuz bacaya kadar koşmamız gerekti. Biz bacaya girdiğimiz anda ayak arınla beraber oturdu. 8 metreyi koşarken o ana kadar ki tüm yaşantım şeritler halinde gözümün önünden geçti. Bu olayda anladım ki ahirette öyle sorgu sual yok. Beynin köşesinde bir yerde tüm yaptıkların kayıtlı bekliyor. O nedenle sorgu suale gerek yoktur.

Ali İhsan Büyükkoc
Oda Sicil No: 3324

ÖZGEÇMİŞ

23 Ocak 1982'de ODTÜ Mühendislik Fakültesi Maden ve Petrol Mühendisliği Maden bölümünden mezun oldum. Açık ve kapalı maden ocaklarında (Fethiye kromları, Uşak Zn-Pb-Cu kompleks sülfid, Tavşanlı Manyezit, Çine Feldspat, Denizli ve Seyitömer kömür ocakları), 1990'da çimento sektörüne girdim. Set gruba ait Balıkesir/Pınarhisar, Afyon çimento fabrikalarında 11 yıl çalıştım. Bu sırada araştırmalarım ve yurtiçi ve yurtdışı yayımlanan makalem var. 14.01.2014'te A grubu İş Güvenliği Uzmanlığı belgesi aldım. Sonra beton agrega üretim tesisleri (Kıbrıs, Milas, İzmir), tekrar çimento (Muş Çimento, Özgür Çimento) ve en son As Çimento'da İcra Kurulu üyeliği yaptım. Şimdi emekliyim.

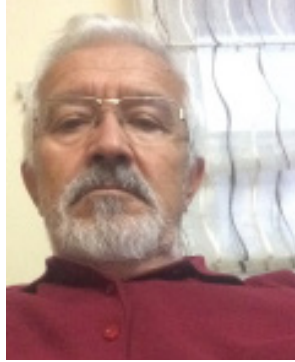

Özhan Öztürk
Oda Sicil No: 3338

ÖZGEÇMİŞ

1957 Eskişehir doğumluyum. İlk ve ortaokulu Eskişehir'de tamamladım. Liseyi Gümüşhane Öğretmen okulunu bitirerek ilkokul öğretmeni olarak Konya ili Kadınhanı'nda bir yıl görev yaptım. Üniversiteyi ise Eskişehir Devlet Mimar Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliğini bitirerek maden mühendisi oldum. Kısa dönem özel sektör çalışmasından sonra 1985 yılında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında İş müfettiş yardımcısı olarak göreve başladım. Evliyim ve iki oğlum var. 2013 yılında Baş İş Müfettişi olarak emekli oldum. İşyeri Hekimi ve İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitici ve A sınıfı İş Güvenliği Belgesi ile işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının eğitimlerine eğitici olarak katıldım. Yaklaşık 30 sene hemen hemen her sektörde yapılan denetimler neticesinde iş sağlığı ve iş güvenliği konularındaki tecrübelerimle özel sektörde çalışmaktayım. .

Kemal Canpolat
Oda Sicil No: 3347

ÖZGEÇMİŞ

Nüfus cüzdanıma göre 1958 yılının mart ayının 25. inde Sivas –Kangal –Akçamağra köyünde dünyaya gözümü açmışım.

İlk mektebi köyde bitirdikten sonra ortaokulu (Sümer Ortaokulu 68-71) ve liseyi (Şehit Kemal Özalper Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Bölümü 73-75) Malatya'da bitirdim. 3 kere sınava girdim. İki boş çıktı. Üçüncüsünde ilk 8 tercih elektrik mühendislikleriydi, 9. tercihim Eskişehir DMMA Maden Bölümünü kazandım.

3. sınava hazırlanırken Ankara'da devlet işine (Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğünde Elektrik Teknisyeni) girdim. 1977 yılında üniversiteyi kazanınca tayinimi Eskişehir Beden terbiyesi Bölge Müdürlüğüne aldım. Hem çalıştım hem de okudum. Bu çok kişiye nasip olmayan bir şanstı benim için. 1981 de bitirmem gerekirken bir dersten 48 ile kaldım. (Maden Makinaları I) 1982 Şubatında Eskişehir DMMA'dan mezun oldum. Odayla ilişkim okul döneminde başlamıştı. Odanın öğrenci temsilciliğini yapıyordum.

Okul bittikten sonra Eskişehir'deki devlet işinden ayrıldım. Oda haber göndermişti. Ömer Yenel abinin arkadaşlarından biri mühendis arıyormuş. Gidip konuştuk yanımda rahmetli Rıdvan Küçükoglu arkadaşımdaydı gelmişti. GAGAT Madencilik (rahmetli Yalçın Günel sahibiydi) beni Divriği'deki demir ocağına, Rıdvan'ı da yenice çırpılar kömür ocağına gönderdi.

1982 Kasımında yedek subay olarak askerliğe başladım. 1984 yılında mart ayında askerden terhis oldum. 1985 yılının eylül ayında TKİ Kurumu'na bağlı Şırnak GAL'de (Güney Doğu Anadolu Linyit işletmesi) mühendis olarak işe başladım. 1990 yılı eylül ayında ÇLİ'ne (Çan Linyitleri İşletmesi) tayinim çıktı. 2007 yılı temmuz ayında ÇLİ'den kıdemli mühendis olarak emekli oldum.

2006 yılında Çalışma bakanlığının açmış olduğu iş güvenliği uzmanlığı kursuna katıldım. A sınıfı İSG uzmanı oldum.

Emekli olduktan sonra çeşitli kurum ve kuruluşlarda İSG uzmanı olarak çalıştıktan sonra 2022 yılında kendimi tamamen emekli ettim.

Evliyim. Didem ve Cansu adında iki kızım var. Didem maden mühendisi(damat maden mühendisi, dünür maden mühendisi), Cansu mali müşavir.

Derler ya iyi madencinin iki kızı olurmuş.

İş bu özgeçmiş hiç kimsenin baskısı altında olmadan kendi irademle yazılmıştır.

Saygılarımla...

ANI

ÇLİ Müessese Müdürlüğü açık ocak çalışmalarında patlatma mühendisi olarak çalışmaktaydım.

ÇLİ açık ocakları herkesin bildiği gibi heyelanlı bir sahaydı. Bugün çalıştığınız kademe yarın nerdeyse hiç alınmamış gibi dolardı. Hal böyleyken yine de 45-50 m kalınlı-

ğında sert zeminle karşılaşsınız. Yıllık dekapajın %50 si patlatmayla kazılabilirdi.

Aslında bu sahaya uygun olmayan 400 tonluk elektrikli ekskavatörlerle kazı yapılırdı. Bu makineler Japon krediyle kangal işletmesine alınmıştı. Santral geciktiğindendir herhalde ki bu makineleri diğer işletmelere dağıtmışlardı. Çan işletmesine de 5 adet düşmüştü. Birini Soma'ya gönderdik, 4 Marino ekskavatör kalmıştı.

Pek sökme özelliğine sahip olmayan Marinolar için kili dahi patlatırdık. Saha heyelanlı olduğundan kademeler pek uzun ve stabil olmazdı. Patlatma yaparken aynadan 50-60 m uzağa ancak çekebilirdik. Bu makineleri aynadan uzaklaştırmak ve tekrar aynaya çekmek oldukça zor bir işti. Zira arkalarında 6000 volt taşıyan bilek kalınlığında kabloları toplamak yeniden sermek çok zaman alırdı.

Delikler 9 inç ve 2 tij 15 m en fazla 3 sıra olduğundan patlatmalarda; zemin hop kalkar hop otururdu. Taş fırlatma aynadan savurma pek olmazdı ateşçi büyük bir hata yapmadıysa.

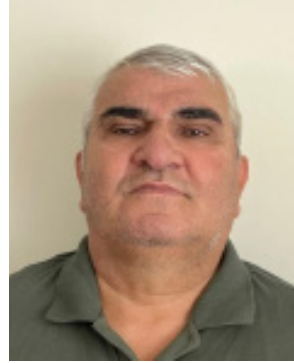
Bizde bu tecrübelerle dayanarak makineleri aynadan 50-60 metre çektikten sonra patlatmaları yapardık.

Delik yerleri akşamdan işaretlenir, sabaha kadar delinir, sabahta en geç 10 çayına kadar delikler doldurulup ateşlenirdi. Bir keresinde delikler dolduruldu, ateşleme için makine çekildi, ateşçi gerekli emniyetini aldıktan sonra manyetoya bastı. O hop kalkan malzemenin aynanın ortasından bir parça(1 m3 var yok) fırladı 60 m ötedeki marinonun operatör kabineye gelip kabini 2 metre ileri aldı. Eyvah boku yedik operatör gitti. Hemen koştuk makinenin yanına, operatör beni karşıladı. Makinenin içine ettiniz şefim dedi. Ben, sen makineden inmiş miydin dedim. Valla zorla indirdiler çay içmek için. Derin bir oh çektik ancak müdürlerden yediğimiz fırçaların biri bin para.

Dedim ki bundan sonra makineyi 60 değil 100 m çekeceksiniz. Kablosunu da ayıracağsınız görün bakalım işler nasıl yürüyecek. Bu çekme sökme işi en az yarım vardiya. Bir iki denendi ancak baktılar ki iş öyle olmuyor, sen bildiğin gibi yap.

İşte böyle. Kaplumbağa da kafasını çıkarıp risk almadan yürüyemiyor. Bizde iş yürüsün diye risk alıyoruz.

Sonra savurmanın nedenini araştırdığımda; öndeki bir deliğin altını boşaltmışlar. Ateşçi bu durumu fark etmeyip o deliği de tam sıkılamış. Aynadaki zayıf noktadan fırlatmış.

Yaşar Yakan
Oda Sicil No: 3350

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılında Mersin'de doğdum. Liseyi Mersin TSGL'de bitirdim. 1982 yılında Eskişehir DMMA Maden Fakültesinden mezun oldum. 1984 yılından itibaren Birlik Madencilik A.Ş (krom), Gürok Madencilik A.Ş(Güral Porselen), Park Teknik A.Ş, Bilfer A.Ş (Krom), Özerdemler, Tarhan-Özdoğan, İÇDAŞ ELEKTRİK A.Ş (İSG Müdürü) olarak çalıştım. Halen özel bir firmada İSG uzmanı olarak çalışmaktayım. Maden Mühendisleri Odası İzmir Şubede yönetim kurulu üyesiyim.

Hüseyin Turhan
Altındağ
Oda Sicil No:3359

ÖZGEÇMİŞ

1954 yılında Mardin ilinin Ömerli ilçesinde doğdum. Babamın memuriyetinden dolayı; ilk, orta ve liseyi (Adana Erkek Lisesi) Adana'da tamamladım. 1982 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi – Maden Bölümünden mezun oldum. Askerliğimi Yedek Subay olarak Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde yaptıktan sonra, 1984 yılının sonuna doğru, ESAN Eczacıbaşı'nda üretim mühendisi olarak Şile Bölgesinde (Kil – Kömür) görev yaptım. 14 ay sonra Aydın Bölge Şefi olarak atandım. Aydın – Muğla Bölgesi, Endüstriyel Hammaddeler olarak, Feldspat – Kuvars üretim şefliği görevimi 1990 yılına kadar devam ettirdim. Daha sonra aynı yıl içinde ESAN Eczacıbaşı'ndan ayrılarak kendi bireysel şirketimi kurdum. Milas'ta madencilik – müteahhitlik yapmaya başladım. ESAN Eczacıbaşı'nda rödo-vans ile feldspat (albit) üretimi ve Etibank Milas Boksit İşletmesinde; boksit ve zımpara üretim ve nakliye mü-

teahhitliği yaptım. 1994 yılında sağlık sorunları sebebi ile bu işimi bırakmak zorunda kaldım ve İzmir – Balçova’da canlı çiçek yetiştiriciliği ve pazarlamasını yaptım. Bu işimde 2002 seçimleri öncesinde çevre belediyelere satmış olduğum çiçeklerin parasını alamayınca seracılık işine son verdim. Tekrar esas mesleğim olan madencilik için Aydın’a döndüm. Burada çeşitli özel maden şirketlerinde 2005 yılına kadar çalıştım. Daha sonra Mühendislik – Müşavirlik Danışmanlık şirketini kurdum. Bu işime halen devam etmekte olup, kendisi de maden mühendisi olan Emre Gönen ile faaliyetlere devam ediyoruz.

ANI

Maden Fakültesinin birinci yılı sonunda yazın okulu rahat okuyabilmek için staja gitmeye karar verdim. Birinci sınıf sonunda genellikle staja gidilmez. Zonguldak’ta staj yapmak için yola koyulduğumda, Ereğli – Zonguldak arasında büyük yol yapım çalışması olduğundan, İstanbul’dan kalkan otobüsler Ereğli’ye kadar veya Ankara üzerinden gidiyorlardı. Ereğli’den Zonguldak’a çabuk varmak için gazete kamyonunda, gazete paketleri üzerinde yolculuk yaptım. Zonguldak’ta ilk iş olarak kayıt ve kalma yerini (Asma – Dilaver Bölgesi) işçi yatakhanelerinde, öğrenciler için ayrılan pavyonda kaldım. Ertesi gün başlangıç günüm Dilaver Ocağına giderek, Başmühendis (rahmetle anıyorum) Ömer Çebi’nin yanına gittim. Stajımın ilk gününde öyle bir karşılama yaşamamıştım. Odasında beni öyle azarlamıştı ki, hala kulaklarımda o sözleri çınlar. “Sen kim oluyorsun da bir hafta geç geliyorsun. Arkadaşların bir hafta oldu başlayalı.” Üniversitenin ilk yıllarında söylenen sözler çok ağır gelmişti. Yarın buraya gel dedi. O gün yalnız gitmedim. Çalışan bir mühendise durumumu anlattım. Odasına girdiğimizde, rahmetli Ömer Bey, gel mühendisim seni yanlış anladım. Zonguldak’ta okuyan diğer stajyerlerle karıştırdım dedi. Senden başka gelecek var mı diye sordu. Ben de yok dedim. O zaman seninle direkt ben ilgileneceğim diyerek, sevecen bir tavırla mesleğe iyi başlamama sebep oldu. Hala mesleki bazı bilgileri Ömer Bey’den öğrenmenin gururunu yaşıyorum. Allah rahmet eylesin. Mekânı cennet olsun.

Ali Emiroğlu
Oda Sicil No: 3360

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılında İstanbul’da dünyaya geldim. İlk, orta ve lise öğrenimimi İstanbul Gaziosmanpaşa’da tamamladıktan sonra, 1975 yılında İTÜ Maden Fakültesine girdim ve Maden İşletme Mühendisi olarak mezun oldum.

Mezuniyetimin ardından bir dönem mühendislik hizmetleri, danışmanlık ve maden ticareti alanlarında faaliyet gösterdim. Mühendislik hizmetlerinin yanı sıra endüstriyel hammaddeler ile ilgilendim; feldspat, kuvars, ocakları ve öğütme tesisi işlettim.

1985 yılında mermerin Maden Kanunu kapsamına alınması ile birlikte faaliyetlerimi mermer sektöründe yoğunlaştırmaya başladım. Şu anda da ağırlıklı olarak mermer sektöründe faaliyet gösteriyorum. Bugüne kadar Türkiye’nin değişik bölgelerinde mermer ocak işletmeciliği yaptım.

Halen kendi ocağımızda insanı ve çevreyi önceleyen sorumlu madencilik anlayışımızla, günümüzün en verimli üretim tekniklerini kullanarak üretim gerçekleştiriyoruz. Bununla birlikte madencilik çevreye olan etkilerini azaltmak adına yeni yollar ve üretim teknikleri geliştirmek için çabalyoruz. Aynı zamanda madencilik “can damarı” olarak nitelendirebileceğimiz maden arama çalışmalarını da eş zamanlı olarak sürdürüyoruz.

İnsan, doğasında olan “yararlı olma” arzusunu, parasal karşılık beklemeden bir amaca bağlanma, içinde bulunduğu topluma değer katma ihtiyacını sivil toplum kuruluşlarında görev alarak giderebilir. Ben de sivil toplum kuruluşlarını, anlamlı bir yaşamın ve sorumlu yurttaşlık bilincinin yaşama geçirildiği birer yapı olarak görüyorum. Bu bakış açısıyla aktif iş yaşamımın yanı sıra çeşitli sivil toplum kuruluşlarında da çeşitli görevler üstleniyorum.

Ülkemiz kamu ve özel sektör madencilikini temsil etmek üzere 1948 yılında kurulan ve sektörel ilk örgütlenme olan Türkiye Madencilik Derneği’nin 2018 yılından bu yana Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütüyorum. Bunun

yanı sıra, TÜMMER ve İTÜ Maden Fakültesi Vakfı'nda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapıyorum. Yurt Madenciliği Geliştirme Vakfı Mütevelli Heyetinde de yer alıyorum. Tüm meslektaşlarımın sivil toplum kuruluşlarında aktif görev alarak sektörün ve ülkemizin gelişimine katkı sunması gerektiğine inanıyorum.

Ali Yılmaz Bayezit
Oda Sicil No:3361

ÖZGEÇMİŞ

1982 Şubat dönemi İTÜ MMF Maden bölümünden mezun oldum. 1985'e dek seramik atölyesinde çalıştıktan sonra askere gittim. 1986-87 Ertrans A.Ş. Yağtağan ve Soma Dekapaj, 1987-89 Taşsan A.Ş., 1989-95 Ökten Mad A.Ş., 1995-99 Borusan-Granitaş A.Ş., 1999-2005 Silkar Madencilik A.Ş., 2005'ten itibaren serbest çalışmaktayım.

ANI

Meslek hayatımın çok sayıda iş kazaları ile kaybettiğim emekçi arkadaşlar ve yaralananlar oldu. Onlara saygıyla...

2000 yazı. Aksaray granitlerini çalışıyorum. Aksaray Pink ocağımız devam ediyor. Bölgedeki batolitleri de sürekli araştırıyorum. Ozancık beldesinin büyük Pörnekler ve küçük Pörnekler Zaza köyleri var. Köylerin sırtlarını dolaşacağım. Pikabım da yeni gelmiş. Sıfır. Klima derdi yok. Bozkırın yaz rüzgârı boğmuyor insanı. Zaten en güzeli bozkırın nemsiz havası. Karavanımda geceleri gökyüzünde yıldızlar miting yapar, dans eder, bende onları izlerim. Ancak bir türlü teleskop alamadım.

Neyse etüde devam edeceğim ama tam sırta doğru çıkıyorum, pikap çamurlu bir kasise saplandı. Uğraş didin kurtaramadım. Cep telefonları da başlamamış, telsizle de ulaşamıyorum ki ocaktan desteğe gelsinler. Alışkınım böylesi vukuatlara. İnip etüde devam.

Neredeyse daha iki yüz metre yürüdüm; elimde jeolog çekici. Koca bir kangal kırması üstüme üstüme geliyor. Meğer ilerde ağıldan ok gibi gelmiş. Alanını koruyor.

Dişleri ortada hırlayıp durdu. Sakin olmaya çalıştım ve çömeldim. Aramızda 4 metre ya var ya yok. Benim için saatlerce gerçekte ise 5-10 dakika dişler ortada hırlayıp durdu. Sonra o da çömeldi. Arada kımıldarsam derhal ayağa kalkıp hırlamaya devam. Sonunda karşılıklı çökmüş birbirimizi kontrol ediyoruz. Canım cicim yağ çeksem de dinlemiyor. Ama saldırmıyor da. Asil adam. Ne de olsa esir almış. Neyse uzaktan katır sırtında ağılın çobanı geldi. Çok şükür halimi gördü.

“Eğer dişisi de yanında olsaydı seni devirirdi abi. Ucuz atlatmışın” deyince tehlikenin boyutunu o zaman anladım.

Süheyla Kevenk
Oda Sicil No:3362

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Aydın – Çine’de doğdum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Çine’de bitirdim. 1976 senesinde şimdiki adı Bülent Ecevit Üniversitesi olan Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi olan Maden Mühendisliği bölümüne kaydoldum. 1982 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum. 1981 yılında meslektaşım Kamil Aydın Kevenk ile evlendim. 1986 yılında Türkiye Taş Kömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi etüt şube müdürlüğünde işe başladım. Etüt Şube Müdürlüğünden sonra ise İşletmeler Daire Başkanlığı ve İş Güvenliği Daire Başkanlığında görev alarak, 2010 yılında TTK'dan emekli oldum. Yaşamıma ailemle beraber Ankara’da devam etmekteyim. İki çocuk ve iki torun sahibiyim.

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

Ahmet Baş
Oda Sicil No: 3365

ÖZGEÇMİŞ

TTK Genel Müdürlüğü bünyesinde 32 yıl maden mühendisi olarak çalıştım. 2016 yılında müessese müdür yardımcısı olarak çalışırken emekli oldum. Iğdır'da A sınıfı iş güvenliği uzmanı olarak mayın söküm projesinde 9 ay çalıştım. 2017 yılında daimi nezaretçi olarak özel sektörde çalışmaya başladım ve halen çalışmaya devam ediyorum. Madenciligi çok seviyorum.

Metin Konak
Oda Sicil No:3371

ÖZGEÇMİŞ

12 Mayıs 1956 yılında Trabzon'da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Trabzon'da tamamladım. 1976-1977 öğrenim yılında girmiş olduğum ZDMMA maden mühendisliği bölümünden 1981 yılında mezun oldum. Yedek subaylık görevimi tamamladıktan sonra 1985 yılında Türkiye Taş Kömürü Kurumu Genel Müdürlüğünde (Zonguldak) maden mühendisi olarak göreve başladım. Çeşitli görevlerde bulunduktan sonra 12 Mayıs 2021 yılında emekli oldum.

ANI

Meslek hayatımda yaşadığım en acı hatıralar, 3 Mart 1992 tarihinde Kozlu'da meydana gelen grizu faciasında yaşadıklarımızdır. 263 madenci kardeşimizin acısını yıllarca yaşadık. Madenci kardeşlerimizin ruhları şâd, mekânları cennet olsun. Ailelerine sabır ve huzur diliyorum.

Cengiz Kuzu
Oda Sicil No:3385

ÖZGEÇMİŞ

Aslen Giresun-Şebinkarahisarlı olan, 1958 İstanbul doğumlu Prof. Dr. Cengiz Kuzu; orta öğrenimini "kazandıği devlet parasız yatılı bursu" ile Haydarpaşa Lisesi'nde (1969-1975) tamamlamış ve 1982 yılında İTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nden "Maden Mühendisi" olarak mezun olmuştur. Devamında ise, 1992 yılında "İTÜ'den Yüksek Lisans" ve 1995 yılında "Berlin Teknik Üniversitesi"nden Doktora (Dr.-Ing.)" derecelerini almıştır.

Bir süre TTK Armutçuk İşletmesi'nde "Vardiya Mühendisi" olarak çalıştıktan sonra 1987 yılında Maden Fakültesi'nde akademik hayata başlamış olup, 1981 yılından itibaren çeşitli zamanlarda Kali und Salz AG Yeraltı Potas Tuzu Ocağı Wunstorf (2 ay), Rheinbraun AG Açık Linyit Ocağı Niederaussem (1,5 ay), Preussag AG Yeraltı Antrasit Ocağı Ibbenbüren (1 ay), Siemens AG Maden Otomasyon Bölümü Erlangen' de (3 ay) "staj, inceleme ve tez çalışmaları" yapmıştır. Ayrıca "GTZ Burslusu" olarak "Berlin Hür Üniversitesi ve Berlin Teknik Üniversitesi" nde "Madencilik Uygulamalarında Yöneylem Araştırması Programına" (14 ay) katılmıştır.

İTÜ Maden Fakültesi'nde; "Yeraltı Madenciligi ve Tasarımı ve Madencilikte Patlatma İşleri" ile ilgili konularda, Okan Üniversitesi Patlayıcı Mühendisliği Yüksek Lisans Programı'nda; "Delme-Patlatma" konularında, ayrıca "İş Güvenliği Uzmanları" için iş güvenliği konularında "iş güvenliği uzmanı eğiticisi" olarak birçok dersler vermiştir.

İTÜ Maden Mühendisliği Bölümü "Bölüm Başkan Yardımcısı" (19.02.2007 - 13.11.2008), İTÜ Maden Fakültesi "Dekan Yardımcısı" (07.11.2008 - 06.11.2011) ve "Maden Fakültesi Dekanı" (29.07.2016-11.01.2022) olarak çeşitli idari görevlerde bulunmuş olup, ayrıca "Maden Fakültesi Vakfı Başkanlığı" (29.07.2016-11.01.2022) da yapmıştır.

Halen İTÜ Maden Fakültesi'nde akademik hayatına devam eden Prof. Dr. Cengiz Kuzu, evli olup biri "Makine Mühendisi" diğeri "İç Mimar" iki çocuğu vardır.

Ayhan Hakca
Oda Sicil No: 3393

ÖZGEÇMİŞ

Merhaba;

Meslekte 40 yıl üzerine:

Temmuz 1957 Bursa doğumluyum, ilköğretimlerimi Bursa'da tamamladıktan sonra Eskişehir Devlet Müh. Mim. Akademisi Maden Fakültesinden 1982 yılında mezun oldum. 1984-2014 yılları arasında TKİ Genel Müdürlüğü Doğu ve Güney Ege Linyitleri Müesseselerinde görev aldım. 2014-2022 yılları arasında OGM Bursa Orman Bölge Müdürlüğünde çalıştıktan sonra Temmuz 2022'de yaş haddinden emekli oldum.

ANI

1986 yılıydı, Doğu Linyitleri Aşkale Bölge Müdürlüğü Kükürlü yer altı ocağı alt taban yolunda üretim yapılmayan 2 No'lu damara giden yol kil barajı ile kapatılmış, lokomotifin manevra yapacağı kadar cep bırakılmıştı, riiken cihazlarımız ile sürekli ölçüm yapardık, ancak paşa vardiyası (16-24) başlangıcında cepte yaptığım ölçümde %4,5 CH₄(Metan) tespit etmiştim (sanırım kil barajından sızmıştı), tüm ocağı derhal tahliye ederek önce desandre dibinden cebe kadar tali havalandırma (vantüp ile) sağlayarak, barajı yeniden tesis etmiştik. Sonuçta çalışmaya kaldığımız yerden ama daha bir dikkatle devam etmiştik, lokomotifin egzozunda anti-grizu düzeneği vardı ama ne kadar güvenebilirdik?

Aklıma geldikçe hüzünlenirim, o tarihte annesinin karnında olan oğlum belki de babasını hiç tanıyamayacaktı.

Alper Demirbugan
Oda Sicil No: 3394

ÖZGEÇMİŞ

Dr. Alper Demirbugan 1958 yılında doğdu. İlk ve orta öğrenimini çeşitli şehirlerde tamamladı. 1982 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi, Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Maden mühendisliği alanındaki Yüksek Lisans öğrenimini Hacettepe Üniversitesinde 1987 yılında tamamladı. 1988-1991 döneminde Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünde (TODAİE) kamu yönetimi uzmanlık programını izledi. 1991'de İngiltere, Bradford Üniversitesinden, Ulusal Kalkınma ve Proje Planlama alanında yüksek lisans derecesi aldı. Gazi Üniversitesi İktisat bölümünde izlediği Doktora programını 2002'de tamamladı. Yurt içinde ve dışında çeşitli bilimsel ve eğitim faaliyetlerinde izleyici, konuşmacı ve eğitmen olarak rol aldı. Ulusal ve uluslararası hakemli dergilerde makaleleri yayınlandı. Dr. Alper Demirbugan 1984'ten beri Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünde çalışmaktadır.

Behçet Akyol
Oda Sicil No:3426

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Burdur'da doğdum. İlkokulu köyde bitirdikten sonra, yatılı Öğretmen Okuluna girdim. 1982 Haziran döneminde İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Üniversiteyi TKİ'den burslu öğrenci olarak okudum. 1982 Ekim ayında TKİ AEL (Afşin Elbistan Linyitleri) Müessesesi Müdürlüğü'nde mühendis olarak çalışmaya baş-

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

ladım. 1982-1988 AEL'de çalıştım. 1988 yılında GELİ Müessesesi Milas Yeniköy Linyitleri İşletme Müdürlüğüne tayin oldum. Burada Ocak Mühendisliği, Başmühendis, İstihsal Şube Müdürü ve İşletme Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundum. 2009 yılında TKİ Genel Müdürlüğüne Başuzman olarak tayin oldum. 2010-2021 yıllarında Genel Müdürlükte İş Sağlığı ve İş Güvenliği Müdürü olarak görev yaptım. 39 yıllık hizmetinden sonra 2021 Temmuz ayında emekli oldum.

Mustafa Cahit Yüksel

Oda Sicil No: 3431

ÖZGEÇMİŞ

13.02.1959 tarihinde İstanbul'da doğdum. İlkokulu Malazgirt/Muş ve Babaeski/Kırklareli'nde okudum. Liseyi Ankara -Aydınlıkevler lisesinde tamamladım. 1977-1978 dönemi ODTÜ mühendislik fakültesi, Maden -Petrol Mühendisliği bölümüne girmeye hak kazandım. 1982 yılı haziran ayında Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Askerlik hizmetimi 1982-1984 yılları arasında Ankara Merkez Komutanlığında yedek subay olarak tamamladım.

Mezun olduktan sonra sırasıyla; Tinsa AŞ; Demiryolu Tünel İnşaatı. Vardiya Mühendisi (Yer altı; 1982), Mataş AŞ; Kınık-Çamlıdere Ankara su hattı, derivasyon Tünel inşaatı- İnşaatı. Vardiya Mühendisi (Yer altı; 1984-1985), TKİ- Kahramanmaraş, Afşin- Elbistan Linyitleri İşletmesinde; Vardiya Mühendisi ve Kontrol Mühendisi, TKİ-Ankara, Orta Anadolu Linyitleri İşletmesinde; Kömür Hazırlama bölüm Mühendisi (1986-1990), TKİ-Etüt Proje Tesis Daire Başkanlığında Proje Mühendisi (1990-1997), ve TKİ-Muğla, Milas, Yeniköy Linyitleri İşletmesinde; sırası ile Ocak Mühendisi, Açık TKİ-Kütahya, Seyitömer Linyitleri İşletmesi Müessesesi; Etüt Proje Müdürlüğü-Maden Hakları ve Kamulaştırma Baş Mühendisi (1997-2009) olarak çalıştım. 18.07.2011 TKİ-SLİ'den emekli oldum. 2012-2013 yılları arasında APAK OSGB'de İş Güvenliği uzmanı olarak çalıştım. 2013 -2022 yılları

arasında Borusan Makina ve Güç sistemleri şirketinde yeraltı projeleri müdürü olarak görev yaptım. Halen Borusan Makina ve Güç sistemleri şirketinde madencilik departmanı danışmanı olarak görev yapmaktayım.

ANI

Yıl 1985; Kınık-Çamlıdere Ankara su hattı, derivasyon Tünel inşaatında Taşeron - Mataş şirketinde vardiya mühendisi olarak çalışıyordum. Vardiyalarımız 08.00-18.00 ve 18.00 08.00 olarak 12'şer saattti. Tünel içerisindeki çalışma alanımıza 180 m derinlikte olan Kuyudan 1,5 m3'lük kova içine binerek iniyorduk.

Tünel içerisinde su drenajı için bir su toplama cebi inşa etmiştik. Cebin kazı ve betonlanması işlemi tamamlanmış, pompaları yerleştirileceği platformun montajını yapıyorduk. Gece vardiyası; saat 04.00 platform tabanına yerleştirmek üzere 6 m2'lik baklavali sacı kuyudan tünel içerisinde kuyu tabanına yanaştırdığımız beton vagonun üzerine yükledikten sonra cebin karşısına lokomotifle çekerek getirtmişim. Şimdi bu 6 m2'lik çelik sacı cebin içine beton vagonunun üzerinden yönlendirerek sokmak aşamasına gelmiştik. Bu iş için yeraltında kullandığımız lastik tekerlekli yükleyiciyi kullanmayı planlamıştım. Yükleyici operatörüne yapacağı işi detaylı olarak anlattıktan sonra yükleyicinin karşısına geçmişim ki, ısıklık çalarak üzerime gelen 6 m2'lik çelik sacı görmem ve ani bir refleks ile zıplayarak sacın üzerine çıkmam ve metrelerce seyahat etmem film şeridi gibi geçmiş ve tamamlanmıştı. Ben yükleyici operatörüne bakıyordum, o da bana bakıyordu. Bu olay bana meslek hayatımda hep hatırlanacak ve ders alınacak bir anı olarak kaldı. Genç mühendis arkadaşlarıma bu anımı anlatarak çalışmalarını ve kendilerini iş kazalarına karşı katmanlı olarak korumaları konusunda tedbir almaları ve özellikle yeraltında çalışma alanlarında tüm çalışanların tam konsantre olarak çalışmalarının sağlanması konusunda önerilerim olmuştur.

Saygılarımla...

Ünsal Erdem
Oda Sicil No: 3433

ÖZGEÇMİŞ

23 Nisan 1961 tarihinde Ankara'da doğdum. Ankara-Kurtuluş İlkokulu, ortaokulu ve lisesini bitirdikten sonra, Haziran-1982'de, Ankara Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Kıbrıs Türk Kuvvetleri Alayındaki yedek subaylık görevimin arkasından, Mayıs-1985'te, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında iş güvenliği müfettiş yardımcısı olarak göreve başladım. Daha sonra atandığım, müfettiş ve başmüfettiş kadrolarında, Türkiye'nin hemen her yerinde, birçok maden işletmesinde, denetim görevini yerine getirdim. Görevim sırasında, meydana gelmiş olan birçok büyük çaplı maden kazalarının soruşturma ve incelemesini gerçekleştirdim. Yine, Avrupa Birliği adaylık süreci kapsamında, Finlandiya Hükümeti ile eşleşik olarak, "Kişisel Koruyucu Donanımların Piyasa Gözetimi ve Denetimi Avrupa Birliği Eşleştirme Projesi'ni yürüttüm. Ekim-2009'da, kendi isteğimle emekliye ayrıldım. 2010-2015 yılları arasında, iş güvenliği uzmanları ve işyeri hekimleri eğitim kurslarında eğitmen olarak görev yaptım. 2016-2019 yılları arasında, bir özel şirketin, Soma-Yeraltı Kömür, Divriği-Demir, Bakırtepe-Altın ve Kangal-Açık Kömür ocaklarında, iş güvenliği yöneticisi olarak görev yaptım. Daha sonra, 2020-2022 yılları arasında, bir özel şirketin, Diyarbakır-Silvan'daki sulama tüneli inşaatında, iş güvenliği uzmanı ve danışmanı olarak görev yaptım. Halen, bir özel şirketin kum ocağında daimi nezaretçi olarak görev yapıyorum.

ANI

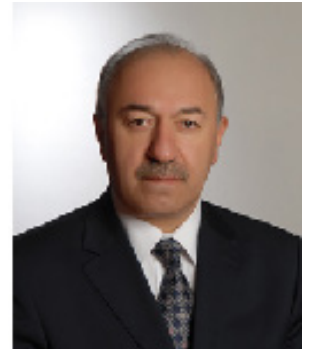
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında İş Güvenliği Müfettişi olarak görev yaptığım sırada, 26 Mart 1995 Pazartesi günü saat 15.30 sıralarında, Yozgat-Sorgun'da bir özel şirket adına faaliyet gösteren yeraltı kömür işletmesinin üretim bacalarından birisinde, arında gerçekleştirilen patlayıcı madde atımı sırasında bir grizu patlaması ve takiben kömür patlaması meydana geldi. Kömür tozu patlaması, zincirleme patlamalar halinde, ocağın her kesimine yayıldı. Kaza sonucunda, ocakta çalışan toplam 40 işçi travma ve yanmalardan dolayı hayatının kaybetti. Kazanın olduğu

gün, bir arkadaşımın birlikte, ocağa hareket ettim. O gece yarısı, Sorgun-Adli Tıbbında gerçekleştirilen ölü muayene işlemini, Cumhuriyet Savcısıyla birlikte gözlemledim. Ocaktan ilk defa çıkarılan 2 işçinin cenazesi üzerinde, muayene işlemi yapıldı. İnfilak merkezinde çok uzak bir mevkiden çıkarılan işçilerin bedenleri tamamen yanmış, kavrulmuş durumdaydı. Öyle ki, cesetlerin teşhisi için, yakınları içeri alındığında, cesetleri tanımakta güçlük çekiyorlardı. Daha sonraki günlerde, cesetlerin tamamı da, tahliye ekibi tarafından ocaktan tahliye edildi.

Kazadan sonraki üçüncü gün, yeterli havalandırma sağlandıktan sonra fenni nezaretçiyle birlikte ocağa girdik. Baca-Topuk metoduyla işletilen ocakta, infilak merkezinin, ocak metanli olmasına rağmen, seri olarak havalandırılan bacalardan birisinde, metan gazı ölçülmeden yapılan patlayıcı madde ateşlemesi sırasında, arında grizu patlaması meydana geldiğini tespit ettik. Hemen akabinde, ocakta aynı zamanda yoğun kömür tozu bulunduğundan dolayı da, zincirleme kömür tozu patlamaları meydana gelmişti.

Bu kazanın, benim üzerimde derin bir tesiri olmuştur. Bir işletmede, kâr hırsıyla birlikte alınmayan iş güvenliği önlemlerinin nelere mal olduğu, hiçbir günahı olmayan ve yalnızca ekmek parası için yeraltında ter döken insanların yitirildiği ve bir daha asla geri dönüşünün olmayacağı bir trajediye tanık olmuştum.

Cumali Taştekin
Oda Sicil No:3434

ÖZGEÇMİŞ

01.02.1959 yılında Malatya'da doğdu. 1982 yılında İTÜ Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Kasım/1982'de TKİ Afşin-Elbistan Linyitlerinde işe başlamış, sırası ile Baş Mühendis, Şube Müdürü görevlerinde bulunmuş, 1995 yılından itibaren EÜAŞ Genel Müdürlüğünde, Başuzman, Maden Müdürü, Maden Sahaları Daire Başkanı ve Ticaret Daire Başkanı görevlerinde bulunmuştur.

Ağustos-2020'de EÜAŞ'tan Daire Başkanı olarak emekli olmuştur. Halen Türkiye Varlık Fonunda Proje

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

Müdürü olarak görev yapmaktadır. Açık İşletme, Hidrojeolojik Uygulamalar, Temiz Kömür Teknolojileri, Kömüre dayalı termik santrallarda yakıt homojenizasyonu konularında çeşitli yayınları bulunmaktadır.

Ayrıca Ankara-Çayırhan -II saha, Afşin-Elbistan C Sektörü, Konya-Karapınar Linyit Sahası, Afyon-Dinar Linyit Sahası, Tekirdağ-Çerkezköy Linyit Sahası, Tekirdağ-Malkara Linyit Sahası, Eskişehir-Alpu Linyit Sahası sondajlı etüt, JORC tabanlı kaynak ve rezerv raporu hazırlanması süreçlerini yönetmiş ve sonuçlandırmıştır.

ANI

1995 yılında TEAŞ-EÜAŞ Genel Müdürlüğüne tayin olduğumda, sadece 1989 yılında özel sektöre işletme hakkı verilen Kangal Kömür Sahasının işletilmesi sürecindeki iş ve işlemler yapılyordu.

Daha sonra 1995 yılında Afşin-Elbistan Linyitlerinin, akabinde 2000 yılında Çayırhan Orta Anadolu Linyit İşletmesinin TEAŞ-EÜAŞ Genel Müdürlüğüne devri ile EÜAŞ bünyesinde "Termik Linyit Madenciliği" olarak adlandırdığım, linyit sahalarının termik santrale yönelik olarak uluslararası standartta sondajlı etüt, kaynak ve rezerv raporu hazırlama süreci başladı ve hızla gelişti.

Bu süreçte, Ankara-Çayırhan -II saha, Afşin-Elbistan C Sektörü, Konya-Karapınar Linyit Sahası, Afyon-Dinar Linyit Sahası, Tekirdağ-Çerkezköy Linyit Sahası, Tekirdağ-Malkara Linyit Sahası, Eskişehir-Alpu Linyit Sahası için uluslararası standartta kaynak ve rezerv raporu hazırlanmıştır.

Ancak, TKİ varken EÜAŞ'ın termik santrallara yönelik linyit madenciliği yapması hep eleştiri konusu olmuştur.

Oysa bu iki kurumun kulvarları farklıdır. Kaldı ki işletmeciliğin özel sektöre verilmeye başlanması ile birlikte bu eleştiri de anlamını yitirmiştir.

Kurumların uzmanlıkları, kurumsal hafızanın korunması ile mümkündür. Özelleştirme süreci bu hafızayı da yok etmiştir.

Oysa madencilik, uzun zaman gerektiren yüksek yatırım ve risk nedeniyle özellikle devletin yatırım yapacağı bir alandır. Devlet stratejik alanlarda girişimci olarak yer almalıdır. Bu pozisyon aynı zamanda bu sektör için nitelikli mühendislerin yetişmesi için de alan sağlamaktadır.

Sonuç itibarı ile linyit sahaları için hazırlanan kaynak raporundan, dönüştürücü faktörleri kullanarak bir işletme projesine (rezerv raporu) geçiş süreci; genliği fazla, çok emek, bilgi ve zaman yanında multidisipliner mühendislik ve çok tecrübe gerektiren bir süreç olup, bu süreç için gerekli nitelikli personel yetersizliği çok büyük bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Yukarıda özetini verdiğim ve şahitlik ettiğim süreç sonunda linyit yakıtlı termik santrallar; Milli Enerji ve Maden Politikası ile ortaya konulan vizyonun aksine, iklim değişikliği rüzgârının kurbanı olmuştur. Bir süre sonra, esasta usta-çırak ilişkisinin belirleyici olduğu termik santral know-how'u kaybolduğunda artık ülkemiz linyit yataklarını termik santralda değerlendirme şansımız da olmayacaktır.

Son söz: İki tür insan vardır: Birincisi; İşleri yapanlar. İkincisi; yapılanlardan itibar kazananlar. Siz birinci gruptan olun; çünkü orada hiç rekabet yoktur. | İN-DİRA GANDHİ

Ahmet Atalay
Oda Sicil No: 3436

ÖZGEÇMİŞ

1960 Karaman doğumluyum. İlk ve orta tahsilimi Konya'da tamamladım. 1982 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Mesleğe aynı yıl Turhal Özdemir Antimuan Maden İşletmesinde başladım. Nisan 1984'te yedek subay olarak askerlik görevimi tamamladıktan sonra Uşak- Banaz Minareciler Civa İşletmesinde, 1985-1986 yıllarında Dedeman A.Ş. Kayseri Pınarbaşı Krom İşletmesinde çalıştım. Bu şirketlerde yeraltı ocak mühendisi ve konsantratör tesis sorumlusu olarak görev yaptım.

Kasım 1986'da kamuya geçtim ve dört yıla yakın bir süre Türkiye Kömür İşletmeleri DLİ Erzurum- Oltu-Balkaya Kömür İşletmesinde yeraltı ocak mühendisi

si olarak görev yaptım. 1990 yılında Etibank'a naklen geçtim ve Kütahya 100. Yıl Gümüş İşletme Müdürlüğünde Liç Başmühendisliği ile Kırma Eleme Başmühendisliği birimlerinde sırasıyla vardiya mühendisi, teknik şef ve başmühendis olarak görev yaptım.

Nisan 1998 tarihinden sonra Etibank/Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğünde sırası ile İşletmeler Dairesi, Stratejik Planlama Dairesi ve Üretim Koordinasyon Dairesi Başkanlıklarında İştirakler Müdürlüğü, Stratejik Planlama Müdürlüğü ve Maden Hakları Müdürlüğü görevlerini yürüttüm.

Halen Eti Maden'de görevime devam etmekteyim.

ANI

2000-2015 yıllarında İştirakler Müdürü olarak görev yaptığım dönemde; 1979'da Etibank'a devredilen ancak bir türlü faaliyete geçirilemeyen Beypazarı Trona Projesinin hayata geçirilmesi sürecinde, iştirakimiz Eti Soda A.Ş.'nin kuruluş, yatırım, üretime geçiş ve kapasite artırımını safhalarında idari/teknik birçok zorluklar yaşadık, ancak ülkeye önemli bir tesis kazandırmış olduk.

Mahmut Özdemir
Oda Sicil No:3443

ÖZGEÇMİŞ

Lisans eğitimimi İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünde 1982 yılında tamamladım.

İş hayatına yine aynı yıl (1982) Burslu olduğum Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Kurumu, Afşin-Elbistan Linyitleri İşletmesinde (Kışlaköy) başladım. Bu işletmede, açık ocakta uygulanan Döner kepçeli (BWE) ekskavator-Bant Konveyör-Dökücü makine (Spreader) kombinasyonundan oluşan sürekli madencilik sistemi bünyesinde çeşitli görevlerde bulundum. Ocak-vardiya mühendisliğini takiben, Etüt proje -planlama mühendisliği, kömür stok sahası ve kazı sahası başmühendisliği görevlerini yürüttüm.

Bu süre zarfında maden planlama, kömür harmanlama ve homojenizasyon çalışmaları, kömür üretimi ve dekapaj faaliyetlerinin planlanması ve uygulanması, kazı bloklarının patlayıcı kullanarak gevşetilerek hazırlanması için patlatma paterni belirleme çalışmaları, üst örtü susuzlaştırma (drenaj) ve şev duraylılığı ile ilgili çalışmalara katıldım. İşyeri reorganizasyon projesi kapsamında görev aldım. Bu süre zarfında; teknik şartnameler, maden planları, çeşitli iyileştirme projeleri, bütçe çalışmaları, maliyet çalışmaları, faaliyet raporları vb. gibi dokümantasyonların üretiminde rol aldım. 1995 yılından itibaren Özelleştirme amaçlı olarak çalıştığım maden (kömür) işletmesi EÜAŞ'a devredildi. Bu tarihten itibaren EÜAŞ bünyesinde çalıştım. 2003 yılında Enerji Bakanlığı EÜAŞ Gn. Md. Bünyesinde çalışmaya başladım. 2008 yılında EÜAŞ'tan emekli olarak ayrıldım. EÜAŞ Gn. Md. Bünyesinde ihale şartnameleri, teknik şartnameler, faaliyet raporları hazırlama komisyonlarında çalıştım. Elbistan ve Kangal'da yer alan kömür ocaklarının periyodik kontrollerini yürüttüm. Afşin- Elbistan Linyit sahaları için düzenlenen ihalelerin dokümantasyonunu hazırladım ve ihale komisyonlarında görev aldım.

2008 yılından itibaren, Ciner Holding Çöllolar Projesinde (Afşin-Elbistan) Etüt-Proje departmanında yönetici olarak görev aldım. 2014 Temmuz ayına kadar bu görevi yürüttüm. Bu süre zarfında, çeşitli maden ocağı etütleri, drenaj ve şev duraylılık analiz çalışmaları, maden planlama, mevzuata ilişkin izin süreçlerinin yürütümü, iş organizasyon ve personel planlama, bütçeleme, fizibilite çalışmalarına katılım v.s. çalışmalarında bulundum. Teklif hazırlama işleri ve özellikle Siirt bakır, Konya-İlgın projelerinde etüt, ön etüt ve fizibilite çalışmalarında bulundum.

2014 yılı temmuzundan itibaren Ciner Holding teki görevimden ayrılarak IC Enerji bünyesine katıldım. IC Enerji bünyesinde Maden İşletmeleri Direktörü görevini 2021 Temmuzuna kadar yürüttüm.

Akabinde 2021 Temmuzundan itibaren Yeniköy Kemerköy Elektrik Üretim A.Ş. bünyesinde Genel Müdür Yardımcılığı (Linyit) görevini yürütmekteyim.

Rıza Akın Çavdar
Oda Sicil No: 3447

ÖZGEÇMİŞ

1956 yılında Balıkesir 'de doğan Rıza Akın Çavdar; ilk, orta ve lise tahsilini Ankarada tamamladıktan sonra 1982 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun olmuştur. Mezuniyetinin ardından özel bir inşaat firmasında iş hayatına atılarak yurtdışında çalışmaya başlamış ve uzun yıllar aynı firmanın yurtdışındaki çeşitli şantiyelerinde çalışmalarına devam etmiş olup, yurda döndükten sonra da özellikle karayolu, baraj ve tünel inşaatları dalında hizmet veren inşaat firmalarında agrega üretimi saha mühendisliğinden, patlayıcı madde sorumluluğu ve tünel şantiye şefliğine kadar şantiyelerin her alanında görev yapmış halen de özel bir firmada Genel Müdür olarak çalışmaktadır. Evli ve bir çocuk sahibi olup İngilizce bilmektedir.

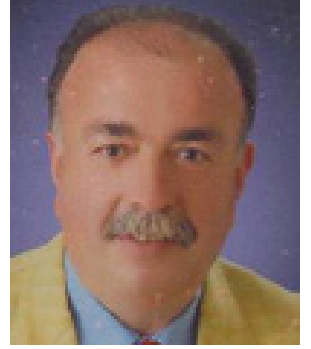
ANI

Meslek hayatımızda iyi kötü birçok anılarımız olmuştur. Ancak ben burada hiçbir zaman unutamadığım üzücü birkaç olay nedeniyle; tüm meslek dallarında çok çok önemli, Madencilik sektöründe ise hiçbir zaman hataya yer vermeyecek olan "İŞ GÜVENLİĞİ" ne dikkat çekmek isterim. Madencilik mesleğinde İŞ GÜVENLİĞİ öğrenciliğimizin ilk gününden itibaren üzerinde önemle durulan konuların en başında yer almaktadır. Hatta bu konuda özel eğitim almış yetkili kişiler devamlı olarak şantiyelerde denetleme ve eğitim faaliyetleri ile yönetimlere destek olmaktadır. Ancak burada önemli olan bu eğitim faaliyetlerinden yeterli olarak faydalanılarak işin önem ve ciddiyetinin bilincine varılıp varılmadığıdır. "Tünel şantiyelerimizin birinde genç bir mühendis arkadaşımız her nasıl olduysa hiç bir zaman yapılmaması gereken ana kuralı çiğneyip pasa taşıma vagonlarından birine binecek tünel dışına çıkmaya çalışmış ve o esnada olan bir kaza ile de bu hatasını hayatı ile ödemiştir." Hepimizin meslek hayatında bu ve bunun gibi birçok üzücü anı-

ları olmuştur. Benim burada vurgulamak istediğim İŞ GÜVENLİĞİ'nin ÖNEM ve CİDDİYETİ'nin bilincine varılmasıdır. İşte bu da eğitim ile olmaktadır...

Birilerinin dediği gibi "EĞİTİM ŞART..."

Levent Usman
Oda Sicil No:3451

ÖZGEÇMİŞ

29 Ekim 1953 senesinde Zonguldak'ta dünyaya geldim. Dedemin düşüncesiyle nüfus kaydımı 01.01.1954 diye çıkartmışlar (1 sene evvel askere gitmesin diye) ilk, orta ve lise eğitimimi Zonguldak'ta tamamladıktan sonra çeşitli üniversitelerde okurken ülkenin durumu sebebiyle Zonguldak dışındaki üniversite hayatımı tamamlayıp Zonguldak'ta açılan ZDMMA Maden Mühendisliği bölümüne ilk öğrenciler olarak kayıt yaptırdım. Akademide okurken EKİ'de işe başladım ve üniversite bitene kadar hem çalışıp hem de okudum. Mezun olduktan sonra Afşin Elbistan Kömür işletmelerine tayin oldum. Buradan askere gittim. Dönüşümde tekrar AEL işletmesinde işime devam ettim. Daha sonra Zonguldak'a EKİ kuyu kazı şube müdürlüğüne tayin oldum. Sırasıyla Kozlu, Karadon, Üzülmaz, Armutçuk müesseselerinde çalıştıktan sonra İş Güvenliği ve Eğitim Daire başkanlığından toplam 44 yıl çalıştıktan sonra yaş haddinden emekli oldum.

Bu arada çalışırken çok defa yurtiçi ve yurtdışı kurslara katıldım. Halen çalışan ve emekli olan tüm madenci arkadaşlarıma başarı ve mutluluklar dilerim.

**Haldun Kenan
Lutfullahoğlu**
Oda Sicil No: 3459

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Sivas ilinin Zara ilçesinde doğdum. 1977 yılında Zara lisesinden mezun olduktan sonra, üniversite sınavında, ODTÜ Mühendislik Fakültesi Maden bölümünü kazandım. 1982 yılında mezun oldum. Yine aynı üniversitede yüksek lisans (bitirme yılı 1984) yaptım.

İş deneyimlerim; 2020-2022 Uluslararası Sanayi ve Seramik Madenleri Danışmanlığı, Mısır- İran – Özbekistan, 2018-2022 Söğüt Seramik Madenleri Grup Müdürlüğü, 2010-2018 Mazda Mermerler Grubu Metalik Madenler (Krom, Manganez, Demir) İş Geliştirme Müdürlüğü, 1990-2010 Halis Toprak Holding Madencilik Grubu Genel Müdürü Teknik Yardımcılığı, 1986-1989 ETİBANK Elazığ-Maden Ergani Bakır İşletmeleri Flotasyon Servisi (Bakır Madeni Zenginleştirme) Mühendisliği yaptım.

Selim Altun
Oda Sicil No: 3461

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılı Şavşat doğumluyum. Liseyi Şavşat'ta bitirdim. 1982'de İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum.

Mataş şirketinin, "Borçka Boru Hattı Tünel İnşaatı" ve "KBİ Sürmene Dekapaj ve Cevher Üretimi" şantiyelerinde şantiye şefi olarak çalıştım, sonra KBİ Murgul İşletmesinde uzun yıllar görev yaptım ve bu kurumda işletme müdürlüğü dâhil teknik ve idari görevlerde bulundum. 2004 yılında özelleştirme kapsamında MTA Fi-

zibilite Dairesine geçtim ve halen bu kurumda çalışmaya devam ediyorum.

Maden Mühendisleri Odamızın ve TMMOB'nin değişik kurullarında yer aldım ve halen Odamızın Onur Kurulu üyesi ve MTA İşyeri Temsilciliği görevlerine devam ediyorum.

ANI

Ben bu bölümde sektörümüzde emülsiyon tipi patlayıcıların kullanılmaya başlandığı dönemi içeren ve ilk kullanıcısı olarak benim de içerisinde yer aldığım anılar demetinden oluşan bir süreci paylaşmak istiyorum.

1987 yılında yapılan bazı yasal düzenlemelerle özel sektörün patlayıcı madde üretiminin önünün açılması üzerine MKE, Nitro-Nobel ve bazı özel şirketlerin ortaklığı ile Nitromak şirketi kurulmuş ve bu şirket, KBİ Murgul İşletmesine emülsiyon patlayıcı üretip, satmak üzere ilk fabrikasını Murgul'da kurma kararı almıştı.

Bu gelişmelerin yaşandığı dönemde, ben Delme-Patlatma Başmühendisiydim ve sahada bizzat kullanıcısı olarak çok yakın bir işbirliği içerisinde işleri yürütmemiz gerekiyordu. Bu nedenle de, fabrikanın yer seçiminden, kurulum ve üretim aşamalarında aktif bir işbirliği yürüttüm.

Bu dönem, yeni bir patlayıcının ve beraberinde kullanılmaya başladığımız elektriksiz ateşleme sistemlerinin sahada kullanılması ile birlikte, her türlü olumlu ve olumsuz sonuçları açısından çok yoğun bir çalışma dönemi idi. Çalışanlarımızı eğittik. İlk zamanlarda az da olsa patlamayan delikleri bertaraf ettik ve bunun üretim tarafının sorgulanmasını yaparak tekrar bu durumun yaşanmaması için önlemler aldık. En önemlisi de sahada yeni delik geometrisinin oluşturulması ve uygun gecikme sürelerinin tespiti için yüze yakın kontrollü denemeler yaptık ve tamamını en küçük detayına kadar raporladık.

Denemeleri tamamladıktan sonra yapılan hesaplar, yeni patlayıcıya geçmemizin kırılmış cevherin üretim maliyetini %22 azalttığını ortaya koydu. Ayrıca, tüvenan cevher üretim kapasitesi %20 arttı.

Tüm bu gelişmeleri ve sonuçlarını içeren bildirimler hazırladım ve 1991, 1993 Madencilik Kongreleri ile çağrılı konuşmacı olarak katıldığım, 1993 yılında ya-

pılan ilk Delme-Patlatma Sempozyumunda sundum. Sunumlarımdan sonra sektörden çok yoğun ilgi gördüm. Onlarca kamu ve özel şirket yetkilileri, meslektaşlarımız bu gelişmeleri yerinde görmek için Murgul'a gelip konuğumuz oldular.

Sunumlarım sırasında beni üzen tek durum ise, MKE ile organik bağı bulunan bazı arkadaşlar ve abi diye hitap ettiklerimizin bilimsel ve teknik içerikten yoksun karalamaya varan dirençleri oldu.

Aradan 30 yıl geçtikten sonra bu gün gelinen noktada, jelatin dinamit yerini kapsüle duyarlı emülsiyonlara bırakarak kullanım oranı %10'un altına inmiş durumda. Sulu deliklerin tamamında yemlemeye duyarlı emülsiyon patlayıcılar ve neredeyse tüm patlatmalarda elektriksiz ateşleme sistemleri kullanılıyor. Bu durum da bana, ilk ateşi yakanlardan ve bu ateşi görünür hale getirenlerden biri olarak gurur ve mutluluk veriyor.

Bu günlerde, Odamız adına, Ümit Kılıç ve Metehan Derya arkadaşlarımla birlikte Patlayıcı Madde İhtiyaç Raporu ve Kılavuzunun hazırlanması çalışmalarını yürütüyoruz ve sıkça topluyoruz. Bu arkadaşlarımda ki, bilgi birikimi, daha iyisini yapma gayreti, bitmez tükenmez enerji ve özverili çalışma bana gençliğimi hatırlatıyor ve her defasında o yıllara ait anılar bir film şeridi gibi gözümün önünden akıp gidiyor.

Orhan Boran
Oda Sicil No:3464

ÖZGEÇMİŞ

20 Haziran 1960 tarihinde İzmir, Buca, Kırıklar köyünde doğdum. İzmir Atatürk Lisesinde okudum. 1977-78 öğrenim yılında Eskişehir DMMA Maden bölümünde mühendislik eğitimine başladım. 12 Eylül öncesi ve sonrası sıkıntılı dönemin etkileri bir yıl geç mezun olmama neden oldu. Aynı sıkıntılar askerlikte de peşimi bırakmadı.

Askerlik öncesi kısa sürelerle Kütahya, Tavşanlı, Ala-

barda ve Manisa, Soma, Deniz köylerinde Kömür dekapajı şantiyelerinde çalıştım.

Askerlik sonrası, yurt dışına gitmeyi planlarken rahmetli Muhittin Ovalıoğlu'nun isteği ve desteği üzerine Erzincan, Çayırılı, Kop Dağı Krom ocaklarında şantiye hayatına başladım. Muhittin'le birlikte üç sezon Erzincan-Kop Dağı'nda, üç sezon Adana Pozantı'da krom madenciliği yaptım.

Krom fiyatlarının aşırı düşüşü nedeniyle işten ayrıldık. İki arkadaşımınla birlikte şirket kurup Muğla-Yatağan'da kalsit ocağında taşeronluk yaptık. İyi şantiyeciy olmamıza, Akmaden şirket yöneticilerinin ciddi desteklerine rağmen beceremedik. Şirketi kısa sürede tasfiye ettik. İşverenliğin, şantiye yönetmeye benzediğini yaşayarak öğrendik.

Muğla-Yatağan'dan, Aydın-Çine'ye Kaltun Madencilik'e geçtim. Bir yıl Albit ocakları sorumlusu olarak çalıştım. Bunca gurbet yeter, memlekette nasıl olsa doyarız deyip İzmir'e döndüm.

İzmir'de çalışmaya, taş ocakları fenni nezaretçiliği ile başladım. İşlerimin artması ve potansiyel olması üzerine mühendislik müşavirlik bürosu kurdum.

1997 yılında dört ortak olarak Dere Madencilik firmasını kurduk. Firma zamanla gelişti, hazır beton, asfalt ve prefabrik yapı elemanı üretim sektörüne girdi. Merkezinde taş ocakçılık olmak üzere, meyve suyu konsantresi ve elektrik dâhil üretime devam ediyoruz.

Madencilikte kırk yılı devirdim. Kırk yılda; Kömür, Kromit, Kalsit, Albit, (Ozalit) ve Dolomitte uğraştım. Madencilik sayesinde, çok insan tanıdım. Birlikte çalıştığım, yaşamı paylaştığım herkese minnettarım. Onlardan iyisiyle kötüsüyle çok şeyler öğrendim.

1986 yılında komşu kızıyla evlendim. Biri inşaat mühendisi, biri mimar iki kızım var. İki torunum oldu. Emekli modunda çalışıyorum. On dört yıldır, yetiştirdiğim üzümlerden butik şarap yapıyor, birazda Çeşme'de balık tutmaya çalışıyorum.

Sarızeybek, Muhittin, Muhammed, Asil, Hürriyet gibi birçok dostumu, yoldaşımı kaybettim. Acıları hala içimde olan tüm kaybettiklerimi saygıyla anıyorum.

Bilgi - Adalet - Akılla yönetilen, mutlu ve huzurlu bir dünyada, tüm insanların sağlıklı yaşayabilmesi, hala hayalimdir. Biz beceremedik ama umarım bir gün gerçekleşir.

ANI

Erzincan Kop dağında krom madeni şantiyesinde çalışıyoruz. İşletme Müdürümüz, okul arkadaşım, öğrenci evinde birlikte kaldığımız rahmetli Muhittin Ovalıoğlu. Muhittin işi gereği sık sık Erzincan'a şirket merkezine gidiyordu. Gidişlerinde kamyon, kamyonet denk geldiğinden sorun yaşamıyordu.

Ama dönüşler hep sorundu. Kara trenle Erzincan'dan maden yüklediğimiz Erbaş Tren İstasyonuna geliyordu. O dönem telsiz, cep telefonu yoktu. Haberimiz olursa kamyonet jip gönderip aldırıyorduk. Ama çoğunlukla maden kamyonuna binip şantiyeye geliyordu. Şantiye yolu sarp, dik ve dardı. Bu yolda çok kamyon uçuruma yuvarlanmıştı.

Muhittin üst üste birkaç defa kamyon bulamayınca, Erbaş İstasyonunda epey beklemek zorunda kalmıştı. Şantiyeye geldiğinde bana, Laz Faruk'a, Nurettin'e bağırıp çağırıyordu. Özellikle gece sorumlusu Nurettin'e kızırıyordu.

Geldiğini haber aldığım bir dönüşüne Hıdır Şefin jipini ayarladım. Jipin içine bir zurnacı, bir davulcu (davul yoktu işçinin boynuna teneke asmıştı) birde bavul taşınması için eleman bindirdim.

Tren istasyona girerken davul zurnayı çalmaya başlayacaksınız diye işçileri tembihledim. Şener Şen'in Selamsız Badosu filmindeki sahneyi yaşatacaktım.

Tren istasyona girerken davul zurna çalmaya başlamış. Tüm yolcular cama koşup ne oluyor diye pencereye yığılmış. Tren durup, Muhittin inerken bavul taşıma görevlisi koşup bavulu almaya çalıştığı anda Muhittin'den tokadı yemiş. Sonra davulcu ve zurnacı da yemiş tokadı.

Muhittin burnundan soluyarak şantiyeye, mühendis lojmanına geldi. Olaydan hiç haberi olmayan Nurettin'e faturayı kesecekken hop dedim. Şaşırdı.

Olayı ben tezgâhladım, Nurettin'in haberi yok. Bize bağırıp çağırıyorsun sen bunu hak ettin dedim. Güldük. Çilingir sofrasını önceden hazırlamıştım. Açlık yetmişliği sohbeteye başladık.

Muhittin, İzzet Altınmeşe ile birlikte saz kursu almış usta bir saz söz ustasıydı. Kop dağının sazlı, sözlü, büryanlı, kırmızı noktalı alabalıklı, bol rakıllı sohbetleri hala burnumda tüter.

Oktay Çetin
Oda Sicil No: 3467

ÖZGEÇMİŞ

Ağustos 1958 yılında doğdum. İlkokulu Akşehir'in bir köyünde, ortaokul ve liseyi Konya'da bitirdim. İstanbul Teknik Üniversitesi Man fakültesinden 1982 yılında mezun oldum. Yüksek lisansımı Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Maden bölümünde 1996 yılında tamamladım.

1983 yılı Şubat ayında merkezi Mardin/Cizre'de bulunan Türkiye Kömür İşletmeleri Güneydoğu Anadolu Asfaltit ve Linyitleri İşletmesi'nde işe başladım. Yaklaşık 5,5 yıl burada görev yaptıktan sonra sırasıyla 2 yıl Konya Linyitleri İşletmesi, 10 yıl Çayırhan Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi ve 2000-2022 yılları arasında da TKİ Genel Müdürlüğü bünyesinde görev yaptım. Haziran 2022 tarihinde emekli oldum.

ANI

12 Eylül darbesinin sıcak etkilerinin yaşandığı, kamuda işe girmenin güç olduğu hatta güvenlik soruşturmasının 3 ay sürdüğü üniversiteden mezun olduğum 1982 Kasım ayında Konya'ya eve dönüş öncesi dayım; "Tavşanlıda görev yaptığım yıllarda GLİ'de Müessese Müdürü Hasan Mumcu vardı, briç arkadaşım, şu anda TKİ'de Genel Müdür. Geçerken Ankara'ya uğra selamımı söyle bir iş başvurusunda bulun bakalım" dedi. Uğradım. Selamı ve iş talebimi kendisine ilettim. Genel Müdür Hasan Mumcu tek şey söyledi:

- "Seni Cizre'ye gönderelim. Vatanın her yeri vatan. İstiyorsan sekretere dilekçeni bırak. "

Dilekçeyi bırakıp çıktım. Koşarak alt kata inip duvardaki haritadan Cizre'yi aradım bulamadım. 1983 Şubatında göreve başladım ve ilk görev yerim işletmenin iki bölgesinden birisi olan Şırnak'tı.

Şırnak'ta göreve başladıktan sonra benden önce gelen

maden mühendisi arkadaşın hikâyesi anlatıldı. Aynı Genel Müdürün makamına iş başvurusu için çıktığında kendisine:

-”Seni Şırnak’a gönderelim.”

-”Efendim orası olmasa”

-”Ee Silopi’ye gönderelim.”

-”Orası olur.”

Benim Cizre’yi ilk kez duyduğum gibi o da Silopi’yi hiç duymamıştı anlaşılır. Ancak vatanın her yeri vatan söyliyle gönderildiğim Cizre, Şırnak ve Silopi’de 40 yıllık meslek yaşantımın en güzel dönemini geçirdim. En güzel, en kalıcı, en güçlü dostluk ve arkadaşlıklarını kurdum. Teşekkür ederim Hasan Hüseyin Mumcu.

Metin Akgün
Oda Sicil No:3479

ÖZGEÇMİŞ

10.04.1959 tarihinde Rize’nin Fındıklı ilçesinde doğdum. İlk ve ortaokulu Fındıklı’da liseyi ise Ankara Aydınlikteveler Lisesi’nde okudum. 1977 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü’ne başladım ve 1982 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

Askerliğimi yedek subay olarak yaptıktan sonra 1985 yılı şubat ayında KBİ A.Ş. Sürmene Kutlular İşletmesinde Maden İşletme Mühendisi olarak iş hayatına başladım. 1989 yılı mayıs ayında aynı şirketin KBİ A.Ş. Murgul İşletme Müdürlüğünde Konsantratör Başmühendisi olarak göreve başladım. 1994 yılında Konsantratör Tesis Müdürlüğü görevine getirildim.

1996 yılı Mayıs ayında şirketteki görevimden istifa edip özel sektöre adımımı attım ve Çimentaş Türk A.Ş. ine ait Kırıkkale Gazbeton A.Ş. işletmesinde göreve başladım. 2000 yılı Ekim ayında Kırıkkale’de Gamma Madencilik Ltd. şirketi tarafından kurulan Potasyum

Feldspat zenginleştirme tesisinde İşletme Müdürü olarak görev yaptım.

2002 yılı Ocak ayında İstaş İnşaat Sanayi ve Ticaret AŞ’e ait Ankara Elmadağ’daki Taş ocağı ve Agregat tesisi Şantiye Şefi olarak göreve başladım, 2004 yılı Temmuz ayına kadar çalıştım. 2004 yılı Ağustos ayında Eti Bakır A.Ş. Küre İşletmesinde tesislerden sorumlu Genel Müdür yardımcılığı görevinde bulundum. Bu görevi 2009 yılı eylül ayına kadar devam ettirip SSK’dan emekli olup işletmeden ayrıldım. 2009 Eylül ve 2010 Haziran arasında Ankarada ihracat-ithalat işi yapan Atlas Mimarlık Mühendislik Ltd. firmasında görev yaptım. 2010 yılı Temmuz ayında Türkmenistan Aşgabat şehrinde kurulan Gazbeton tesisinin devreye alınması ve devlete teslimi işi için Polimeks İnşaat A.Ş. inde Tesis Müdürü olarak göreve başladım. 2013 ve 2014 yıllarında değişik projeler ve iş yerlerinde İş Güvenliği Uzmanı (A Sınıfı) olarak çalıştım. 2015 yılı Ekim ayında Cemil Özgür A.Ş.’nin Antalya Korkuteli’ndeki Taşocağı, Agregat Tesisi ve Asfalt tesisinin Müdürlüğü işine başladım. 2021 yılı Ocak ayına kadar bu görevde çalıştım. 2021 yılı Mayıs ayında Arkoz Gazbeton Tesis Müdürü, 2021 yılı Eylül ayında Eti Bakır A.Ş. Murgul İşletme Müdürlüğü Konsantratör Müdürlüğünde göreve başladım. 2022 yılı Nisan ayında bu görevden ayrıldım. 2022 yılı Ağustos ayında Mir Yıldız Madencilik A.Ş. de Gaziantep Bakır İşletmesi Tesis müdürü olarak göreve başladım ve halen bu görevde çalışmaya devam etmekteyim.

1987 yılında eşim Zekiye ile evlendim, Hasan ve Pınar isimlerinde iki çocuğumuz oldu. Oğlum Hasan’ın evlenmesiyle ailemiz genişledi önce gelinim Betül, sonra da torunum Kuzey ailemize dahil oldu. Çalışma hayatımda özellikle bu meşakkatli işlerde benimle ve benden uzak bana desteğini esirgemeyen aileme çok teşekkür ederim. Ayrıca, bana desteğini esirgemeyen çalışma arkadaşlarım, yöneticilerim ve sürekli irtibat halinde olduğum Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü hocalarıma sonsuz teşekkürlerimi iletme istiyorum.

ANI

Meslek hayatına başladığım günden meslekteki 40. yılı geride bıraktığım bugünlere kadar unutulmaz birçok anı yaşamama rağmen benim için en önemli ve en üzücü anımı burada paylaşmak istiyorum. 1993 yılında Murgul’da çok etkili bir kış meydana geldi ve çok fazla kar

Sedat Bilgen
Oda Sicil No: 3480

ÖZGEÇMİŞ

1976 yılında İzmir Atatürk Lisesinden, 1982 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Aynı bölümde araştırma görevlisi olarak Cevher Hazırlama Anabilim Dalında yüksek lisans derecesini, ODTÜ bursu ile 1992'de İngiltere'de Camborne School of Mines'da doktora derecesini aldı ve Dr. Araştırma Görevlisi olarak ODTÜ'deki görevine devam etti. 1999 yılında Yardımcı Doçent olarak atandığı Mersin Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümünün kurucu bölüm başkanı olarak 2009 yılına kadar görev yaptı. 2000 yılında Cevher Hazırlama Anabilim dalında doçent unvanını aldı. 2001 yılında vekâleten Mersin Üniversitesi Bilgi İşlem Daire Başkanı olarak görevlendirildi. 2003 yılına kadar süren bu görevi sırasında Üniversitenin Yenişehir Kampüsü'nün Çiftlikköy Merkez Kampüsü'ne internet ağı bağlantı altyapısı gerçekleştirilerek Mersin Üniversitesi'nin tek çıkışla internete erişimi sağlanmıştır. 2003 yılında Erdemli Meslek Yüksekokulu Müdürü olarak görevlendirildi, 2006 yılına kadar bu görevi yürüttü. Meslek Yüksekokulu (MYO) Müdürlüğü'nün yanı sıra, 2005 yılında açılan Erdemli Uygulamalı Teknolojiler ve İşletmecilik Yüksekokulu (UTİYO) Müdürlüğü görevine de vekâleten atandı. 2006 yılında MYO müdürlüğünden ayrılarak UTİYO Müdürlüğü görevine asaleten atandı ve 2010 yılına dek bu görevini sürdürdü. 2009 yılında Takı Teknolojisi ve Tasarımı Yüksekokulu Gemoloji Bölümü'ne profesör olarak atandı. 2010 yılında Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Müdürlüğü görevine getirildi ve 3 yıl süreyle bu görevi yürüttü. 2014 yılında Mersin Üniversitesi'nden emekli olup Eskişehir'e yerleşti.

Halen bu şehirde yaşamını sürdürmektedir.

yağdı. Ocak ayında Karadeniz Bakır İşletmeleri A.Ş. (KBİ A.Ş.) Murgul Konsantratöründe Konsantratör Baş Mühendisi olarak görev yapıyordum.

Tesis suyunun temin edildiği Kabarcet su pompa istasyonu havuzlarının aşırı kar yağışı sebebiyle kar ile dolduğu ve bu yüzden pompalara su gelmediği bildirildi. Havuzun temizlenmesi için işletme müdür yardımcısı, konsantratör müdürü, ben ve tesiste çalışan bir grup elemanla pompa istasyonuna gittik. Beraber geldiğimiz işçi ekibini iki gruba ayırarak havuz temizleme çalışmalarını başlattık. Bu iki gruptan biri havuz içinde çalışırken diğer grup dinlenerek kendi sırasını bekliyordu.

Gece saat 12.00 civarında benimle çalışan ekip yemek molasını tamamladıktan sonra havuzda çalışmaya başladılar. Havuzdaki ağır çalışmanın devam ettiği sırada çalışma alanının gerisinde biriken kar ve suyun patlaması sonucunda çalışan 5 eleman kar ve suya karışıp kayboldu. Havuzda çalışan üç işçi kendi çabaları ile kurtulurken diğer ikisi olan Asım ve Kemal isimli çalışma arkadaşlarımız ise havuz suyu boşaltma tüneline karın içinde sıkışarak can verdiler.

Kazadan önceki son dinlenmemizde, kazada vefat eden Asım ile bir konuşmamız oldu. Asım, havuz temizleme işi bittikten sonra işletmeye dönmeyip köyüne gitmek için benden izin istemişti. İzne gittiğinde annesine benim için kıl çorap ördüreceğini, kıl çorabın ayağı soğuktan koruduğunu ve hatta çorap ıslakken de ayağı sıcak tuttuğunu anlatmıştı. Ben de havuzu temizlememiz bittikten sonra Asım'a köyüne gidebileceğini söylemiştim. Ancak bu konuşmadan yaklaşık 15 dakika sonra elim kaza meydana gelmiş ve Asım hayatını kaybetmişti. Yaşadığı günden beri bu olay hafızamdaki netliğini kaybetmemiştir.

İşyerlerinde bizim için en zor olan iş kazalarıdır. Çalışan kimsenin zarar görmediği, herkesin dikkat ve tedbir içinde çalıştığı iş ortamları yaratmak bir tesisin doğru bir şekilde işleyebilmesi için en önemli faktörlerden biridir. İş sağlığı ve güvenliği konusunda işveren kendi sorumluluğunu yerine getirmeli, işçiler de hem kendi sağlıkları hem de ailelerinin varlıklarını ilerletebilmek için dikkat ve özen içerisinde çalışmalıdır. Bu yüzden bütün meslektaşlarım ve çalışma arkadaşlarım için iş kazalarının yaşanmadığı, bunun için her türlü tedbirin alındığı, gerekli dikkatin gösterildiği çalışma hayatı dilerim.

Halim Demirkan
Oda Sicil No: 3482

ÖZGEÇMİŞ

1982 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun olduktan sonra, meslek hayatına 1984 yılında Etibank Genel Müdürlüğü İşletmeler Daire Başkanlığı'nda proje mühendisi olarak başlayan Halim DEMİRKAN, 1989-1990 yılları arasında Berlin'de Teknik Üniversite ve Hür (Frei) Üniversite'de proje yöneticiliği eğitim programına katıldı. 1992 yılında Etibank'tan Moğolistan Fahri Başkonsolosluğu görevi nedeni ile ayrıldıktan sonra, 1992-1999 yılları arasında Moğolistan ve 2003 yılına kadar Türkiye'deki madencilik yatırımlarında proje, fizibilite ve maden hukuku konularında danışmanlık hizmeti verdi. 2004 yılında "Moğolistan Onur" ödülüne layık bulundu.

2003 yılında Dumlupınar Üniversitesi'nde Genel Sekreter olarak kamu hizmetine döndü. 2013 yılına kadar, Rektör Danışmanı, Kütüphane Daire Başkanı, Mühendislik Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak maden iş ve hukuku dersi veren Demirkan, Üniversite'nin Teknokent kuruluşunda uzman olarak aktif görev yaptı. 2013 yılındaki Tanzania/Mpanda'da kurulu Tanzania Pema Mining (TPM)'de İşletme Müdürlüğü görevinden sonra, kısa süre milletvekili danışmanı ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı teknik danışmanı olarak hizmet verdi.

2016 yılından sonra, KÖMÜRDER, Akçelik Madencilik A.Ş. de görev yaptıktan sonra, Maden Sanayii İşverenleri Sendikası kuruluşunu gerçekleştirerek, Genel Sekreter olarak çalıştı. Yönetim Kurulu üyesi olarak YERMAM Genel Sekreterliği yapan, Halim DEMİRKAN, halen AB projelerinde danışman ve yürütücü olarak görev yapmakta, KROMDER danışmanı ve Maden Mühendisleri Mesleki Gelişim Derneği Yönetim Kurulu Başkanı'dır.

Aynı zamanda YMGV Danışma Kurulu üyesi ve UM-REK Eğitim ve Sertifika çalışma Grubu üyesi bulunmakta olup, Kadın Madenciler Derneği ve Krom Üreticileri Derneği kuruluşunda katkı koydu. Madencilik ve yerbilimleri konulu pul koleksiyonunu sergilediği Pul Sergileri düzenledi.

Kariyerindeki hedefini, madencilik sektörünün ve sektör profesyonellerinin mesleki gelişimine katkı yapmak olarak açıklamaktadır.

İyi derece İngilizce, orta düzeyde Almanca bilmekte, evli ve iki oğulları bulunmaktadır.

ANI

Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun olduğum 1982 yılında odamıza 3482 sicil numaralı üye olarak katıldım. TMMOB'a bağlı olarak Maden mühendislerinin meslek örgütü olan ve maden mühendislerinin hakları ve mesleki gelişimleri için faaliyet gösteren Odamızın her tür faaliyet ve etkinliklerine katılmaya ve kişisel olarak desteklemeye imkanlarım ölçüsünde gayret ettim.

Mesleğe atıldığım ilk yıllarda Etibank'ta görevli idim. 4 Aralık Madenciler Günü vesilesi ile Meslek Örgütümüz 'ün düzenlediği etkinlikte, meslekte uzun süre emeği geçen meslektaşlarımıza anı verilmesini (madenci bastonu) hep gıpta ile izledim.

"Bir gün ben de alabilecek miydim?"

İlk zamanlarda hatırladığım kadarı ile meslekte 20 yıl geçirenlere verilen anı, ben 20 yıllık olduğumda 25 ve üzeri hizmete verilmeye başlandı. Ülkemizdeki maden mühendisi sayısı artıyordu ve sayının kısıtlanması gerekiyordu. Ben 25 yıla geldiğimde 30 ve üstüne verildi. "Benim ömrüm bunu almaya yetmeyecek. Galiba" derken. İki yıl önce, Zonguldak'a giderken, Devrek bastoncular çarşısından bir madenci bastonu aldım. Çalışma odama gözümün önüne koydum. Artık bastonum vardı.

Odamızdan 40 yıllık hizmet anısı verilmesi ile ilgili mesajı aldığımda, 40 yıl içinde odamızla ilgili yüzlerce anıdan ilk aklıma geleni yazmayı düşündüm.

Alacağım bu anıyı, bizim gibi kısıtlı süre hizmet eden değil, hizmet süresi sonsuza kadar sürecek olan, mesleğini icra ederken, işinin başında hayatını kaybeden tüm meslektaşlarıma adıyorum. Nur içinde yatsınlar.

Mürsel Arslan
Oda Sicil No: 3493

ÖZGEÇMİŞ

04.06.1960 doğumluyum. 1982 yılında Anadolu Üniversitesi'nden Maden Mühendisi olarak mezun olduktan sonra özel sektöre ait yeraltı kömür işletmelerinde çalışarak 2005 yılında emekli oldum. Sonraki yıllarda teknik ve daimi nezaretçilik görevlerinde bulundum. Halen Denizli İli, Çivril ilçesinde ikamet etmekte olup, Demirtaş Kömür San. ve Tic. A.Ş.'de daimi nezaretçilik yapmaktayım.

Fadlı Öztürk
Oda Sicil No: 3494

ÖZGEÇMİŞ

01.09.1956 Malatya doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Malatya'da yaptım. 1977 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde bir yıl okuduktan sonra 1978 yılında İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne kayıt oldum. 1982 yılında mezun oldum. Askerlik görevi sonrası Konya Hüyük ilçesinde bulunan özel sektöre ait yeraltı barit madeni işletmesinde çalışmaya başladım. 1992 yılında itibaren firmanın isteği ile çalıştığım iş yerinin işletmeciliğini kendi adıma yapmaya başladım. Firmanın talebi üzerine buranın işletmeciliğini yaparken işletmeciliğini yaptığım firmanın Isparta ilinde bulunan Pomza madeni, Denizli ve Burdur'da bulunan Mermer ocak-

larında da teknik nezaretçi ve idarecilik görevlerinde bulundum.

Özel sektöre ait Isparta Pomza sahalarının Isparta Belediyesi tarafından devir alınması üzerine belediyenin talebi üzerinde 1994-2010 yılları arasında pomza sahalarının işletmeciliğinde görev aldım. Uzun bir süre de Maden Mühendisleri Odası Isparta il temsilciliği görevi yaptım. Şuan halen Isparta ili Şarkikaraağaç ilçesinde bulunan özel sektöre ait olan Yerüstü Barit Madeni İşletmesinde kendi ekipman ve işçilerimle faaliyetime devam etmekteyim.

ANI

40 yıllık meslek hayatımda acı tatlı çok anılarım oldu bunlardan sonu sevindirici olan bir anımı anlatayım. Hüyük/Konya yeraltı barit madeni işletmesinde mühendis olarak çalışırken yanlış hatırlamıyorsam, 1988 yılında ana nakliyat galerisi içerisinde bir üst kota bağlantı yapmak için 30 metrelik bir başyukarı sürüp bu başyukarının 30.cu metresinde önümüzde dolu olduğundan dolguyu geçmek için ters başyukarı vermiştik. Bu ters başyukarı 15 m olmuştu.

Patlatmadan sonra 2 kişi kavlakları alıp bacayı yeni patlatmaya hazırlamak için ters başyukarı içerisine giriyor, öğle yemek saatinde ana nakliyat yolunda aşağı atılan pasayı dışarı taşıyan 2 vagoncu telaş içerisinde gelerek, şefim baca içerisindekiler aşağı inmedi seslendik ses vermediler, yukarıdan malzeme gelir diye başyukarı içerisine giremedik. Hemen ocak çavuşu ile ana nakliyat galerisine gittik seslendik, yine ses yok. Ocak çavuşu yukarı çıktı ters başyukarının başlangıcında seslenince ters başyukarı içerisindekiler ses vermiş ve bize seslendiler. Şefim sorun yok ters başyukarı başlangıcı tıkanmış, tıkanıklık açılıp aşağı indiler. Tarif edilemez bir sevinç içerisinde birlikte yemeğe gittik.

Muharrem Toraloğlu
Oda Sicil No: 3503

ÖZGEÇMİŞ

1961 Sinop doğumluyum. H.Ü. Zonguldak Müh. Fak. 1982 mezunuyum. ETAŞ Madencilik, MATAŞ Madencilik, KBİ'de çalıştıktan sonra, 2020 yılında MTA'dan emekli oldum. Evli ve bir çocuğum var.

ANI

Askerliğimi yaptığım sırada ETAŞ Madencilik Tirebolu Kurşun Çinko İşletmesine iş başvurusu yaptım. Sonuç olumluydu; 1985 yılının mart ayında askerliğim bitti, nisan ayında çalışmaya başladım.

İşletme müdürü rahmetli Alpago Yurtoğlu ilk tanışma ve hoş beşten sonra işyeri ile ilgili genel bilgi verdi. Evet, ilk işime başlamıştım; yeraltı üretim şefiydim artık. Çok heyecanlıydım. Sonrasında acabalarla geçen stresli günler geldi. Başarılı olabilecek miydim? Yoksa? Düşünceler, düşünceler...

Alpago Bey'in ilk gün söylediği -talimat mı desem, en hafifinden uyarı mı desem- o cümleyi hiç unutmuyorum:

“Yeraltında ocak çavuşu ile aranda oluşabilecek herhangi bir gerginlikte benim yerim çavuşun yanı olacaktır.”

Bir yandan üniversitede okuduğum kitapları yeniden gözden geçiriyor bir yandan işi öğrenmeye çalışıyorum. Bir ayı geçmişti işe başlayalı, güzel bir Mayıs günüydü. Alpago Bey, “Bugün mesleğimin on birinci yılı, bu akşam kutlayalım” dedi. Trabzon'a gittik. O zamanki adı Avni Aker olan stadyumun sosyal tesislerinde kutlama yaptık. İçimden, “Vay be, on bir yıllık tecrübe ha, ben daha yeni işe başladım” dediğimi hatırlıyorum; imrenmişim.

Bugünse ben, mesleğimin kırkıncı yılını kutluyorum.

Enver Nihat Tezel
Oda Sicil No:3505

ÖZGEÇMİŞ

1958 Mersin doğumluyum. 1982 İTÜ mezunu Maden Mühendisiyim. Çinko -kurşun ve krom yeraltı işletmelerinde çalıştım. Kuvarsit, dolomit, diyasporit, kalsit, kireçtaşı ve demir sahalarına; kırma, eleme ve zenginleştirme tesisi kurumu ve işletmesinde bulundum. Yüzden fazla projenin ÇED koordinatörlüğünü yaptım. Birçok yerli ve yabancı altyapı projelerinde (otoyol, boru hattı, baraj) patlatma tasarımı ve uygulaması yaptım. Ülkemize patlatma hizmetini ilk başlatanlardanım. Halen kritik patlatma boyutlandırması ve uygulaması yapmaktayım. Biri maden mühendisi olmak üzere iki çocuk babasıyım.

ANI

Askerlik dönüşü yeni işe başlamıştım. Bir yeraltı Çinko ocağının alt kotlarına, yıllarca yağış sularından yaklaşık 5000 metre küp su biriktiği eski imalat haritalarından bilinmektedir. Bu suyun pompa ile dışarı deşarjı mümkün değildi. Sulu kısımlar çökmüş ve bozulmuş durumdaydı. Daha alt kotlardan 550 m galeri sürülmüş ve kuyu dibi hedeflenerek başyukarı açılırken ben işe başladım. Belli bir ilerleme sonrası su geliri başladı, gelen su debisine göre, yaklaşık 15 gün içerisinde ocakta kayda değer tehlike oluşturacak su kalmayacağı hesap edilerek çalışmayı durdurdum. Zaten bir hafta sonra uzun bir bayram tatili vardı.

Bayram tatiline 2-3 gün kala faaliyet sahibi ve ocak danışmanı Maden Müh. merhum Ahmet Kayım ile ocağa geldiler, ocağın bütün birimleri gezildi, incelendi. Sıra su gelen başyukarıya geldi, “ Su Basmış Eski İmalatlara Girilirken Ortam Havası Temizlenmeli ve Açık Alevli Lamba İle Girilemez” kuralını bilmeme rağmen danışmanımızı ikna edemedim ve galeriye; ben, danışman, Jeo. Müh. ve ocak çavuşu girdik. Galeri ve başyukarıdaki çalışmayı durdurduğum için galeri önündeki kompresörler de bakıma alınmış ve danışmanımız, el feneri ile yeterli aydınlatma olmadığı için, ocakta yaygın kullanılan karpit lambası ile girmekte ısrarcı olmuştu.

Fiili olarak mesleğimim 21. gününde başyukarı girişinde

metan gazı birikmesi sonucu patlama oldu, olay yerinde danışmanımız Sayın Ahmet Kayım vefat etti, bizlerin vücudumuzdaki açık yerler tamamen yandı.

Tekrardan o zaman 22 yıllık tecrübeli Maden Müh. Ahmet Kayım'ı rahmetle anıyorum.

Halen birçok iş müfettişi bu olayı, kötü bir vesile ile, iyi bir örnek olarak eğitim amaçlı kullanmaktadır.

Güvenli çalışmalar dileğimle.

Nedret Diner Durukan Oda Sicil No:3509

ÖZGEÇMİŞ

8.9.1960 tarihinde İstanbul'da doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi İstanbul'da tamamladıktan sonra 1977 yılında İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünü kazandım. 1982 yılında mezun oldum ve Ocak 1983'te E.İ.E.İ Enerji Kaynakları Dairesinde Çan Linyitlerinin değerlendirilmesi projesinde çalışmak üzere göreve başladım, projeden vazgeçildiğinde aynı dairede "Sanayide Enerji Tasarrufu Projesi" kapsamında yabancı uzmanlardan; hem teorik, hem sahada eğitim aldım. Eş zamanlı olarak bir süre de yeni ve yenilenebilir enerji kaynakları konusunda çalıştım. Maden Mühendisliği alanında çalışmak arzumu birincil olduğu için 1987 yılında Etibank Genel Müdürlüğüne kadro nakli talebim sonucunda Etibank Genel Müdürlüğü İşletmeler Dairesinde göreve başladım. Sırasıyla Demir Dışı Metaller ve Endüstriyel Hammaddeler şubelerinde görev yaptım. 1987 yılında meslektaşım Mustafa Durukan ile evlendim ve 1989 yılında Eylül'ümüz doğdu. 1991 yılında yaşadığımız bir trafik kazası sonucu uzun süre işten uzak kaldım ve 1993 yılında halen tedavim sürerken Etibank İstanbul Alım Satım Müdürlüğüne tayinim çıktı. 1998 yılında malulen emekli oldum. Çalışma yaşamını sağlığım izin verdiği ölçülerde ortağı olduğumuz firmada Endüstriyel Isıtma konusunda sürdürüyorum. 1982 yılında üye olduğum Maden Mühendisleri Odasında ilk günden bu yana, gerek Ankara merkezde, gerekse İstanbul Şubesinde çeşitli görevler aldım. Halen Oda ve İstanbul TMMOB İKK Kadın Çalışma Gruplarının aktif üyesiyim. Ayrıca İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi Gönüllüsü ve SAV üyesiyim.

ANI

Mesleğime olan sevgim, Maden Fakültesinde okurken ki yüreğim, stajlarda duyduğum heyecan ve yeraltına inebildiğim her an, mesleğe dair en önemli en güzel ve hep canlı olan anılarım olsa gerek. Elbet güzel günlere eşlik eden, oldukça ağır günlerin ve gündemlerin de olduğu bir meslek seçtim, hem de ilk tercihle. Bu ilk tercih konusu öğrenciliğimde bende gurur vesilesiyken, duyanlarda hep şaşkınlık yarattı, bunun nedenini karşıma çıkan duvarlarla, sonradan daha iyi anladım. Öncelikle "Kız çocuğu", "kızlar" gibi anıldığımız stajlarda parmakla gösterildiğimizde. Kömür stajımızda, ocaktan çıkıp, işletmede "kadınlara banyo olanağı olmadığı için" kömüre bulanmış ve de servisi kaçırmış halde, misafirhane yolunda yürürken sokakta oynayan çocukların "anneee koşşş kızlar ocağa girmiş" diye kıkırdamasına annelerinin de katıldığı ve bizim de onlarla güldüğümüz zamanlarda. O anlarda kendimizi özel hissedip, ancak stajlarda; her gün ocağa inme talebimize "ne gerek" diye düşünebilen meslektaşlarla karşılaştığımızdaki şaşkınlık ve giderek inada dönüşen süreçlerimiz. Namus bekçiliğine soyunan yöre insanı, işletme çalışanı ya da müstehzi bakışlar bu ülke kadınının her yerde gördüğü ama haddini aşmış maden mühendisi olmaya kalkınca da olmazsa olmaz mıydı? İşin garibi bunları o günlerden ziyade, yaşamız ilerledikçe daha iyi kavradık, o zaman dağları deviririz, ayaklarımızın üzerinde dururuz özgüveniyle ilerlerken yaşananları şikâyet etmeyi, yüze vurmayı zayıflık mı sayıyorduk acaba. Yıllar geçti ama bu anlamda ne yurdumda ne sektörde değişim yıllara hiç koşut olamadı. Yıllar yıllar sonra stajdan dönen kadın öğrencilerden bizim yaşadıklarımızı gölgede bırakacak gerilikte yaşamışlıkları dinlediğimde bu konuya kafa yormamızın ne kadar önemli olduğunu daha iyi anladık.

Evet benim belleğimde en çok iş cinayetleri, emekçilerin hak mücadelesi ve cinsiyetçi iş yaşamı üzerinden izler kaldı. Ve asla unutamadığım çok etkisinde kaldığım ilk olaya; 2. Sınıftayken bizden birkaç sınıf üstte, yeni mezun arkadaşımızın yaşadığı "iş kazası" sonucu ölümünü haberlerde duyup olduğum yere çakılmamdır. Benim gözyaşlarıma, acıma, isyanıma ortak olan ailem bu tecrübeye karşın hiçbir zaman "sakın maden ocağında çalışma" demedi bana. Herkesin kişilik haklarına saygı duyan diğer insanlar gibi; gerek meslek seçimimde, gerekse de çalışma yaşamımda tedirginliklerini yansıtmayıp kararları bana bıraktılar. Yaşam pek öyle yapmasa da, bu bir kadın için büyük bir şanstı. Bitirme projem için işletmeye gittiğimde oradaki yetkili bir meslektaşım "bu mesleği niye seçtin senin baban ağabeyin yok mu bir tokat vurup da vazgeçiremediler mi" diye çok saçma

bir cümle kurmuştu. Ben bu cümleye duyduğum nefreti hiç unutmadım, hani hangi kelimedenden başlasam saatlerce konuşurum, zaten malumunuz ben çok konuşurum... Sonra diyorlar ki "bu toplumsal cinsiyet meselesine kafayı taktın" yani bu okumuş yazmış adamların kafa yapısını görüp de kafayı takmasam anormalim diye düşünüyorum...

Öğrenciliğimizde iş kazalarını sorgulamaya başladık çoğumuz. Neden? Nasıl? Biz ne yapabiliriz? Hedefimi yeraltında mühendislik yapmak ve insanların ölmediği, sakat kalmadığı işyerleri için uğraşmak üzerine kurmuşum. Olmadı, olamadı. Kamuda kadrosuzluk zaten büyük bir engelken biz katmerli engele takılıyorduk, yekten söylenmeye de "kadın" olmak da çoğu zaman işe girememeye deni olarak döndü bize. Özel sektöre yaptığım ilk müracaatta ise "seni dağ başına kurtların arasına yollayamam" cevabına gülmekle, kızmak arasında kalmıştım. Kurtlar dediği de kendi hemcinsleriydi. Hangisine kızayım bilemedim. Yıllar yılları kovalarken ben de daha dik durmayı ve yalnız yürümeyi, kadın dayanışmasını öğrendim.

Madencilik sektöründe; fiziksel nedenler de eklenince artık fiilen çalışmasam da sektörü, yasal düzenlemeleri, emekçilerin hak mücadelesini hep yakından izledim. Kendime, iş cinayetlerini takip etmeyi, yaşananlara dikkat çekmeyi ve kadın mücadelesini sürdürmeyi görev edindim. Ben yaşadıkça aklım ve bedenim yettiğince tüm yol arkadaşlarımla beraber bu yolda yürüyeceğim.

Madem şu ya da bu nedenlerle çok severek okuduğum, gönülden aidiyet duyduğum mesleğime hayal ettiğim gibi dahil olamadım, yeterli emeği veremedim o zaman meslek örgütümde aktif olmak, tüm maden emekçilerinin sesine ses katmak, mesleğe adım atacak meslektaşlarımla yoluna bir küçücük ışık yakmak da kendimce maden mühendisi olmak oldu.

Biz dayanışmaya, paylaşmaya, çalışmaya, üretmeye çok gönül vermiş bir kuşağız, hepimiz aynıyız demiyorum elbet ama lise ve üniversite yıllarım, bana hep bu kavramları büyüterek ilmek ilmek işledi. İşte o yüzden biz insan biriktirdik, en büyük servetimiz bu oldu, aradan 40 yıl da geçse öğrencilik yıllarımızdaki yüreğimizle birbirimizi buluyoruz, derdimizi döküyor, sevincimizi paylaşıyoruz. Ne mutlu ki oda çalışmalarında tanıdığım yol arkadaşlarımla da zaman zaman bu duyguyu yakalıyorum. Hele Genç Madenci ve Madenci Kadınların çalışmalarındaki birliktelikler o kadar değerli ki. Geleneksel huysuzluklarımı bile sevgiyle karşılayan bana yeni anılar armağan eden pırl pırl gençlere ve kadınlara müteşekkirim. İyi ki MADEN MÜHENDİSİ oldum, iyi ki yollarımız kesişti.

Recep Bakkaloğlu **Oda Sicil No:3511**

ÖZGEÇMİŞ

1954 tarihinde Eskişehir'de doğdum, ilk-orta-lise eğitimlerimi Eskişehir'de yaptıktan sonra 81/82 döneminde Anadolu Üniversitesi Maden Fakültesinden mezun oldum.

Sırasıyla Barış A.Ş., Soyak A.Ş., Köseoğlu Madencilik, Özdoğu İnşaat firmalarında Maden Mühendisi ve Şantiye Şefi olarak çalıştım. Halen Çiftay A.Ş'de 21. yılımı çalışmakta olup, Maden Grup Başkanı olarak görevimi sürdürmekteyim.

Evliliyim, bir kızım ve Barış adında dünyalar tatlısı bir torunum var. Hobilerim; Gitar çalmak ve kaliteli filmler seyretmek.

Hayrullah Çakmak **Oda Sicil No: 3512**

ÖZGEÇMİŞ

15.05.1961 yılında Zonguldak-Çaycuma ilçesinde doğdum. 1977 yılında Kilimli Lisesi'nden mezun olduktan sonra, 1978 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünü kazandım. 1982 yılında mezun olduktan sonra sırasıyla; Bolu- TKİ OAL Müessesesi Mengen Bölgesi Vardiya-Ocak Mühendisi (1983-1986), Bolu Linyitleri Müessesesi Mengen Bölgesi Maden Mühendisi (1987), TTK Karadon TİM Ocak Mühendisi (1987-1992), TTK Karadon TİM Kilimli İşletme İş güvenliği Başmühendisi (1992-1993), TTK Karadon TİM Kilimli İşletme Müdürü (1993-1995), TTK Karadon TİM Kilimli İşletme Müdürü

Yardımcısı (1995-1996), TTK Karadon TİM Kilimli İşletme Müdürü (1996-1997), TTK Karadon TİM Müessesesi Müdür Yardımcısı (1997-1998), TTK Karadon TİM Müessesesi Müdürü (1998-2004), TTK Teftiş Kurulu Müfettiş (2004-2011), TTK Teftiş Kurulu Başmüfettiş (2011-2019) ve 2019 yılından beri TTK Teftiş Kurulu Başkanı olarak çalışmaktayım.

ANI

Karadon Müessesesi Su Baskını (21 Mayıs 1998)

TTK Karadon TİM Müessesesi Müdür Yardımcısı (üretim) görevim sırasında 21 Mayıs 1998 günü saat 14.30 sularında, Karadon Taşkömürü İşletme Müessesesi, Gelik İşletme Müdüründen, İşletme sahasından geçen ve güney dağ yamaçlarından gelen suları taşıyan derenin bağlı olduğu 500 m'lik kapalı menfezin, aşırı yağışlar ile tamamen tıkanması sonucu sel oluştuğu ve suyun -360 kotundan Karadonla irtibatlı, Ø 6,5m çaplı montaj aşamasında olan Gelik 75 Yıl Cumhuriyet kuyusunun, +126 kuyu bileziğinden içine aktığı haberini aldık ve anında müessesesi yetkilileri ile beraber olay mahalline gittik.

Olayın boyutunu gördüğümüzde, çalışmaların devam ettiği sürece tüm birim yetkililerinin iş yerlerinden ayrılmamalarını talimatlayarak Kilimli İşletme Müdürlüğü odasında kriz masası oluşturduk.

Karo sahasında bulunan taş tozu çuvallarını kuyu bileziği etrafına dizerek yapmaya çalıştığımız setlerin, şiddetli yağmur karşısında yetersiz kaldığını ve kalacağını tespit etmemiz sonucu, Kilimli İşletme Müdürlüğü kriz masasındaki teknik heyet ile yapılan istişareleler;

75 Yıl Cumhuriyet kuyusundan kaçan suyun -360 kotunda akış istikameti olan kuzey batıda 2350 m mesafedeki Karadon 1 no.lu kuyu dibindeki su havuzlarına gelmesi, -460 kotuna su kaçırılmaması için bu güzergâhta olan desandre başlarına taş tozu ve kil setti yapılması hususunu karara bağlayarak süratle uygulamaya geçtik.

Tüm çabalarımıza rağmen ocaktan aldığımız haberler çok olumsuzdu, kuyu dipleri ve ana yollar yaklaşık 60, 100 cm seviyesinde suyla dolmuş ve -360 kotunda nakliyatı zorlayacak pozisyona gelmiş ve kuyudan su girişi süratlenmişti.

Gelik karo sahası ve 75 Yıl Cumhuriyet kuyusu etrafında ve -360 kotu baraj çalışmasının yapıldığı 17.30 sıralarında kriz masasından aldığım telefonda, yaklaşık 500 m³/dk temiz hava girişinin olduğu 1 no.lu kuyuda, -360 kotu temiz hava ve ana nakliyat galerisinden havanın

ters döndüğü bilgisini almamız üzerine ocak içindeki tüm çalışmaları durdurarak, işçilerin tahliye edilmesini sağladık ve Kilimli İşletme Müdürlüğü odasındaki kriz masasına gelip oradaki çalışmalara dâhil olduk.

Suyun artışını göz önüne alarak ocak sularının toplandığı -360 kuyu dibi ana ihraç tulumlarının olduğu su havuzunun taşmasını önlemek için, 'tulumba motorlarının seviyeleri de göz önüne alarak' etrafına set yapmak gerektiği fikri ile iş güvenliği ekipleri kontrolünde çalışmayı başlattık.

Aynı zamanda su havuzlarının da taşması ve suyun Çatalağzı kuyuya doğru hareket edeceği riski ile son çare olarak 210 m kuzey batıdaki -360/-460 atak desandre vasıtası ile -460 kotuna yönlendirme çalışmaları için kazı ve set kararı aldık.

-360 tulumba dairesinin taş tozu ve kil setti çalışmalarını bitirdik fakat atak desandredeki baypas işlemimizi tamamlayamadan saat 03.00-04.00 civarında sel kuyu dibindeki barajları aşarak, Çatalağzı kuyu dibine ulaştı ve kuyu dibindeki elektronik sistemleri, hazleton marka 4 adet tulumba (568 m³ /h, 3300 V, 1000 kw Elek. Mot.) ve kuyuyu çalışamaz hale getirdi. Korkulan oldu. TTK Kurumunun % 40 üretimini karşılayan adeta lokomotif vazifesindeki Karadon Müessesesinde hayat durdu.

Bu arada Çatalağzı kuyu başında sonradan kurtarıcımız olan beşinci yedek 1 adet tulumba motoru kalmıştı.

Karadon 1 no.lu kuyu -360/-160 insetlerindeki Halberg marka 360 m³/h, 450 kw, hm=220 m pompalarla, Gelik kat tulumları tam kapasiteyle çalıştırılıp, ayriyeten Gelik İşletme kuzeyindeki kalker sahasından -360 kotuna inen aşırı miktardaki suların Gelik İşletme yönetici ve çalışanları tarafından cansiperane bir çalışma ile iki gün gibi kısa bir sürede yeni kurulan tulumba ve tesis edilen boru hattı vasıtası ile üst kotlara atılması ile Karadon tulumlarının da suya boğularak iptal olması önlenildi.

22 mayıs 1998 günü Genel Müdürlük yetkililerinin de sürece dahil olması ile saat 21.30 civarında kriz masasında alınan çok önemli bir karar ile -460/-540 kotunda fazla zarar oluşmaması için, Çatalağzı kuyu dibine ulaşabilmesi riski nedeniyle ana yoldaki suyun ilave boru ve ilave tulumlarla -360 Karadon 1 no.lu kuyu dibine yönlendirilmesi çalışması başlatıldı.

Saat 10.30'da kriz masasından Kilimli İşletme Müdürü ile yaptığımız yeraltı iş kontrollerinde, 1 m su içinde yapılan çalışmanın, malzeme akışının korku ve belirsiz-

likten dolayı istenen düzeyde olmadığını, tespit ederek 24.00'te kriz masasının tekrar toplanmasını sağladık. Ardından ocağa indiğimizde çalışmaların tam bir resitale dönüştüğünü, tüm birimlerin şaşkınlıklarını atarak işçi, nezaretçi, mühendis ve yöneticilerin cansiperane çalıştığını görünce rahatladık.

Malzeme ve teçhizat nakil sıkıntılarına rağmen 2 gün gibi kısa bir sürede Çatalağzı kuyu tarafından Karadon 1 no.lu kuyu dibine döşeli bulunan yaklaşık 1,5 km Ø 350 boru hattına ilaveten, 6 m olan her bir boru yerüstünden olağanüstü bir çalışmayla indirilip nakledilerek, yeni Ø 200 boru hattı döşendi. 4 adet santrifüj pompa ve müstemilatı hazırlanarak ve ocağa indirilip, yerine montajları yapılmak suretiyle suların daha çok 1 no.lu kuyu dibi -360 kotuna yönlendirilmesi sağlandı.

Aradan 3-4 gün geçmesine rağmen su seviyesi çok fazla düşürülemedi. Suların bertaraf edilmesinin ancak Çatalağzı kuyu dibi Hazleton tulumbasının ve Çatalağzı kuyunun manuel çalıştırılması ile mümkün olabileceği düşüncesi ile -360 Karadon tarafından yaklaşık 1 km şambrel botla gitmeye karar verildi.

Kuyunun bağlı olduğu bilinen mağaraların önündeki barajlardaki su basıncının yüksek olması ve diğer risklere rağmen Kuyular Başmühendisi Hüseyin Kumru ve kuyu bakım işçisi Şenol Önder, Çatalağzı kuyu dibine şambrel botla gidip, kuyu dibindeki durumu raporlamaları sonucu yaklaşık 1 hafta içerisinde kuyunun manuel çalışması tesis edildi, kuyu başındaki yedek 1000 kw elektrik motorunun, tonluk triko üzerine, dışarıda sudan etkilenmeyecek şekilde saçla kaplayıp izole ederek, kuyudan indirilip, suyun içerisinden ıslanmadan geçirilerek, su seviyesinin üstünde kalan pompaya montajının yapılması sağlandı.

Artık Çatalağzı kuyu, dip tarafı da dolu olmasına rağmen manuel modda çalışır duruma geldi. Kuyu dibi Hazleton marka pompanın çalıştırılma anında, kuyu başında bulunan tüm Genel Müdürlük ve Müessese yetkililerinin sevinç çığlıkları, uzaktan gelen silah sesleri ile adeta bayram kutlaması yaşandı.

Yaklaşık 22 gün geceli, gündüzlü meşakkatli çalışmalarla -360 kotu bant motorları, otomatikler, Çatalağzı kuyu dibi doldurma mahalli elektrik aksamaları çalışır duruma getirilerek (pnömatik psitonlar, mekanik aksamalar yağlanarak) temizlenerek çalışması sağlandı. Çatalağzı kuyu, kurum üretiminin % 40'nı (5000 ton/gün tüvenan) ihracını sağlayan tek kuyu idi ve müessesenin başka bir

yerden istihsalini yapması mümkün değildi.

Çatalağzı kuyu Hazleton tulumbanın çalışmasına müteakip, suya boğulan diğer 4 adet elektrik motoru da çat kuyudan çıkarılarak, MAZ'da kurutulup bakımları yapılmak suretiyle 2. ve 3. pompanın da çalışması sağlandı, -460/-540 kotu temizlenmek suretiyle kömür istihsaline yaklaşık 22 gün sonra başlanarak bu doğal afet sel felaketinden Karadon Müessesesi kurtuldu ve üretime devam edildi.

Bu çalışmalarımız esnasında, madencilik camiasında çalışan ve emekli olan duayenlerimiz, filmlere konu olmuş Çatalağzı kuyunun sürülme daha sonrada devam eden su geliri sonucu yaşanan ve yaşanabilecek olumsuz koşulları bildiğinden bizlere ümit vermişler ama diğer taraftan da geri dönüşün imkânsız olduğu hususlarındaki görüşlerini iyi niyetleri ile iletmişlerdir.

Üniversite yıllarımdaki, 'su madencinin kara belasıdır, görüldüğü yerde defedilmelidir' şeklindeki öğretisi ile Prof. Dr. Şinasi ESKİKAYA'nın ne kadar haklı olduğunu yaşayarak görmüş oldum.

Saygı ve sevgilerimle...

Ekrem Demir
Oda Sicil No: 3517

ÖZGEÇMİŞ

26.05.1958 Kastamonu doğumluyum. İlkokulu Kastamonu'da, daha sonra eğitimimi İstanbul'da tamamladım. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesini 1982 yılında bitirdim. Mart 1983'te Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Orta Anadolu Linyitleri Müessesesi Göynük Bölgesinde işe başladım. 1986 yılı Ekim ayında Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesine tayin oldum ve halen burada göreve devam etmekteyim.

A. Erhan Tercan
Oda Sicil No: 3518

ÖZGEÇMİŞ

1984 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum. 1987 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde Yüksek Lisansımı tamamladım. 1993 yılında The University of Leeds (İngiltere) Maden ve Mineral Mühendisliğinde Jeostatistik konusunda doktora yaptım. Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünde 1995 yılında Yardımcı Doçent, 1999 yılında Doçent ve 2003 yılında Profesör oldum. Halen aynı üniversitede Jeostatistik ve Maden Kaynak Kestirimi konusunda çalışmaktayım. Bu konularda yayınlanmış çok sayıda makale ve bildiri sahibiyim. Maden Mühendisleri Odası, Maden Jeologları Derneği, International Association for Mathematical Geosciences (IAMG), Australasian Institute of Mining and Metallurgy (AusIMM) ve YERMAM üyesiyim.

ANI

Yıl: 1987. Oltu (Erzurum) kömürlerinin petrografik incelemesi konusundaki Yüksek Lisans tezimi hazırlıyorum. Bunun için Oltu'ya gidip numune toplamam gerekiyordu. Bu amaçla Oltu'daki Balkaya ve Sütkans ocaklarına gittim. O zamanlar Balkaya ve Sütkans kömür ocakları TKİ Doğu Linyitleri İşletmelerine bağlı ocaklardı ve Mehmet Torun (Önceki Oda Başkanı), Balkaya'da ocak mühendisi olarak çalışıyordu. Mehmet Beyin'de yardımıyla Balkaya'daki uzun ayaklardan kanal örneklemesi ile 7-8 çuval kömür numunesi topladım. Bu iş tam 1 hafta sürdü. Daha sonra Erzurum'dan Ankara'ya gitmek üzere otobüse bindim. Muavin otobüsün bagajına çuvaları güzelce yerleştirdi. Hareket ettik. Sivas'a gelmeden önce bir dönemece girdik. Otobüsün camından baktığımda bir takım çuvaların uçurumdan aşağı yuvarlandığını gördüm. Önce hiç bir şey aklıma gelmedi. Daha sonra bende jeton düştü ve otobüsü durdurdum. Dönemece girerken bagaj kapağı açılmış ve benim bütün çuvalar aşağı yuvarlanmış. Uçurumdan aşağı inip çu-

valları toplamının imkanı yok. Durumu şöföre anlattım. Şoför yapacakları bir şey olmadığını, Sivas'a gelince beni tekrar Erzurum'a ücret almadan geri gönderebileceklerini söyledi. Mecburen bende kabul ettim. Balkaya'ya geri geldiğimde Mehmet Başkan'a durumu anlattım, inandı 'Sen bu kömürleri satıyormusun' diye çıktı. Sonra yine onun yardımıyla ayaklardan 1 haftada kömürleri yeniden topladım. Bu sefer trenle salimen Ankara'ya götürdüm.

Mehmet Lütfi Sakarya
Oda Sicil No: 3519

ÖZGEÇMİŞ

01.03.1961 tarihinde Iğın'da doğdum. Geyve/ Sakarya'da ilkokul ve ortaokulu öğrenimimi bitirdim. Adapazarı Lisesi'nden 1977'de öğrenimimi tamamladım. Eskişehir Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi'nden 1982 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Askerlik hizmeti bitiminde Bilfer Madencilik A.Ş. Sivas işletmesinde görev aldım. 1987 yılında yapılan sınavı kazanarak o zamanki adıyla Maden Dairesi Başkanlığında göreve başladım. 1998 yılına kadar anılan kurumda (Bilahare Maden İşleri Genel Müdürlüğü olmuştur) mühendis, şef ve şube müdürü olarak görev yaptım. Aynı tarihte memuriyetten çekilmek suretiyle Ercan Şirketler Gurubu bünyesinde Maden Hakları Sorumlusu olarak göreve başladım. 2000 yılında ADG Madencilik şirketini kurdum. Ercan Şirketler Grubu dahil birçok firmaya profesyonel danışmanlık yaptım. Bilahare ÇED çalışmalarını yoğunluklu işler için BENSU Madencilik Şirketini kurdum. Halen bu firmalar bünyesinde YTK ve danışmanlık hizmeti vermekteyim. Evli ve 2 kız çocuk babasıyım. Yoğun çalışma temposu içinde iyi bir gezgin olmaya çalıştım, briç oynamayı severim.

ANI

1999 senesinde Maden Yüksek Mühendisi Talat Karadoğan uhdesindeki Aydın ilindeki bir arama ruhsat sahasında Ercan Şirketleri gurubu bünyesinde sondaj yapılması kararı aldık ve uygulamaya geçtik.

Ancak arazinin jeoloji yapısı nedeniyle daha derin son-

daj yapabilecek bir imkan arayışına girdik. Bu vesile ile MTA'ya o zaman içinde bu sondajı yapmalarını arz ve talep ettik.

Fakat acelemiz olmasına rağmen, talebimiz bütçeye alınmadı ve gecikti. Bu işlemi firma, özel teşebbüs ile gerçekleştirdi. 400 m ve daha derin sondajlar yapıldı. Şu an orada o tarihten beri büyük bir kömür işletmesi var ve kömür üretimi sürüyor.

Ne yazık ki MTA buluculuk hakkı edinemedi. Bu olay o zaman ve halen beni üzmüştür ve üzmektedir.

Saygılarımla...

Mehmet Akif Öcük
Oda Sicil No: 3520

ÖZGEÇMİŞ

1960 Gaziantep doğumlu, evli 2 çocuk babasıyım (kızım Matematik Öğretmeni, oğlum Elektrik Elektronik Mühendisi). 1982 yılı Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümü mezunuyum.

1986 yılında Şanlıurfa Çimento Fabrikasında Üretim Mühendisi olarak başlayan Çalışma hayatım sırası ile Gaziantep Çimento Üretim Müdürü, Ergani Çimento Fabrika Müdürü, Soykan Kömür İşletmeleri(Adıyaman) İşletme Müdürü ve son olarak 2007 yılında başladığım ve 15 yıllık süreçte devam eden KÇS Kipaş Çimento (Kahramanmaraş) Hammadde Müdürü olarak çalışmaktayım.

Halis Önay
Oda Sicil No: 3526

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılının Eylül ayında Iğdır'a bağlı Aralık İlçesinin Aşağı topraklı köyünde doğmuşum. İlkokulu Aralık ilçesine bağlı Saraçlı Köyü İlkokulunda okudum. Ortaokulu, Aralık ilçe merkez ortaokulunda okudum, lise eğitimimi Iğdır Lisesinde tamamladım. Üniversite eğitimi için bir yıl İstanbul Dörtler dershanesine devam ettim ve Yıldız İDMMA'nın, Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Maden Mühendisliği bölümünü kazandım.1982 yılında YÖK kararı ile Hacettepe Üniversitesine bağlanan, Zonguldak Mühendislik Fakültesinden, Maden Mühendisi diplomasını aldım.1983 yılını madencilikle ilgili işlerde çalışmak için, iş aramakla geçirdim.

1984 yılı nisanında yedek subay olarak askere gittim. 1985 yılı temmuz sonunda askerlik görevimi Asteğmen olarak tamamlayarak terhis oldum.1985 yılı sonlarında İstanbul'da çalışan, Erzurum Karayazılı bir bayan ile evlendim, bu evlilikten Helin (D:1986) kız ve Heval (D:1997) oğlan çocuklarım dünyaya geldi. Çocuklar İstanbul'da tahsil hayatlarına devam ediyorlar. 1986 yılında İstanbul'da yaklaşık 9 ay alüminyum döküm sanayinde çalıştım. Akademiden okul arkadaşlarımla haber vermesiyle 1987 yılı ağustos ayında Zonguldak'ta bulunan Türkiye Taşkömürü Kurumuna bağlı Armutçuk Müessesesinde Maden Mühendisi olarak sözleşmeli statüde iş hayatına başladım.

TTK Armutçuk Müessesinde, sırasıyla Vardiya mühendisliği, pano (Ocak) mühendisliği, nakliyat mühendisliği, emniyet (iş güvenliği) mühendisliği, hazırlık işleri mühendisliği görevlerinde bulundum, 2011 yılında görevde yükselme sınavını kazanarak TTK Armutçuk İşletme Üretim Başmühendisi oldum. 2013 yılında görev değişikliği ile İş Güvenliği Başmühendisliğinde görevlendirildim. Halen İş Sağlığı, İş Güvenliği Başmühendisliği görevini yürütmekteyim. Tüm meslek hayatım boyunca Yeraltı Kömür Madencilğini severek yaptım. Zonguldak Kömür Havzasının Armutçuk (Kandilli) bölgesi, kalın kömür damarlarına sahip olup, damar yapısının oluşumu, denize paralel olacak şekilde doğu-batı doğrultu

uzanımlı ve ara fay kırıklı tabakalı olup, bloklar arası mesafe yaklaşık 120m-180 m fay atımlıdır. Kuzey-güney yönünde faylarla kesilen kömür blokları kimi yerde aşağıya inen, kimi yerlerde yukarıya atılan kömür bloklarının horst –graben oluşum şeklinde meydana geldiği Armutçuk İşletme 1/1000 plan ölçeğinde görülmektedir. Kömür blokları kuzey-güney eksenini yönünde devrik senklinal yaparak oluşmuştur. Armutçuk Büyük Damar adıyla bilinen bu kömür damarının ortalama kalınlığı 8m-12 m'dir. Maden işletmeciliği açısından 1.derece yangına müsait yapıda bir kömür damarı olduğundan, havalandırma amacıyla yeraltına aspiratörle emilen hava kömür ile temasa geçince gerek pano kömür pasajlarında ve gerekse pano ayak arkalarında kalan kömürleri oksitleyerek, kendiliğinden kızışmaları meydana getirmektedir. Bu kendiliğinden yangınlar veya oksidasyonlardan dolayı 1989 yılından 1996 yılına kadar bölgede meydana gelen yangınlardan dolayı üretime kapatılan 16 adet kömür panosunun üretime kapatılma işleminde bizzat görev aldım. Bu panoların bekleme baraj yerlerinde, bekleme barajları içine perde baraj yapma işleminde mühendis olarak görev aldım.

ANI

1994, 1996 yıllarında -400/-500 arası üretime çalışan 202, 204 panolardan birisinde vardiya mühendisi olarak çalışıyordum. Bölge, müesseseden işletmeye düşürülmüştü, vardiyada benim görevli olduğum panoya 12 sarma tertip edilmişti. Sarmaların 2/3 oranında tabanlara 1.6m burğu ile delik delinerek lağım ateşlemesi ile kazı işlemleri yapıyordu. 2 nezaretçi, 5 yol verici, 12 kazmacı usta, 12 işçi, 1 tamirci usta, 1 tamirci işçi, 1araba doldurucu olmak üzere toplam 34 kişiden oluşan ekip panoda çalışırken, nefeslikte metan ölçümü yaparak panonun ayak kömür üretim çalışması yapılan sarmaları tek tek kontrol ederek aşağıya doğru iniyordum. Özellikle Ayağın havelerinin ilerleme ve tahkimat kontrolünü yapıyordum, hemen hemen herkes muntazam bir şekilde çalışıyordu. Ben de ayağın durumu sarmaların have genişliği ve yüksekliği iyi olduğundan ünite boyundaki kaya kömürleri çift zincirliye atarak ilerliyordum, yol vericilerden biri ellerinde kürekle çift zincirliye kömür atıyordu. Bana Halis Bey "Yarın kömür mü alacaksın?" diye safça neden kaya kömürleri çift zincirliye atıyorsun diye sordu. Ben de kendisine "Nasıl kömür alabilirim 4 bant ve 2 silodan yeraltından geçen kömür, kuyudan yerüstü silosuna ve oradan lavvara yıkamaya kadar bu kömürü ayırmak mümkün mü?" diye kendisine soru ile cevap verdim. Aşağıya doğru inerken "Kömür ayak altında ezilmesin." dedim. "Mühendis, nezaretçi, işçi hepimiz

bir avuç kömür daha çok yeraltından yer üstüne çıkması için emek vermiyor muyuz?" dedim. Yol verici işçi garip bir şekilde mahcup oldu. O dönem insanlarımızın sağlığını, temizliğini, çalışkanlığını unutamıyorum.

Murtaza Ateş
Oda Sicil No: 3536

ANI

Son sınıfta idim. Saç sakal birbirine karışmış, hırpani bir kılıkla asma katın altındaki bankta otururken, yaklaşık 60-65 yaşlarında biraz kilolu, bakımlı, güzel giyimli, esanslar sürülmüş bir hanım geldi ve yanımdaki boş yere oturdu. Yorgunluktan nefes nefese idi. "Akaretleri yaya mı çıktınız?" dedim. "Hayır, Ortaköy'den taksile geldim." dedi, "Burada oğlum okuyor." İsmi de söyledi, tanıdığım bir arkadaşım idi. Oğlumla bir yere gideceğiz dedi ve sordu: "Sizin de mi çocuğunuz burada okuyor?" Hayır, ben bu okulda öğrenciyim deyince "Ah beyefendi okumanın yaşı yoktur" dedi. Ben de gülererek ayrıldım.

Murat Aydın
Oda Sicil No: 3539

ÖZGEÇMİŞ

Murat AYDIN, 18.03.1956 Kozlu/Zonguldak doğdu. 1982 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldu.

Mayıs 1986 – 2019 yılları arasında Türkiye Taşkömürü Kurumunda Ocak Mühendisi, İş Güvenliği Mühendisi, ETÜD TESİS Şube Müdürlüğü, İş Sağlığı ve Güvenliği Şube Müdürlüğü ve A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı görevlerinde bulundu.

15.02.2019 tarihinde emekli oldu

Kamil Yaraş
Oda Sicil No: 3552

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Tavşanlı/Kütahya'da doğdum. İlkokulu Dümrek Ulu köyü, orta-lise eğitimimi Savaştepe Öğretmen okulu ve 05.12.1982 yılında H.Ü. Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliğini bitirdim. 03.10.1982 Kavak Krom madeninde ocak mühendisi olarak işe başladım. 1984 Kasım sonu askerliğimi bitirdim.

Şubat 1985 yılında Açık Ocak Kömür madenciliği maceram başladı. Arada 1992 yılında Egemetal Sivrihisar yeraltı krom ocağının başmühendisi olarak çalıştım. TKİ kurumu müteahhit firmalarının şantiye şefi olarak uzun yıllar çalıştım. Aralık 2008 yılında SGK'dan emekli oldum. Temmuz 2015 – Ağustos 2017 Açık Ocaklar başmühendisi ve Temmuz 2017-Aralık 2018 Daimi Nezaretçi olarak Özkoyuncu Madencilik A.Ş. Demir ocaklarında Yahyalı/Kayseri çalıştım. 2017-2018 döneminde Koza Altın A.Ş. Mastra madeni Gümüşhane'de Atık Depolama Tesisi ve Açık Ocak cevher ve pasa üretim projelerinde proje müdürü olarak görev yaptım. Halen Ciner Grup Konya Ilgın Elektrik A.Ş. firmasında Maden Mühendisi olarak çalışıyorum.

ANI

Egemetal Sivrihisar ocağında +170 metre desandre ile 28 m derinliğindeki dik kuyuya iniyoruz. Oradan galeri ile önümüzde 30 cm krom kesen sondaja ilerliyoruz. Arada çıkan cevherleri üretiyoruz. Rahmetli olan Genel Müdürüm Mehmet Ali bey ile bizim sağımızda kalan eski imalat ile ilgili görüşmelerimizde "bu imalatta su olabilir ama miktarı ve yeri tam belli değil" ve ne tür tedbirler alabiliriz diye konuşmalarımız oldu.

Ocakta çavuşlar, dinamitçi ve tüm çalışanları topladım. Bizim sağımızda eski imalat var. Burada su olabilir ama miktarını ve bize yakınlığını bilmiyoruz. Ocağı su basma tehlikesi ve boğulma riski olabilir. Dinamit lokumları aynaya yerleştirilirken yalnız çavuş ve dinamitçi kalacak. Diğer çalışanlar ocak dışına çıkacak. Fital boyları kuyudan çıkıp 30-50 metre uzaklaşınca ilk patlama sesini duyacağımız kadar olacak. Şayet su sesi duyarsanız arkaya

bakmadan hızlı adımlarla desandre dışına çıkacaksınız" dedim. Bunları Teknik Nezaret defterine yazıp; çalışanların imzasını aldım.

Bölge Müdürlüğümüzün olduğu Beyaz Altın Köyü/Es-kişehir'de kalıyorum. 2-3 gün sonra ocaktan beni arayan telefon geldi. Korktum da. Ali çavuş (rahmetli oldu) "şefim su patladı. Kuyu ağzına kadar su doldu" dedi. İşçiler nasıl, bir sorun var mı dedim. "Hayır, şefim senin dediğin gibi yaptık. Bir kazamız yok ama kuyu su dolu" dedi. Ben gelene kadar bir şey yapmayın. Dalgıç pompa getirir suyu atarız dedim. Suyu attıktan sonra galeri sürme işimiz devam etti. 28.10.2014 Ermenek-Konya iş kazası haberini duyunca (çok üzüldüm) o yıllarda ne kadar önemli proaktif tedbirler aldığımız anımsadım.

Ömer Fikri Topçuoğlu
Oda Sicil No:3554

ÖZGEÇMİŞ

01.03.1954'te Konya'nın Taşkent ilçesinde doğdum. İlk ve ortaokulu Kayseri'de, liseyi Ankara Kurtuluş Lisesi'nde okudum. 1974 yılında girdiği İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünü 1982 yılında bitirdim. Askerlik sonrası 1986'da Türkiye Taşkömürü Kurumu Amasra Müessesesinde işe başladım. 2006 yılının Temmuz ayında Armutçuk Müessesesinden emekli oldum. 7 sene Kayseri'de teknik ve daimi nezaretçilik yaptım. Şu anda Ankara'da yaşamakta olup, aktif olarak şiirle uğraşmaktayım. İki şiir kitabı yazdım.

ANI

Amasra Müessesesinde işe başladıktan bir ay sonra Azdavay'daki Başmühendislikte başmühendis olarak görevlendirildim. Burada, müessese müdür muavini Niyazi Döngel ve dönemin işletme müdürü Zafer Erdönmez ile 120 metre uzunluğundaki dik nefeslikten inerken bir cepte durduk. O zamanlar yirmi yıllık meslek hayatı olan Niyazi Bey, Zafer Bey'e dönerek: "Ya Zafer! Nasıl bir meslek seçmişiz biz?", dedi. O zamanlar henüz bir aydır mesleğin içindeyken bu söylenince, Niyazi Bey'e, "Niyazi Bey, benim yanımda böyle şeyler konuşup gözümü korkutuyorsunuz.", dedim.

Bir gün, Azdavay'daki ocağa geldiğimde, ocak şefi, "Öner Bey, ocakta hava girişi çok zayıf," dedi. Tulumlarımızı giydik, ocak gezisi yapıyoruz. Bu arada mostra ile irtibatlı olarak bir galeri sürmüştük. Çok az bir su geliri vardı. Çok güzel bir suydü. Aylardan ocaktı... Bir baktık ki o su geliri gece donmuş ve B8 sürdüğümüz galerinin tüm yüzeyini kaplayıp hava irtibatını kesmişti.

MADENCİ

Güneş ne doğar ne batar.
Ayıptır bu yüzden
Saate bakılmaz yeraltında.

Gülle çiçekle anılmaz
Domuzdamcı kazmacıdır
Köylerinin adları

Bırakır tuzunu karanlıkta
Kırılır ışık demetleri,
Gün ışığından geçmişler
Ekmek olmuş dertleri.

Öner Fikri - Uydum Suyun Aklına

Abdullah Sönmez
Oda Sicil No: 3631

ÖZGEÇMİŞ

03.06.1955 Zonguldak doğumlu olup tüm öğrenim ve iş hayatımı Zonguldak'ta tamamladım. 1973 yılında TTK Sosyal Bakım Müdürlüğü'nü de iş hayatıma başladım. 1982 yılında H.Ü Zonguldak Maden Fakültesinden mezun olduktan sonra 1985 yılında Karadon Müessesesi Karadon İşletme Müdürlüğü'nde kartiye mühendisi olarak göreve başladım. Yıllar içinde sırasıyla Müessese Nakliyat Mühendisi ve Nakliyat Baş Mühendisi (vekil), Gelik İşletme Müdürü ve Müessese Müdür Yardımcısı (Etüt)olarak 2010 yılına kadar aktif görevime devam

ettim. TTK'da 10 Ekim 1973 de başladığım iş hayatımı 15.Nisan.2013 de başuzman olarak sonlandırdım.

Ahmet Celal Köse
Oda Sicil No:3752

ÖZGEÇMİŞ

1956 yılında Konya'nın Çumra ilçesinde doğdum.

İlk-orta-lise tahsilimi Çumra'da tamamladım. Üniversite sınavında Hacettepe Üniversitesi İstatistik bölümünü kazandım. Ancak kasti olarak (siyasi) Matematik dersinden sınıfta bırakıldım. Çumra tarihinde bir ilk olarak Danıştay'a açtığım davada, sınav kâğıdımın incelenmesi sonucu geçer not aldım. Hacettepe Üniversitesine yaptığım başvurum kayıtlar kapandığı için kabul edilmedi. 1975 yılında sene ortalarında ön kayıtla öğrenci alan Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği bölümüne kayıt yaptırdım.

Maden Mühendisliği diplomamı aldıktan sonra işe girebilmek için mesleğimle ilgili-ilgisiz bir çok kuruma başvuru yaptım. Ancak hiçbirinden olumlu bir cevap alamadım. Bu arada boş gezecek değildim. İlçemizin otobüs firmasında şehirlerarası otobüs şoförlüğüne başladım. Bu süreç on yıl sürdü. 1992 yılında Etibank'ta çalışmaya başladım. 2021 yılında emekliliğe ayrıldım.

ANI

29 yıllık çalışma süresinde beni etkileyen en çok etkileyen anım ise şöyle; 1996 yılında Etibank Şarkkromları Ferrokrom İşletmesi Müessesesinde çalışıyordum. Elazığ-Bingöl karayolu üzerindeki müesseseden her gün Alacakaya ilçesi yakınlarındaki Sari İşletme Müdürlüğü'ne (35 km) güvenlik konvoyu eşliğinde her gün sabah 07.00'de servislerle gidiyor, öğleden sonra da saat 16.00'da yine aynı şekilde dönüyorduk. 1996 Eylül ayı bir akşamüzeri iş dönüşünde teröristlerce çapraz ateş altına alındık. Altı yerden 4 çeşit silahla (kanvas, bixi, kaleşnikof) çapraz ateşe aldılar. Benim olduğum araç Land Rover idi. Şoför ve başmühendis arkadaş yaralandı. Araçta çam kalmadı, ön lastikler patladı. Fren rekoru ve birçok yerden araçta delindi. Bir virajı alarak görüş alanı dışına çıktık. Bizden sonra arkamızdan gelen ve 25 arkadaşımız taşıyan aracı ateş altına aldılar. Arkadaşlarımız midibüsün altına girerek kurtuldular.

Tüm bu olaylar olurken 20 dakika mesafedeki karakoldan yardım için feryat ediyoruz (Bu karakolu temelinden çatısına kadar Etibank yaptırmıştır. Amaç o yerin güvenliğini sağlamak). Telsizden cevap “aracımı yok gelemiyorum” geliyor. Oysa 30 dakika sonra kendi imkanlarımızla karakolun yanına gittiğimde her taraf asker ve Land Rover araç kaynıyordu. O anda beynimde şimşekler çaktı. Anladım ki Etibank'ı bitirmeye birileri karar vermişler. Nitekim 19 gün sonra teröristler kalabalık şekilde konsantratör tesisimizi bastılar. 4 güvenlik görevlisini ve yüklenici firmanın oğlunu şehit ettiler.

Baskın olayından sonra tüm personel başka yerlere tayin için arayışlara başladı ve dağıldı. Oradaki zengin krom yatakları müteahhit adı verilen, altında frensiz bisikleti dahi olmayan bölge insanlarına kaldı. Birde sahalarımızdan krom çalıp satan krom hırsızlarına kaldı. Bende Ankara'daki masama döndüm ve üzülmeye bu kurumun tükenmesine şahit oldum. 1999 yılından sonra bor dışındaki madenleri (iştilik alanımız dışında gerekçesiyle) satış ve terki cihetine gidildi. Akabinde bor tuzu sahaları ciddi bir etüt yapılmadan taksir (küçültme) edildi. Özelleştirmeler ayrı bir fecaat. 1999 yılında toplam 405 olan saha adedi 2021 yılında 17'ye düşmüştür.

En büyük üzüntüm bu yıkımla ilgili işlemleri istemeyerek te olsa ben yaptım. Tüm terki, devir, taksir işlemleri benim kalemimden geçti. Bu durum ömür boyu unutamayacağım üzüntüdür.

Erkan Köksal
Oda Sicil No: 3789

ÖZGEÇMİŞ

1982 yılında İTÜ Maden Fakültesi mezunu. 1987 yılında ABD'de Columbia Üniversitesinde Cevher Hazırlama dalında yüksek lisans yaptım.

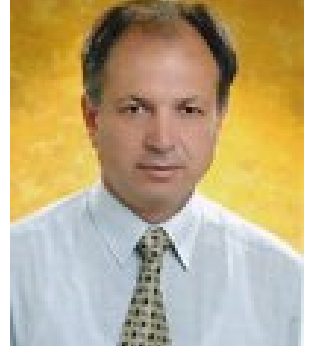
3 yıl Avustralya'da altın madenlerinde çalıştıktan sonra başta Bergama'daki Ovacık Altın Madeni olmak üzere Türkiye'deki birçok altın madenin projelendirilmesi, inşaatı, devreye alınması ve işletilmesinde görev aldım. Altın madenciliği dışında krom, nikel, florit, antimon projelerinde çalıştım. Sektörde 35 yıldır görev almış olup mesleğimi aktif olarak sürdürmekteyim.

ANI

Avustralya'da çalışırken yeni mezun olarak hemen sorumluluk vermemişler, bir yıl tüm bölümlerde işçilerle çalıştırmışlardı. Bunun sahadaki her türlü işi öğrenmek için çok faydası olmuş ve aynı yöntemi burada işe aldığımız yeni mühendislere de uygulamış buna ayak uydurabilenler meslekte çok iyi yerlere geldiler.

Bergama'da çalışırken çevreciler tarafından mahkemeye verilmişim. Suçlama madende siyanür kullanmaktı. İTÜ ve Amerika'da üniversitede derslerden öğrendiğimiz siyanür liçi yöntemi hakim karşısına çıkmama neden olmuştu. Uzun süren davadan sonra beraat etmişim.

Sabahatdin Sakatoğlu
Oda Sicil No: 3839

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Kadirli / Adana'da doğdum. İlkokulu köyümde, ortaokulu Kadirli Cevdet Paşa ortaokulunun ilk mezunu, liseyi Adana Erkek lisesinin son mezunu (bizden sonra okula kız öğrenci alındı ve karma eğitim başladı) olarak bitirdim. 1977-1978 yılında girdiğim ZDMMA Maden Mühendisliği bölümünden 1982 yılında Akademilerin Son mezunları olarak Maden Mühendisliği diplomamı aldım. Askerlik görevimi yaptıktan sonra Hiç istemediğim halde, hala alımadığım özel sektörde çalışmaya başladım. Gaziantep İslahiyede yeraltı krom madenciliği ile başlayan meslek hayatım, Sivas - Divriği, Hatay - Arsuz, Kayseri - Pınarbaşı, Mersin - Erdemli ilçelerinde yeraltı - açık işletme krom madenciliği ve krom konsantre tesisleri kurulumu, üretimi ve üretilen madenlerin kalite kontrolü yapılarak ihracata hazırlanması ile ilgili faaliyetlerde bulundum.

Birinci Körfez harekâtı ile Mersin - Mut, Samsun-Havza'da yeraltı kömür madenciliği yapar iken üretimi gerçekleşen her vagon kömür “Vay krom olsaydı” diyerek kroma olan özlemimi gidermek üzere 1994 yılı eylül ayında tekrar Adana - Aladağ da Pınar Madencilik San. Ve Tic. A.Ş. de işbaşı yaptım. Yuvama dönmüştüm ve hala bitmeyen bir serüven başlamış oldu. Aladağ'da çalıştığım Pınar Madencilik San. Ve Tic. A.Ş. ve Mikro Maden A.Ş.'de meslek hayatımın pik yaptığı yılları yaşadım.

1998 yılında Maden Mühendisleri Odası Adana İl Temsilciliğini halen Şube Başkanımız olan Sayın Recai Can'dan devraldım ve 2000 yılında genel kurul kararı ile şubeleşen Maden Mühendisleri Odası Adana Şubenin kuruluşunda

yer aldım.

Şubeleşme kararından sonra Maden Mühendisleri Odası Adana Örgütülüğüne okuldan mezun olduğu gün odamıza kayıt olan ve o gün Adana İl Temsilcisi olarak atanan Sayın Sebahattin Öztaş'ın kurucu başkanlığında oluşan birinci yönetim kurulunda 2. Başkan olarak görev aldım. Sonrasında kurucu başkanımız Sebahattin Öztaş'ın bir siyasi partinin kurucu üyesi olması nedeni ile yönetim kurulu başkanlığından istifa etmesi ile devraldığım Adana Şubesi Başkanlığına 10 Aralık 2016 yılına kadar devam ettirdim. Sonrası Maden Mühendisleri Odasında nöbet değişimi idi.

2015 yılından bu yana aktif işletmeciliği bıraktıktan sonra özellikle Çin, Hindistan ve İranlı firmalara danışmanlık yaparak sektörden kopmadan emeklilik hayatımı sürdürmeye çalışıyorum.

Evliyim ve bir daha dünyaya gelsem Maden Mühendisi olurum diyecek kadar bu sektörü ve meslektaşlarımı seviyorum. Öncelikle beni eğiten hocalarıma sonra da benimle birlikte çalışarak bütün zorlukları aşmamızı sağlayan meslektaşlarımıza, bütün bu çalışma koşullarında benimle birlikte olan sevgili eşime çok teşekkür ediyorum.

ANI

Kırk yıla sığan o kadar çok anı var ki, hangisini yazsam öteki anılarıma haksızlık olacak. Hepsini de yazsam burada Almanak olacağı için belki de meslekte ilk olan anımı paylaşmak istedim.

İlk işyerim Gaziantep İslâhiye'de Süleyman Ünlü işletmesinde Maden Mühendisi olarak işbaşı yapmıştım. Kapalı işletme diyeceğimiz en fazla yirmi metre derinlikte mostra madenciliği yapılan bir işletme idi; işe başladığım üçüncü hafta Süleyman Bey Emniyette Patlayıcı Madde ruhsatı için müracaatımızın olduğunu ve son durumunun kontrolünü yapmamı istedi. İlk defa Patlayıcı Madde Ruhsatı ile ilgili bir iş takibi yapacaktım. Gaziantep Emniyetinde Patlayıcı Madde şubesini buldum ve kapıdan içeri girdiğimde bir komiser ve iki de polis memuru vardı içeride. Komisere iyi günler diyerek Süleyman Ünlü'nün dinamit ruhsatı için geldim dedim

Komiser hiddetle bana dönerek "Kardeşim buradan Süleyman Ünlü ruhsat alamaz" diyerek çık dışarı dedi.

Ne yapacağımı şaşırılmıştım. Dondum kaldım. Hiçbir şey diyemeden dışarı çıktım. Böyle bir tepki beklemediğim için ne yapacağımı, ne diyeceğimi bilemedim. Bir müddet dışarıda bekledikten sonra bütün cesaretimi toparlayıp yine gittim, komiserin yanına. Beni görünce neden geri geldin der gibi baktı yüzüme. Bense daha o konuşmadan "Komiserim ben Maden Mühendisiyim, yeni işe başladım, Sayın Ünlü ile aranızda ne geçti bilmiyorum, bilmekte istemiyorum. Eğer kanunen bir sakıncası yoksa ben bu dosya hakkında

bilgi almaya ve varsa eksiklerini tamamlamaya geldim" dedim.

Bu arada sol arkamda duran bir polis memurunun sağ omuzuma dokunarak "gel koçum" dediğini duydum ve birlikte odaya aldı. Gitti Süleyman Ünlü dosyasını aldı geldi. Komiserin niçin bu tepkiyi verdiğini anlattı ve dosyada eksik olan "Dinamit Deposu" bekçisinin sigortalı olduğuna dair yazı, taahhütname ve beyannamelerin tanzim edilmesi gerektiğini söyledi.

Hemen SSK'ya bekçinin sigortalı olduğuna dair bir yazının verilmesi için dilekçe vererek mesai bitene kadar yazışmaları takip ettim. En sonunda müdürün imzasına kalmıştı ki mesai bitti. Akşam Gaziantep'te kalarak sabah mesai ile birlikte kuruma giderek yazımı aldım. Taahhütname ve beyannameleri de bir öncesi yapılan taahhütname ve beyannamelere bakarak doldurup noterde onaylattım ve öğleden önde dosyayı komiserime tamamlanmış olarak sundum. Komiser şaşırılmış ve bir gün önceki davranışından dolayı üzgün olduğunu belirtti. Aramızda iyi bir dostluğun başlangıcı idi bu olay. Yanında çalışan polis memuruna Emniyet Genel Müdürlüğüne gidecek üst yazıyı yazarak valilikte imzalatmasını söyledi ve biz çayımızı içip sohbet ederken Ankara'ya Emniyet Genel Müdürlüğüne gidecek dosyamız hazırды.

Akşam otobüs ile Ankara'ya gidip Emniyet Genel Müdürlüğüne dosyayı verdim. Bir gün sonra Patlayıcı Madde ruhsatımızı alıp ertesi gün ruhsatımız ile aldığımız patlayıcılar ile üretim yapıyor idik.

Üniversite eğitimim esnasında bana öz güvenimi aşlayan hocalarıma bir kez daha teşekkür ediyorum.

**Mehmet Cihangir
Darende
Oda Sicil No: 3857**

ÖZGEÇMİŞ

1960 Ankara doğumluyum. İstanbul Teknik Üniversitesinden 1982 yılında mezun oldum. Daha sonra yine İTÜ de Cevher Hazırlama Ana Bilim dalında yüksek lisans yaptım. Askerlik sonrası ETİBANK Üçköprü Maden İşletmesi Müdürlüğü Fethiye Göcek'te çalışma hayatına başladım. Aynı işletmenin değişik birimlerinde mühendis, şef mühendis ve başmühendis olarak çalıştım. 2001 yılında özelleştirme nedeniyle kurum değiştirerek Devlet Su İşleri Antalya 13. Böl-

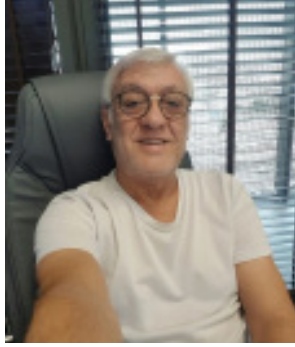

ge Müdürlüğü Sondaj Şube Müdürlüğünde görev yaptım.

2007 yılında Emekli oldum. Emeklilik sürecinde de özel sektörde değişik firmalarda çalıştım.

Madencide tatlı veya acı anı çoktur. Kendimi anı yazacak kadar yaşlı hissetmediğim için, onu 50. yıla saklıyorum. Tüm madencilere SELAMETLE...

Serhat Ege
Oda Sicil No: 3879

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Aydın'da doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Aydın'da tamamladım. Liseden 1977 yılında mezun oldum ve aynı yıl İstanbul Üniversitesi İktisat fakültesinde eğitime başladım. 8 Mart 1977 tarihinde 8 arkadaşımızı kaybettiğimiz saldırıdan sonra okulu terk ettim ve 1978 yılında Eskişehir DMMA Maden bölümüne kaydoldum. Haziran 1982 tarihinde okuldan mezun oldum ve aynı tarihte, daha sonra 38 yıl boyunca birlikte çalıştığımız Göçay İnş. A.Ş. bünyesinde şantiye şefi olarak Aydın Şahinali kömür işletmelerinde görev aldım.

Aralık 1982 - Mart 1983 tarihleri arasında 174. Dönem, Kars'ta 14. Mekanize Tugay, Destek kıtaları Ulaştırma Bölüğünde Ulaş. Astgmn. Olarak askerliğimi tamamladım.

Yukarıda bahsettiğim firma bünyesinde; Denizli-Acıpaya yolu inşaatında Arazi Mühendisi (1983-1984), GELİ ne bağlı Muğla, Yatağan, Bağyaka kömür dekapaj işi şantiye şefi (1984-1987), TCK. 2. Bölge Müd. Aliaga-Turgutlu-Torbalı Devlet Yolları işi Şantiye Şefi Yardımcısı (1987-1991), TCK 2. Bölge Müd. Aydın-Nazilli-Horsunlu Yolu işi Şantiye Şefi Yardımcısı (1992-1996)

1996 - 2018 tarihleri arası firmanın Marmara bölge sorumlusu olarak Muhtelif Devlet yolu inşaatları, Muhtelif Belediyelere ait yol yapım ve asfalt işleri, Tünel inşaatları, Gebze-Bursa-İzmir Otoyol projesi vb. projeleri gerçekleştirdik.

2018- halen devam ediyorum, özel bir firmada işveren temsilcisi olarak, Bursa Gemlik Togg Otomobil fabrika alt yapı işleri, Bursa, Karacabey TEKNOSAB OSGB alt yapı işleri, Gemlik Taş Ocağı ve Konkasör tesisi,

Alt Yüklenici olarak; Mersin-Adana-Gaziantep YHT proje-

si ve Bandırma-Bursa-Yenişehir-Osmaneli Y.H.T. projesi alt yapı işlerinde çalışmalarımız devam etmektedir.

ANI

Meslek hayatımın ilk yılları, yanılmıyorsam 1985 yılı, genç, idealist ve enerji dolu bir mühendis şantiye şefi olarak, GELİ bünyesinde Muğla, Yatağan, Bağyaka bölümünde kömür dekapajı yapmaktayız.

Bekar olduğumuz için, işyerinde kalmaktayım ve günün 24 saati işle, işçiyile, makinelerle geçmekte. Sabah vardiyaya başlarken işçilerle kahvaltı yapıyor, gecede uykumuz gelene dek, yüksek bir tepede dekapaj sahasını izliyor, çalışan makine ve kamyonların, yükleme sahasından, döküm sahasına ateş böceği misali hareketlerini izliyoruz.

Kendi makinelerimiz yanında, taşeron makine ve kamyonları da 24 saat çalışmakta, şantiyede sürekli bir hareket ve aksiyon sürmektedir. Makineler dediysek öyle bugünkü gibi 7-8 m3 kova hacimli makineler aklınıza gelmesin, 1-1,5 m3 hacimli Cat-955 türü paletli makineler ile çalışmaktayız. Aynı yıl Cat-963 makine aldık ve işe verdik, paletin biri ileri giderken, diğeri geri gidiyor, manevra süresi yarıya düşüyor ki, biz bu makineyi izlemekten mest oluyoruz. Tabii haliyle nakliye kamyonları da dingilsiz 4-5 m3 kapasitede araçlar.

Hal böyle olunca da taşeronlarımız da farklı değil. 1 adet Cat-955 yükleyicisi ve 5-6 kamyonu olan küçük şirketler. Sahada patlatma gerekmiyor, dozerin ripper atması bu makinelerin çalışması için yeterli oluyor.

Taşeronlarımızın biri de Erzurumlu Hacı Dayı dediğimiz, namaz vakitlerini geçirmeyen alını sürekli secdede Maksut amca. 1 adet Cat-955 paletli yükleyicisi, 1 adet arazöz, 5 adet kamyonu ve 1 adet 100'lük Dodge binek pikap ile işlerini yürütmekte. Gerek operatörleri ve gerekse de şoförleri aileden. Oğlu, yeğeni, kardeşi, kuzeni. Hepsisi askeri bir disiplin içinde çalışmakta, içlerinde saftirik olanları da var. Kimse Hacı Dayının sözünden çıkmıyor, onun sözü kanun. Çalışanları yemek aralarında kılamadıkları namazlarını eda ediyorlar, sürekli ahireti düşünerek yaşıyorlar.

Günlerden bir gün ofis civarında dolaşıyorum, ileri de koğuş önünde elinde bir odun parçası ile bekleyen Hacı Dayıya takıldı gözüm. Elinde sopa öylecene bekliyor. Halbuki bu saatte makine başında olması gerekirdi. Bir anormallik olduğunu anladım. Hacı Dayıyı göz hapsine aldım. Mübalağasız bir 15 dakika geçti, Hacıda hareket yok, öylecene bekliyor, bekliyor, bekliyor. Sonra birden koğuşa daldı ve işte o an bir cayırtıdır, bir haykırıştır başladı. Hemen koştum, benimle beraber birkaç işçi daha koştı. Hacı Dayı elindeki sopayla, yeğenine girişmiş yer misin yemez misin? Bir yandan da söyleniyor;

- "Ulan .... evladı niye selam vermiyon, kaç rekat namaz kılyon!!!"

Yeğeni de sürekli olarak;

-“Ama, amca köpek sağlam, köpek sağlam, köpek sağlam!!!” demekte, başkaca bir cümle kurmuyor.

“Köpek sağlam!!! Köpek sağlammm!!” diye bağıyor.

Meğerse, Hacı'nın yeğeni kamyonu çarpmış. Hemen gelip koşu namaza durmuş. Amcasının da beklediğini hissedince, hiç selam vermeden, ha bire yatıp kalkıyor. Hacı da selam vermesini bekliyor dayak atmak için. Bakıyor ki selam vereceği yok, namazda da olsa giriyor odunla, yer misin, yemez misin? Elinden almasak, çocuğu parçalayacak.

Bu arada çarptığı kamyonunda, Hacı dayının en çok sevdiği MAC marka kamyon. Bu kamyonun kaportasında da, Mercedes kamyonların arması gibi, “köpek” arması var. Yeğen “köpek sağlam!!” derken, armanın yerinde olduğunu, ona bir şey olmadığını söylüyormuş....

Sonrasında çok güldük. Yıllar geçse de bu anımı hiç unutmadım.

Bahri Yıldırım **Oda Sicil No: 4342**

ÖZGEÇMİŞ

1985 yılı Türkiye Taşkömürleri Kurumu Karadon Müessesesi Ocak Mühendisi olarak işbaşı yaptım. 1990 yılı Türkiye Taşkömürleri Kurumu Karadon Müessesesi Kilimli İşletme Müdürlüğü İş Güv. Başmühendisliği yaptım. 1993 yılı Türkiye Taşkömürleri Kurumu Karadon Müessesesi Etüd Proje Şube Müdürlüğü Etüd Başmühendisliği yaptım. 2001 yılı Türkiye Taşkömürleri Kurumu Karadon Müessesesi İş Güvenliği ve Eğitim Şube Müdürlüğü yaptım. 2006 yılı Türkiye Taşkömürleri Kurumundan emekli oldum. 2006 -2011 yılları arasında Zonguldak ilinde özel sektörü rödovanslı sahalarda işletme müdürlüğü yaptım. 2011 yılından beri değişik sektörlerde İş Güvenliği Uzmanlığına devam etmekteyim.

ANI

Türkiye Taşkömürleri Kurumu Karadon Müessesesinde İş Güvenliği ve Eğitim Şube Müdürlüğü görevim esnasında Karadon-Kilimli İşletme Müdürlüğü Acılık ayakta gündüz vardiyasında üretim vardiyasında çalışılan sarmaların tah-

kimatları yapılırken göçük olduğu ve bir işçinin göçüğe kalmış olduğu bilgisini aldım.

Kurtarma çalışmalarında bulunmak üzere ekibimle beraber hemen Acılık ayağa gittim. Göçük oluşan ayakta kurtarma çalışması yapabilmek için ancak bir kişinin geçebileceği kesitte bir açıklık oluşturularak göçük alanına girdik. Ayakta damar kalınlığı ortalama 3 metre civarında idi. Domuz damlarının ötelenmesi esnasında ayak arkasında meydana gelen aşırı basınç çalışılan sarmalardaki Domuz damlarını komple arına doğru sürükleyerek domuz damlarını sarma arınlarına yapıştırdığını gördüm. Arına sürüklenen domuz damları bu esnada arında görev yapan bir domuz damı işçinin sol ayağının üzerine yüklenerek işçinin ayağının taban taşı ile domuz damı üzerine sıkışmasına neden olmuştur. İşçini ayağının üzerine aşırı yük geldiği için işçi ayağını kurtaramamaktadır. Sivriçle taban taşının altını oyarak işçinin ayağını kurtarmak için müdahale yaptık ancak domuz damları üzerinde aşırı derecede basınç olduğu için başarılı olamadık. O esnada ayak arkası da sürekli hareket halinde olduğundan her an ayağın tamamen göçme riski de bulunmaktadır.

Ayağı sıkışan işçi de bu riski gördüğü için ayağın tamamen göçmesi durumunda kaçamayıp göçük altında kalacağını bilmektedir. Bu nedenle bana “müdürüm lütfen ayağımı keserek beni kurtarın burası her an göçebilir ölmek istemiyorum” dedi. Bende hemen ayak dibinde bulunan telefonla işyeri hekimi ile görüşüp işçinin bu teklifini kendisine iletтім. İşyeri hekimi başka çare yoksa ben aletleri alıp geliyorum dedi ve ayağa gelmek üzere dışarıdan hareket etti.

Bu arada benim aklıma başka bir kurtarma yöntemi gelmişti. Türkiyede meydana gelen 1999 depreminde madencilerin kurtarma çalışmalarındaki başarıları nedeniyle TTK Genel Müdürlüğü Müessese Müdürlükleri Tahlisiye İstasyonlarına Deprem müdahale ekipmanları gönderilmişti. Bu ekipmanlar içinde krikolarda bulunmaktaydı. Tahlisiye istasyonundan bu krikoyu da göçük oluşan ayağa getirmelerini istedim. Krikodan önce işyeri hekimi de kendisini riske ederek göçüğün meydan geldiği ayağa geldi ve malzemelerini çıkararak müdahaleye başlamak istediğini söyledi. Ayağı sıkışan işçi ayağımı hemen kesin diye yalvarmaya başlamıştı. Ben o anda ayak kesme operasyonunu başlatmayarak krikoyu bekledim. 5 dakika sonra krikoda geldi. Öncelikle krikoyu kullanıp bir iki müdahaleden sonra işçinin ayağını kurtardık. Ayak arkasındaki hareketlilik devam ediyordu hemen ekibi ve işyeri hekimini oradan çıkarmak için hareket ettik. Açmış olduğumuz dar kesitten dışarı çıkarak güvenli yere ulaştığımızda biz çıktıktan sonra çok yüksek

bir gürültüyle ayak arkasının göçtüğünü duyduk. Zamana karşı yarışarak bir kurtarma çalışmasının herhangi bir can kaybına neden olmadan sonuçlanmasının mutluluğunu kurtarma ekibi olarak yaşadık.

Meral Özbudak
Oda Sicil No: 4482

ÖZGEÇMİŞ

Merhaba,

Ben 04.07.1959'da Yalova'da doğdum. İlkokulu Yalova'da, ortaokul ve liseyi İstanbul'da okudum. Üsküdar Kız Lisesinden 1976 yılında mezun oldum. Bir yıl Bursa Eğitim Enstitüsü Matematik Öğretmenliği okuduktan sonra 1977 yılında İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünü kazandım. 1982'de mezun oldum. 1983'te eşim Maden Müh. Ali Rıza ÖZBUDAK ile evlendim. Kızımız Zeynep (1985), oğlumuz Özgen (1988) dünyaya geldi. İş hayatıma 1986 yılında Kütahya Porselen A.Ş.'de hammadde bölümünde başladım. 1999'da ayrıldım, aile şirketimiz olan Özbudak Madencilik A.Ş.'nde devam ettim. Şu anda yine aile şirketimiz Dolkim Madene ait dolomit işletmelerinde daimi nezaretçi olarak meslek hayatıma devam ediyorum. Maden Mühendisliğinin ve madencilüğün zor ve güzel yanlarını yaşadım. Her şeye rağmen bu macera dolu mesleği çok sevdim.

Kerim Caferzat
Oda Sicil No: 6884

ÖZGEÇMİŞ

Merhaba;

Bir 'Hazar Gölü Altı' kıyı şehri olan Astarada 28.08.1951 tarihinde dünyaya geldim; ilk, orta, lise öğrenimimi Farsça - İngilizce dilinde ve lisans öğrenimimi de öncelikli tercihim olan İTÜ Maden İşletme Mühendisliği bölü-

münde tamamladım.

Mesleğe başladığım ilk günün heyecanını 40 sene sonra da hala çalışarak yaşamaktayım.

ANI

Anılarım arasında en anlamlı olanı, ocak mühendisliği yaptığım günlerde oda genel başkanımız Ayhan Yüksel'in genç İş Baş Müfettişliği döneminde işletmemizi denetlediği günleri, demokrasinin geleneksel zaferi ve tezahürü olduğu yönünden de düşündüğümde hep hatırladığım günler olduğunu söyleyebilirim.

O yıllarda kamu görevlileri işletmelere lacivert takım elbiseli beyaz gömleklili kravatlı kundura ayakkabı ile gelecek işletmelerin sosyal tesisleri de dahil olmak üzere, bir öğretmen yaklaşımı ile görevlerini yaparlardı.

Zonguldak Şubemizin onursal ve emektar yöneticileri oda başkanım Erdoğan Kaymakçı ve Hüsnü Meydan'ın üzerimde emekleri var; izniniz olursa buradan onlara da teşekkürlerimi sevgi ve saygılarımı iletmek isterim...

İlham Hacızade
Oda Sicil No: 10600

ÖZGEÇMİŞ

19.10.1955 tarihinde Azerbaycan doğdum. İlk, ortaokul ve lise eğitimimi 1963 - 1971 - 1975 yılları arasında Azerbaycan Gazakh şehri Çaylı kasabasında bulunan okulda tamamladım. 1977 yılında Moskova Madencilik Enstitüsü Yeraltı Kömür Teknoloji bölümüne kayıt yaptırıldı. Bu bölümden 1982 yılından Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Evli ve 3 çocuk babasıyım. Mesleki, ekonomik konularda araştırma yapmayı, kitap okumayı severim. Boş zamanlarımda genellikle ailemle geçirmeyi ve birlikte gezi-yürüyüş yapmaktan zevk alırım.

İş deneyimlerim; Sibirya'nın Vorkuta şehrinde bulunan Vorkutinskaya Madeninde Mühendis (1982-1989), Azerbaycan'ın Gazakh şehri Çaylı kasabasında bulunan belediyede mühendis (1989-1995), Türkiye'de Oruçoğlu Mermer, Özsaç Mermer, Afyon Mermer, Ülgen Mermer, Temmer Mermer şirketlerinde yöneticilik [1995-2012], 2012 yılında serbest ticari faaliyetler ve halen Ender Mermer fabrikasında yöneticilik yapmaktayım.

Orhan Gazi Uysal
Oda Sicil No: 14321

mangazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi'nden aldığım maden mühendisliği lisans eğitimimi ile maden mühendisliği eğitimimi tamamlamış oldu. 1983 – 1985 yıllarında Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nda Maden Mühendisi olarak çalıştım. 1985 – 2021 yıllarında Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nde Üretim ve Koordinasyon Daire Başkanlığı'nda Teknik Şef olarak çalışma hayatımın bu bölümünü tamamladım.

ÖZGEÇMİŞ

01.01.1956 Eskişehir'de doğdum. 1970 – 1973 yılları arası lise eğitimimi Hacı Ahmet Kanatlı Lisesi'nde tamamladım. Ardından 1976 – 1981 yılları arası Os-

ARAMIZA YENİ KATILAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
21688	REŞAT MERT İNCE	21716	BİLAL BÜYÜKÖZER
21689	YUSUF DURAN	21717	OSMAN CEMİL TAŞTEMİR
21690	CANER YILDIZ	21718	FATİH PALTA
21691	CEM AYDEMİR	21719	ESRA KISACIK
21692	TUĞÇE TEKEL	21720	DENEME KEY
21693	NEŞE ÇOLAK	21721	OZAN ERİŞ YILDIRIM
21694	FIRAT CAN ŞİMŞEK	21722	MEHMET BARAN ERSOY
21695	ENES GÜNEŞ	21723	YUNUS BALCI
21696	MEHMET BİÇER	21724	EKREM DALAN
21697	ESRA UÇAR	21725	VELİ ÇAĞLAR TUNA
21698	EMRAH KISA	21726	YASİN COŞKUN
21699	FİKRET KOÇ	21727	BÜNYAMİN KAHRAMAN
21700	MUHAMMET HAKKI KIRSEVEN	21728	ARDA ŞİMŞEK
21701	BATUHAN EFE	21729	BERNA VURAL
21702	İSKENDER SOLMAZ	21730	YUNUS TOPRAK
21703	ATALAY SAKALLIOĞLU	21731	UTKU SELVİ
21704	CEYLAN ÖKMEN	21732	ELVAN SİLA AYDINCAK
21705	KEMAL AVŞAR	21733	TUNCAY AŞKIN
21706	AYDAN OKUROĞLU	21735	MURAT KÜKEY
21707	MUHAMMET FURKAN YILDIZ	21736	ZAFER GÜNEŞ
21708	YUNUS ŞAHİN CANSABUNCU	21737	KAAN GÖREN
21709	ORÇUN YURDAKÖK	21738	ÇETİN ÇAĞRI EROĞLU
21711	ERKAN ARTAR	21739	MERT EFE DELİHASAN
21712	CANAN TOSUN	21740	ERCEM GÜNER
21713	BAHATTİN OZAN	21741	KAAN AYTEKİN
21714	HAŞİM ANIL KAMIŞLI	21742	HARUN KORKMAZ
21715	MUHAMMED AĞKAYA	21743	BURAK GEZEN

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

SİCİL NO	ADI SOYADI
21744	HACI AHMET GEZGİN
21745	İLKER YASİN AYDOĞAN
21746	AHMET ERSİN KESKİN
21747	ÖMER FARUK COŞKUN
21748	EDANUR ALĞAN
21749	SAMET MANAP
21750	SEVDA KARTOĞLU
21751	CİHAN GÜÇÜK
21752	TOLGA DOĞANCI
21753	YAĞMUR CAN ÖZKİREMİTÇİ
21754	SENA BABALIK
21755	BATUHAN ÖZKAYA
21756	ERDİ ÖZSOY
21757	YUNUS İSKENDER
21758	MAHMUTKARAKAYA
21759	ALPER ÇINAR
21760	YİĞİT ERDOĞAN
21761	İDRİS ALDEMİR
21762	MUSTAFA ARSLAN
21763	HACI HÜSEYİN AVCI
21764	MÜCAHİD ALAKUŞ
21765	AYŞE BUSE KOÇAK
21766	BURAK ŞAHİNBAŞ
21767	CEVAT ŞAHİNKAYA
21768	OSMAN MURAD ÜLKÜ
21769	UĞUR RAHMİ ELARSLAN
21770	YİĞİT OZAN EFE
21771	KORAY KÖROĞLU
21772	MUZAFFER MERT BULUT
21773	MURAT KIRÇIÇEK
21774	ECE ŞİRİN
21775	İLKNUR KIHTIR
21776	BURAK ALÇI
21777	YUSUF CANBERK ÖZGÖNÜL
21778	BURAK CAN KOÇAK
21779	MEHMET CAN FEYZİOĞLU
21780	EMRAH ALKAN
21781	EMİNE GÜNDEŞLİ
21782	SEÇİL BAYRAKTAR
21783	KÜRŞAT OĞUZ ÇELEBİ
21784	TALİP TOKGÖZ
21785	EMRE GÖNEN
21786	DİDEM EREN SARICI

SİCİL NO	ADI SOYADI
21787	MÜSLÜM UZUNTAŞ
21788	ENGİN CAN BAŞAR
21789	OKAN ÇETİNER
21790	YUSUF KİNGİR
21791	ERTÜRK KARA
21792	MAHMUT ÜNAL
21793	BİLAL HAN BAYTÜRE
21794	MUSTAFA IŞIKLI
21795	ALİ İÇKE
21796	AHMET DEMİREL
21797	ANIL SAYIN
21798	GÖKBERK ERGENEKON ÖNCÜ
21799	ERHAN GÜLTEKİN
21800	MUHSİN AYSAN
21801	KEREM IŞIK
21802	ÖZGÜR OLGUN
21803	EMRE BAHADIR BABAYİĞİT
21804	MUHAMMED FURKAN YİĞİT
21805	SEDAT AKMAN
21806	MUHAMMET AYDOĞAN
21807	AHMET TİRYAKİ
21808	MALİK EJDER ARKÇI
21809	UMUT SINIKÇI
21810	FERHAT ÖZKARACADAĞ
21811	ŞEYDA SANAÇ
21812	SENA UÇANBELEN
21813	ZEHRA BÜLBÜL
21814	MERDAN FIRAT ALAN
21815	İBRAHİM GİRGİN
21816	AVNİ GÖREN
21818	YUNUS EMRE KÖKSAL
21819	TOPRAK PEHLİVAN
21820	SEMA GENÇ
21821	HÜSEYİN TAYLAN ÖÇALMAZ
21822	YİĞİT ALP ÖNAL
21823	ABDULHALİK KARACA
21824	MUHAMMET SAMET ASLAN
21825	YİĞİT EROL
21826	FERYAL İLTER
21827	MUSTAFA YAŞAR
21828	GÖRKEM YILMAZ
21829	FIRAT ÇELİK
21830	MEHMET GÜVEN

SİCİL NO	ADI SOYADI
21831	MERVE ZOBİ
21832	ÖZGÜR ÖZGEN
21833	TUFAN YALI
21834	ERÇİN BURAK ZEYBEK
21835	İREM GÜMÜŞAY
21836	YUNUS EMRE ÇÖLGEÇEN
21837	YİĞİT BOYACIOĞLU
21838	KAAN DİNÇER
21839	ARDA DENİZ DERE
21840	RABİA KAYTAN
21841	EKİN TAYLAN EDİS
21842	RAŞİT ÇİLOĞLU
21843	BUSENUR ÇETİN
21844	İLYAS TEKİN DEMİREL
21845	ERİM GÜÇLÜ
21846	METEHAN ÖZ
21847	RIZA KAYALI
21848	GÖRKEM KAĞAN GÖK
21849	MEHMET BASATEMÜR
21850	YUSUF COŞKUN
21851	YAVUZ ÇOMAK
21852	KUTAY SAN
21853	BİKEM BULAK
21854	CANER UĞURLUOĞLU
21855	ENES YAVUZ
21856	BURAK SÜRMEİ
21857	HÜSEYİN PALA
21858	METEHAN KARABOYUN
21859	NEDİM HÜSEYİN AYDUĞDU
21860	FIRAT TUNCER
21861	ALİHAN GÖKTÜRK
21862	AHMET ATALAY
21863	TOLGA BAKIRTAŞ
21864	ALİ ÇOŞKAN DEMİRBOLAT
21865	ARZU DİNÇ
21866	İDRİS AYDOĞAN
21867	SAMET KILIÇ
21868	YUSUF YILDIZ
21869	SERKAN ATASOY
21870	MUHAMMET KURT
21871	SULTAN HALİLOĞLU
21872	ABDULAZİZ TİMUR
21873	MEHMET FERDİ GÖKKAYA

SİCİL NO	ADI SOYADI
21874	MEHMET CAN MISIRLI
21875	METE TÜRKOĞLU
21876	ALPASLAN FARIMAZ
21877	FATİH YALÇIN
21878	FARUK YILDIRIM
21879	MURAT KILIÇ
21880	AHMET MUSLU
21881	RAMAZAN ÖZTÜRK
21882	ATAKAN YETİK
21883	CANBERK YILDIZ
21884	KAAN CÖRÜT
21885	MEHMET ALİ GÜNCÜ
21886	YÜKSEL ÖZTÜRK
21887	SELİM SESSİZ
21888	MESUT ERK
21889	LEVENT ÇEKİÇ
21890	HAVA ŞİMŞEK
21891	AHMET ÖZ
21892	MUSTAFA COCİ
21893	BİLGEHAN KIRKLAR
21894	SÜLEYMAN GÖKHAN YÜKSEL
21895	ÖZLEM MACİT
21896	HÜSEYİN ÜNSAL
21897	MUSTAFA GÜN
21898	ARİF YASİN EROĞLU
21899	HÜSEYİN KÖMÜRCÜ
21900	REGAYİP ATASEVEN
21901	EZGİ TIRINK
21902	GÜRKAN TAMER
21903	KAĞAN KURU
21904	UFUK EKEN
21905	ZEKERİYA FURKAN GÜLBABA
21906	HANİFE GİZEM EFE
21907	MENDERES DEMİR
21908	ÇAĞIN BAYPINAR
21909	MENDERES DEMİR
21910	YAVUZHAN HARUN DÜNDAR
21911	HASAN ZAFER GÜLKAYA
21912	MEHMET GÜRBÜZ
21913	GİZEM YURT
21914	ÖMER FARUK DURMAZ
21915	ENES ÇELİK
21916	İSA KAÇMAZ

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

SİCİL NO	ADI SOYADI
21917	ÖZGÜR CAN
21918	ŞEFİK TUNCA AŞÇIOĞLU
21919	TEVFİK TUGAY TERZİ
21920	ALKAN ÖZDAMAR
21921	ALİ KEMAL PAPAHER
21922	YAZGI AKGÜNDÜZ
21923	HÜSEYİN KÖYBAŞI
21924	UTKU DİNLER
21925	RECEP SARI
21926	GÜRKAN EMİRZEOĞLU
21927	İBRAHİM AYAS
21928	MEHMET VEYSİ AYDIN
21929	ALİHAN OSMAN TOMBAK
21930	AZİZ ALTUNBOĞA
21931	İREM DENİZ İPLİKÇİOĞLU
21932	YARKIN ATEŞ
21933	BEŞİR MUTLU
21934	MUHAMMET KOCAPINAR
21935	DENİZ ŞAHİN
21936	TALHA SOKU
21937	MAHMUT FURKAN AMASYA
21938	MUSA KABAAĞAÇ
21939	İMAN ALOTHMAN
21941	MOHAMED NAJIB BATAL
21942	UTGU NAZLI
21943	BURAK GÖBÜTOĞLU
21944	MEHMET KÜRŞAT SAĞLAM
21945	MUHAMMED RESUL YASAK
21946	HÜSEYİN ÇAKICI
21947	EFE EŞEN
21948	MUHAMMED MUSTAFA GÜRE
21949	KENAN ÇORA
21950	ONUR KISACIK
21951	MUHAMMED REŞİT KORUCU
21952	FARUK YILDIZ
21953	HÜSEYİN KAYNAR
21954	İŞİL İŞLER
21955	YILMAZ ERDİK
21956	EMRE BOZKURT
21957	ÖMERCAN ÇİL
21958	EDİZ ÖZKIR
21959	ONUR MAKAROĞLU
21960	KEMAL TORLAK

SİCİL NO	ADI SOYADI
21961	YAVUZ EYİDOĞAN
21962	BEKİR EREN ADIGÜZEL
21963	MUAMMER AKAL
21964	ERKAN TEKİN
21965	MEHMET BERKAY ÖZKAYA
21966	ÜMİT BULUT
21967	MUSTAFA KAYA
21968	AHMET ASLAN
21969	UFUK KASNAK
21970	OSMAN BUĞRA GÜLŞEN
21971	ABDULLAH BOZKUŞ
21972	VELİ GÜRCAN ALKAN
21973	OĞUZHAN KILIÇ
21974	RIDVAN ÇETİNKAYA
21975	YUSUF ÇAVDAR
21976	REFİK LUTFİ ÖZSÜLLÜ
21977	CENKHAH ÇINAR
21978	ÖMER ÖZDEMİR
21979	MERT KAYA ÜSTÜN
21980	ŞULE TOKAT
21981	EMRE EMEKLİ
21982	VEDAT İNTEPE
21983	TANZER DOĞAN
21984	ARTUN YILDIZ
21985	TEVFİKCAN ARSLAN
21986	SERCAN SARIYER
21987	MUSA UĞUZ
21988	HACI HASAN SİNİM
21989	MURAT TUNÇ
21990	İSMAİL BAL
21991	TAYLAN YERLİ
21992	SADIK CAN ÇAKMAK
21993	AHMET NEBİ AKBULUT
21994	ABDULLAH FİLAR
21995	DOĞANAY ÖZOĞLU
21996	KENAN KENANOĞLU
21997	DORUK ATAŞ
21998	HAKAN ÇOBAN
21999	SÜLEYMAN YILMAZ
22000	SEDA KALAYCIOĞLU
22001	İSMAİL CAN İŞBIRAKMAZ
22002	ALİ KAYAN
22003	ASLI TOKSOY

SİCİL NO	ADI SOYADI
22004	ŞEYDA YEŞİLDERE
22005	HAKAN BAL
22006	MUSTAFA ÇELEBİ TÜRKCAN
22007	SAİT ÖZGÜR KURUÇAY
22008	İSA KAFCI
22009	ALAATTİN AÇIKGÖZ
22010	İBRAHİM MÜCAHİTAYANOĞLU
22011	CENGİZHAN DEMİROĞLU
22012	MAHMUD İZEDDİN
22013	İRFAN GÜLEÇ
22014	BİLGEHAN ÇİFCİ
22015	ÖMER FARUK DUMAN
22016	SELİM KIRAN
22017	FATMA MÜMİNOĞLU
22018	ALARA DİŞPENÇE
22019	ELYASE KARAKÖSEÇİ
22020	RUKİYE UÇ YÖRÜK
22021	ÖMER ORMANOĞLU
22022	BURAK TÜYSÜZ
22023	MUSTAFA CAN KEKLİKCİ
22024	AHMET EMRE DEMİREL
22025	MURAT UZUNOĞLU
22026	İBRAHİM ETHEM ÜNALAN
22027	UĞUR TOSUN
22028	AYŞE GAMZE ÖĞÜLMÜŞ
22029	UĞUR ÇINAR
22030	İLKAY ŞAHİN
22031	KAZIM SELÇUK
22032	SAMET TIKIÇ
22033	MERİÇ SOLMAZ
22034	ENİS AVSEVEN
22035	MERYEM AKPINAR
22036	AKIN YILMAZ
22037	CAN BERK AYGAN
22038	BERKAY SAĞDIÇ
22039	COŞKUN AKÇAY
22040	ELİF HALE KARATAŞ
22041	ENES YÜRÜK
22042	ONUR MERİÇ TEKNECİ
22043	HÜSEYİN DUMAN
22044	CEM AKIN
22045	HACER ŞİMŞEK
22046	OSMAN BİLİR

SİCİL NO	ADI SOYADI
22047	MERT HÜSEYİN GÜL
22048	FEVZİ YILDIRIM
22049	HASAN HÜSEYİN ILICA
22050	RAMAZAN YÖN
22051	YUSUF KÜRŞAD KORKU
22052	İBTESAM MANLA
22053	AHMET CANER ASLANKILIÇ
22055	OĞUZ KAĞAN YENTÜRK
22056	JOUD SEBAHI
22057	BARIŞ ŞEN
22058	HÜSEYİN BÜKTEL
22059	ALİHAN ÇAĞATAY GÜVEN
22060	AŞKIN KARABULUT
22061	MEHMET ÖZGÜR GÜMÜŞ
22062	REYHAN MÜYESSEROĞLU
22063	ÖZGÜN BURÇ UZUNER
22064	HASAN EREN AYDIN
22065	BUSE BİNİCİOĞLU
22066	ABDULLAH AYYILDIZ
22067	RECEP SEVİL
22068	UĞUR YAVUZ
22069	KEMAL CAN GÜROL
22070	BEYZA ARAT
22071	ZEKERİYA KRİKER
22072	SALİH HASMERT
22073	HÜSEYİN ÜRÜYEN
22074	PINAR REYHAN
22075	FURKAN GÖKALP
22076	ERKAN GÜL
22077	KADİR BİÇER
22078	HAYDAR ERKAN
22079	BAYRAM BOZTAŞ
22080	EYLEM YILDIZ
22081	MUHAMMET ÇAM
22082	EMRE KÜRTÜL
22083	YEŞİM MERVE POLAT KAZAN
22084	FAHRİ BİNGÖL
22085	YAĞIZ EMRE KESKİN
22086	MEHMET YILANCI
22087	İBRAHİM TURAN ÜNLÜ
22088	YASİN ÇARKÇI
22089	EMRE YÜKSEL
22090	MUHAMMET CENGİZ AKTOP

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

SİCİL NO	ADI SOYADI
22091	AZİZ JAHANOV
22092	ALPER ÖLMEZ
22093	AYŞE ALKAN
22094	UĞURAY YEGEN
22095	YUSUF MIKLAR
22096	FURKAN GÖGEBAKMAZ
22097	EMRAH GÜLBUDAK
22098	SERHAT KARAŞİN
22099	SEVAL KÖSEOĞLU
22100	MURAT ÖMÜR
22101	RIDVAN KARAHAN
22102	FATİH ŞAHİN
22103	ÖMER FARUK YALAVUZ
22104	İBRAHİM SEVİMLİ
22105	MUHAMMET ÇALDAK
22107	SERDAR ENGİN
22108	MİHRİBAN YILDIRIM
22109	HAFİZE AYBÜGE GİZEM YILMAZ
22110	İREM TURAN
22111	MUSTAFA CENGİZHAN MAZMAN
22112	SELÇUK KUL
22113	EMRULLAH BOLAT
22114	ABDULLAH KABAAĞAÇ
22115	TUNAHAN KESKİN
22116	AHMET ŞAMİL DENİZ
22117	EMİNE UZUN GÖKÇE
22118	ENGİN GÖRGÜN
22119	ÖMER ŞEHİRLİ
22120	SEZER KARADENİZ
22121	ALİCAN KİBAR
22122	ELİF VUSLAT SEVEN
22123	MUSTAFA ABDULĞANIÖĞLU
22124	FERHAT YILDIZ
22125	MUSTAFA KATRAN
22126	GÖKTUĞ DEMİRBAŞ
22127	BATUHAN ŞENLİK
22128	AYDIN TUNÇ
22129	CİHAN KOÇ
22130	HARUN KELEŞ
22131	MELTEM YILDIZ
22132	MUSTAFA GÜVEN
22133	ALİ DOĞUŞ ESMER
22134	ŞABAN KELEBEK

SİCİL NO	ADI SOYADI
22135	TUĞÇE DERYA TERCANLI
22136	SEMİH ÇELİK
22137	İSMAİL ARSLAN
22138	BARIŞ CAN YILDIZ
22139	HÜSEYİN ONUR DÖNMEZ
22140	KUBİLAY UYGUR
22141	MERT ALKAN TURHAN
22142	EMİNE GÜMÜŞTEKİN
22143	HALİL YETİM
22144	NAZLIM İLKYZAZ DİNÇ
22145	KADRIYE KÜBRA TEKİN
22146	HÜSEYİN BOYAN
22147	AYŞEGÜL YİĞİT
22148	MUHAMMED ENSAR EREN
22149	ZİYA TOLUNAY KAVRAR
22150	MUSTAFA ŞAHİN
22151	METE SERHAT ÖZTÜRK
22152	NAZİRE HAZAL AYDIN
22153	HAMZA DOĞAN
22154	YASİN ŞAHİN
22155	EMRE ALGIÇ
22156	GAMZE PERÇİN
22157	AHMET SERDAR SATIR
22158	KIYMET YENER
22159	EREN CANSEVER
22160	ALİ ÖZER
22162	MUSTAFA ÇETİNKAYA
22163	UMUT ANIL KARTAL
22164	KORHAN ASLAN
22165	TOLGA SERT
22166	YÜCEL YALÇIN
22167	ORUÇ SÜHAN COŞKUN
22168	DOĞA KASAP
22169	EMRE AYDEMİR
22170	İLKE YILDIZ
22171	NURİ GÖKHAN KISA
22172	METE TAYHAN SERDENGEÇTİ
22173	NACİHAN KEPEZKAYA
22174	ERKAN EMRA
22175	MURAT IŞIK
22176	İZZETTİN ÜRÜNVEREN
22177	ÖZKAN ÖNCÜ
22178	FEVZİ İNANKOÇ

SİCİL NO	ADI SOYADI
22179	MEHMET ÖZTÜRK
22180	ULAŞ DORUK KARAMAN
22181	SÜLEYMAN GÜNEŞ
22182	BÜLENT GÜDEN
22183	ENES TOÇ
22184	MAHMUT MANBAKİ
22185	GAYE İŞLEK
22186	BAHRİ DAYAN
22187	TOLGA DURSUN
22188	GÖRKEM ÜNAL
22189	HİLAL KARAKAŞ SAĞIR
22190	GONCA AYTan
22191	BURAK TAŞDEMİR
22192	BÜŞRA ÇOBAN
22193	ZÜBEYİR VURAL
22194	AHMET MEMİŞ
22195	MEHMET GÖKHAN BİRİKTİR
22196	MERVE MENGÜ
22197	MELİSA EREN
22198	ABDULKADİR AKYÜZLÜ
22199	ÖZCAN ÖZGÜR SOY
22200	HALİL SAYGI
22201	HANEFİ ÖZTÜRK
22202	BİRANT ÖZEK
22203	SAMET ERSÖZ
22204	YUSUF KAN UZAR
22205	ÖMER AKA
22206	BÜŞRA NUR TARANOĞLU
22207	TEVFİK CAN GÜNAY
22208	UĞUR CAN CANPOLAT
22209	AHMET ÇELİKARSLAN
22210	CEYDA ŞAVRAN
22211	İSMAIL BİNGÖL
22212	SAMET ÖZEKES
22213	MAHMUT SEZGİN MEMİŞ
22214	HÜSEYİN EMRE YILMAZ
22215	DİLAN OLAĞAN
22216	ÇAĞDAŞ GÜLDAR
22217	MAHMUT KARADENİZ
22218	SAMET GARAN
22219	RIDVAN AKSU
22220	YUNUS EMRE ALTINPINAR
22221	ÖMER ÇEKER

SİCİL NO	ADI SOYADI
22222	BİLAL FURKAN YERLİKAYA
22223	FATMA ZEHRA TOKER
22224	İPEK TOPRAK
22225	METİN ÇEVİKER
22226	MERT SEVİLEN
22227	KADİR ÖZER
22228	ALİ SAMİ ŞENER
22229	YİĞİT OKCI
22230	HÜSEYİN KARADAĞ
22231	NAZIMCAN TUNÇ
22232	BURAK SERVER
22233	MUSTAFA SEVGİLİ
22234	OĞUZ GÜVEN
22235	MUHAMMET KÜÇÜKAŞCI
22236	ŞEVKET CAN AFACAN
22237	AHMET ÖZGÜN
22238	OZAN MERT KARA
22239	SADIK DAL
22240	LEVENT KAYA
22241	ALTAY KORCAN ÇEVİRME
22242	RAMAZAN TOLGA ÖZEN
22243	SERCAN ORAL
22244	YAKUP ENGİN
22245	OĞUZHAN DIŞCI
22246	ERDEM YAVAŞ
22247	PEYAMİ KAN AYMAN
22248	BURÇİN SAİT
22249	BERAT HİLAL ZİNCİRKIRAN
22250	TAHA YASİN KELEŞ
22251	MUSTAFA UYAR
22252	ONUR SAYGILI
22253	SILA SEDEF ÇEVİK
22254	ESRA AKDENİZ
22255	SALİH MURAT ÇOMAKOĞLU
22256	YILMAZ AKMAN
22257	MURAT CAN DEMİRAL
22258	DOĞUŞ DENİZ ÖZKAN
22259	DAVUT GÜNGÖR
22260	ÖMER FARUK GEMİCİ
22261	SÜLEYMAN AKSOY
22262	BURAK KESKİN
22263	BURAK YİĞİTTÜRK
22264	ENİS KARABAY

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

SİCİL NO	ADI SOYADI
22265	ZAFER YILDIZ
22266	SIDIKA CEYLAN
22267	AHMET ÇALIŞCI
22268	İBRAHİM OZAN SANCAR
22269	MEHMET FURKAN YÜKSEL
22270	ÖMER BOZKURT
22271	EREN BUYRUKOĞLU
22272	BUSE BOLAT
22273	ÇAĞRI SATAR
22274	BÜŞRA ÖZKAN
22275	FURKAN ÜLKER
22276	FERİT GALİP TULUK
22277	FERDİ YILDIRIM
22278	MUSA AKYOL
22279	NUH ALİ ŞEYHOĞLU
22280	İBRAHİM KARA
22281	BURAK TEZCAN
22282	HARUN BOZDAĞ
22283	SEFA DEMİRTAŞ
22284	ERSİN ÇATKAYA
22285	LEVENT DURAN
22286	SİMGE ESER
22287	ÖZLEM KARABAK ÇAL
22288	MURAT KARAMAN
22289	ARDA ALPKAYA
22290	YUSUF YAKUT
22291	BEYZA NUR YILMAZ
22292	SALİH KEREM GÜNGÖR
22293	İBRAHİM BAŞER
22294	ÖZGE YARDIMCI
22295	TAYFUN BALABAN
22296	MEHMET ELEK
22297	SEFA ÇAĞLAK
22298	HALİL SEZER ÇELİK
22299	EMRE YEŞİLYURT
22300	İSMAİL RASULOV
22301	İZZET BAŞOL
22302	NECATİ ÇELİK
22303	MEHMET YILMAZ
22304	SONGÜL ÜLGER
22305	ÜMİT SARIBOĞA
22306	YUSUF EZER
22307	SERDAL TARHAN

SİCİL NO	ADI SOYADI
22308	ABDULKERİM ATALAY
22309	ZAHİT ÇAĞATAY GEÇİOĞLU
22310	MUSTAFA TEZCAN
22311	METEHAN İNCEEFE
22312	MEHMET AYDEMİR
22313	ÇAĞATAY GÖNÜL
22314	MUHAMMED TALHA BEŞPARMAK
22315	DOĞUKAN KARA
22316	ARDA ERÇETİN
22317	TOLGA PARLAK
22318	ONUR ALAGÖZ
22319	BERK KALE
22320	ENGİNCAN MERT
22321	ÇAĞATAY BİLGİLİ
22323	SERKAN ÖZTÜRK
22324	ADA ÇİNKILIÇ
22325	SELİN SAKALLIOĞLU
22326	YAĞMUR EREZ
22327	ENGİN KÖSEOĞLU
22328	CELALETTİN AKKANOĞLU
22329	ENVER GÜLTEKİN
22330	ÖZGÜN KARABİDEK
22331	KORHAN CAN ÖNER
22332	MEHMET KUMRAL
22333	RECEP OĞUZ
22334	NECMİ KUŞSAN
22335	NART ÇERKEZOĞLU
22336	EMEL ERDÖL
22337	YAVUZHAN ÇEPEL
22338	FURKAN SARIBIYIK
22339	MURAT SOYDAN
22340	FATİH DEMİRTAŞ
22341	AHMET ŞENTÜRK
22342	HİLAL ŞAHİN
22343	MEHMET ALİ DÜLGER
22344	ULAŞ AYDIN
22345	ŞAFAK BALTACI
22346	BİLAL ARIKAN
22348	DELİL DOĞAN ERGÜZ
22349	SEMA NUR TURAN
22350	SERTAP ERGEN
22351	HÜSEYİN SETTAR
22352	LÜTFİ YAVUZ

SİCİL NO	ADI SOYADI
22353	MUSTAFA ADEM AYDIN
22354	MAHMUT ERCAN
22355	MUSTAFA MUTLU
22357	ÖZNUR KIRCALI
22358	AYKUT ERSÖZ
22359	ZİŞAN MEMİŞ
22360	EMİR DEMİRER
22361	NİGAR TUNÇ
22362	MEHMET GÖKHAN BAĞCI
22363	ALPER KAYAHAN DOĞAN
22364	MUSTAFA OĞUZ ÇAKIR
22365	ÇAĞDAŞ PINARCIK
22366	DOĞANCAN GÜLER
22367	CANSEL ŞAHİN
22368	YUNUS EMRE AKKUŞ
22369	KADİR KÖYLÜOĞLU
22370	DENİZ ZEYBEK
22372	CEM GÖKDAĞ
22373	FİDELYA DİLAN GÜNEŞ
22374	ALİ AYDIN
22375	AGİT İLHAN MEÇİN
22376	OĞUZ KUTLU
22377	SEYİTHAN BEYAZ
22378	HAMDİ AYAS
22379	SEDAT POLAT
22380	HAMZA GÜLSEREN
22381	BİRCAN KOCASARI
22382	ALİ KÜÇÜK
22383	UFUK ARDA DANACI
22384	KADİR TÜFEKÇİDERE
22385	ÖZGÜN BAYDAN
22386	ABDULLAH COŞKUNSU
22387	DEVİRİM KIRBAŞ
22388	MUSTAFA CAN DİL
22389	ADEM BÜLBÜL
22391	MERT MARAL
22392	BERAT YILDIRIM
22393	HASRET TEPER
22394	ERDOĞAN UMUT AKAL
22395	BEGÜM ÖZDUR
22396	MURAT KUMRU
22397	AYDIN ÖZCAN
22398	ZEYNEP KARACA

SİCİL NO	ADI SOYADI
22399	BARIŞ AKBOĞA
22400	BATUHAN KAVAZ
22401	MUSTAFA KOÇAK
22402	İBRAHİM ETHEM YILMAZ
22403	TAHSİN KURT
22404	SEYİT KİREÇÇİOĞLU
22405	MUAMMER YILMAZ
22406	ONUR KIVRAK
22407	KASIM BERKAY BAYRAM
22408	SAVAŞ TURSUN
22409	NECATİ ÇETİNGÜL
22410	DİYAR ERDEM
22411	AYGÜN UYSAL
22412	MELİH MÜLKOĞLU
22413	FATİH DURSUN
22414	TUĞBA TABAZIK
22415	YAŞAR DAĞDELER
22416	HALİL SELİM BERKEFE
22417	HÜSEYİN KUNAÇ
22418	BİLAL NAZLI
22419	MEHMET ÇELİKEL
22420	DOĞACAN KARA
22421	HÜSEYİN ÇOŞKUN
22422	HAKAN BALCI
22423	GÖKÇEN ALMAZ
22424	BURAK AHMET GÜZELYAZICI
22425	MUSTAFA GÖNÜL
22426	RAMAZAN TAHMAS
22427	AHMET DABAĞ
22428	MUSTAFA CANTÜRK
22429	BİLAL TATAR
22430	FATMA SİMGE ERGÜVEN
22431	UĞUR KOVANCI
22432	SELİM ÜNAL
22433	TOLGA SETTAR
22434	ÇINAR TİTİZ
22435	ANIL TATAR
22436	UMUT ATA GÜRBÜZ
22437	EMİNE MİNEL ALKAN
22438	DUHAN CEREN ERSÖZ
22439	ENGİNCAN ARSLAN
22440	GÖKALP YILDIRIM
22441	İBRAHİM DEDE

4 ARALIK 2022

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

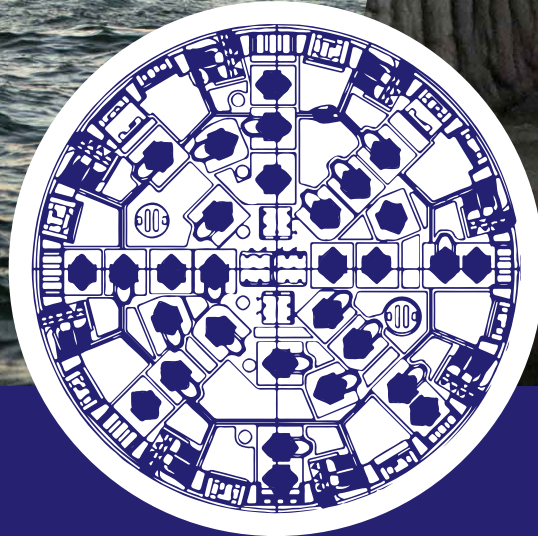
SİCİL NO	ADI SOYADI
22442	ÖMER DEMİRBAŞ
22443	FATMA ARPA
22444	FURKAN ERTEM
22445	TAHA BERK DİRİCE
22446	ORHAN CANDAN
22447	ÖZGE TOPAL
22448	BEYTULLAH TANRIVERDİ

SİCİL NO	ADI SOYADI
22449	EREN AKAN
22450	CEMRE TAC
22451	EMRE GÜLER
22452	MİNTİHA TUĞÇE DEMİR
22453	HASAN KARSAVURAN
22454	AZİME ŞEKER
22455	AYŞE TUNCA TAŞEZEN

5. Uluslararası Yeraltı Kazıları Sempozyumu ve Sergisi

9-10-11 Mart 2023, İstanbul

Geleceğin Şehirleri,
Şehir Tünelciliği ve Yeraltı Kazıları

www.uyak.org.tr

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

Merkez : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No:40 Kızılay / ANKARA
Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
Web : www.maden.org.tr
e-Posta : maden@maden.org.tr

Sürekli Eğitim Merkezi (SEM)
Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : sem@maden.org.tr

Mesleki Yeterlilik Merkezi (MEYEM)
Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : meyem@maden.org.tr

Adana Şube : Çınarlı Mahallesi 16.Sokak No: 3/5 Seyhan/ADANA
Tel : 0322 459 97 60
Faks : 0322 459 97 61
e-Posta : adana@maden.org.tr

Diyarbakır Şube : Yaşar Kemal Cd. (Ekinciler Cd.) Kooperatifler Mh. Ceysa Plaza
Kat:6 No:12 Yenişehir/DİYARBAKIR
Tel/Faks : 0412 228 81 64
e-Posta : diyarbakir@maden.org.tr

İstanbul Şube : Büyükdere Cad. No: 95/31 Kat: 8 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel : 0212 356 74 10
Faks : 0212 356 74 12
e-Posta : istanbul@maden.org.tr

İzmir Şube : 154. Sokak No: 6/1 35040 Bornova / İZMİR
Tel : 0232 388 05 20
Faks : 0232 339 40 64
e-Posta : izmir@maden.org.tr

Zonguldak Şube : Liman Caddesi No: 25 67030 ZONGULDAK
Tel : 0372 251 13 55
Faks : 0372 253 10 80
e-Posta : zonguldak@maden.org.tr

Aydınlık bir gelecek için, karanlığı kazıyoruz...